

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

นายปavlพล เกตรา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565

APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF DEBSIRIN SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF DIGITAL ENTREPRENEUR

Mr.Panapol Phetra

A Master Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Education Program in Educational Administration
Department of Educational Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2022

ปาณพล เกตรา: แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด
 ผู้ประกอบการดิจิทัล (APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT
 OF DEBSIRIN SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF DIGITAL ENTREPRENEUR)
 อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ, 219 หน้า

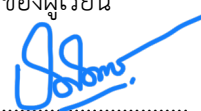
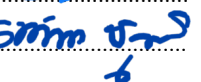
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ
 โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ
 โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive
 Method Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 113 คน
 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 5 คน และครู จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม
 และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฐานนิยม และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความต้องการ
 จำเป็น ($PNI_{modified}$) ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ผลการวิจัยพบว่า

1) ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการ
 ดิจิทัล จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนา คือ
 การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .485$) ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และ
 แหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .524$) รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = .444$) ในด้านการกำหนด
 แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .466$) และการประเมินผล ($PNI_{modified} = .438$)
 ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .440$) ตามลำดับ และจำแนกตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
 พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนา คือ ด้านการทำการตลาดดิจิทัล ($PNI_{modified} = .531$)
 รองลงมาคือ ด้านการจัดการทางการเงิน ($PNI_{modified} = .505$) และ ด้านการนำเสนอและการสื่อสาร
 ($PNI_{modified} = .371$) มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดในการพัฒนา

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
 มีแนวทางทั้งหมด 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 18 วิธีดำเนินการ ซึ่งเรียงลำดับตามความต้องการ
 จำเป็น ดังนี้ แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อ
 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล แนวทางที่ 2 ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์
 การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน และ แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการใช้รูปแบบการ
 ประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน

ภาควิชา นโยบายการจัดการและ
 ความเป็นผู้นำทางการศึกษา
 สาขาวิชา บริหารการศึกษา
 ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อผู้พิมพ์.....
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....

6480043327: MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORDS: ACADEMIC MANAGEMENT, DIGITAL ENTREPRENEUR

PANAPOL PHETRA: APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF DEBSIRIN SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF DIGITAL ENTREPRENEUR.

ADVISOR: Asst. Prof. PENVARA XUPRAVATI, Ph.D., 219 pp.

The objectives of this research were 1) to study the important needs to develop Debsirin School’s academic management based on the concept of digital entrepreneur, and 2) to present the guideline to develop Debsirin School’s academic management based on the concept of digital entrepreneur. The study was the descriptive method research. The population was Debsirin School’s Staffs. The informants were 113 people comprised of 5 administrators and 108 teachers. The research instruments were the questionnaires and the suitability and possibility evaluation form. The research statics were frequency distribution, percentage value, arithmetic mean, standard deviation, content analysis, and Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}). The research revealed that:

1) the needs assessment of the Debsirin School’s academic management based on the concept of digital entrepreneur classified by academic management aspects showed that the highest need for development was the Learning Management (PNI_{modified} = .485) about developing in media, innovation, educational technology and learning resources (PNI_{modified} = .524), and the need of the Curriculum Development (PNI_{modified} = .444) about organizing for learning experiences (PNI_{modified} = .466) and the lowest need was the Evaluation resulted (PNI_{modified} = .438) about learning Assessment (PNI_{modified} = .440), and by the concept of digital entrepreneur showed that the highest need for development was the Digital Marketing resulted (PNI_{modified} = .531), the Finance Management (PNI_{modified} = .505), and the Presentation and Communication was the lowest need for development resulted (PNI_{modified} = .371).

2) The approaches to develop Debsirin School’s academic management based on the concept of digital entrepreneur were 3 main approaches, 6 sub- approaches, and 18 methods that ordered by the needs assessment. The results of 3 main approaches showed that the first approaches is to upgrade the develop instructional media, innovation, educational technology and learning resources to encourage learners to have digital entrepreneur skills. The second approaches is to design a learning experience to enhance students’ digital entrepreneur skills. The third approaches is to promote the use of a learning assessment model to focus on key learners and strengthen students’ digital entrepreneur skills.

Department: Educational Policy Management
and Leadership

Field of Study: Educational Management

Academic Year: 2022

Student’s Signature.....

Advisor’s Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ที่เมตตาและสนับสนุนศิษย์ในการเรียนรู้และพัฒนา พร้อมสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือ ในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งให้คำปรึกษาและข้อคิด ในการจัดทำสารนิพนธ์อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษา และให้ความเชื่อมั่นกับผู้วิจัย ตลอดการศึกษา ในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาจากคณาจารย์ทุกท่าน เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือในการวิจัย และพิจารณา (ร่าง) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล อันได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย รองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์วัชร พงกันทา นายวิชาน พรหมสินธุ์ศักดิ์ ดร.ภาณุภัทร ลิ้มจำรูญ ร้อยเอกหญิง ดร.จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์ และนายปิยนัฐ ณะบุตร นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยได้รับความเมตตาจากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งรวมทั้งให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการวิชาน พรหมสินธุ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ คณะผู้บริหารทุกท่าน และ คณะครู โรงเรียนเทพศิรินทร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลวิจัยอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์ด้วยความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีเสมอมา รวมทั้ง ดร.นพมาศ พวงสุวรรณ และนายเพชร สินสมรส ที่คอยให้การช่วยเหลือและสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ กำลังใจที่สำคัญจากทุกคนในครอบครัว ที่สนับสนุนและมอบโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนและให้กำลังใจกับผู้วิจัยให้มีความพยายาม มุ่งมั่น อดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ รวมทั้งท่านรองผู้อำนวยการ ดร.ภาณุภัทร ลิ้มจำรูญ ผู้ที่คอยสนับสนุนและชี้แนะแนวทางในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา และนายเตชิต เอกกรินทรากุล ผู้ที่เป็นแบบอย่างในการทำงานและการเรียนสาขาวิชาบริหารการศึกษา ขอขอบคุณเพื่อนครูเทพศิรินทร์ทุกท่านที่ยืนเคียงข้างข้าพเจ้ามาโดยตลอด สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา ปีการศึกษา 2564 (รุ่นที่ 31 นอกเวลาราชการ) ทุกคน ที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ร่วมทุกข์และร่วมสุข ตลอดระยะเวลาในการศึกษา ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แห่งนี้

ปานพล เกตรา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 นิยามศัพท์	6
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	9
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur).....	12
2.2 การบริหารวิชาการ.....	22
2.3 บริบทของโรงเรียนเทพศิรินทร์.....	38
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย	50
3.2 ขั้นตอนการวิจัย.....	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ. โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	68
4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล.....	88

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	125
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	134
5.3 ข้อเสนอแนะ	144
รายการอ้างอิง	147
ภาคผนวก.....	154
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	155
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	158
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	207
ประวัติผู้วิจัย.....	219

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล จากแนวคิดของ Satalkina & Steiner (2020), Carlos (2021), Shiraz (2021), Vincenzo (2022), ธนพล นามนวล (2562) และ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564).....	17
ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ขอบข่ายงานวิชาการ จากแนวคิดของ Faber & Shearron (1970), กมล ภูประเสริฐ (2548), ราชกิจจานุเบกษา (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565)	27
ตารางที่ 2.3 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559 - 2563)	40
ตารางที่ 3.1 สัดส่วนผู้ให้ข้อมูลจากจำนวนเต็ม	51
ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	52
ตารางที่ 3.3 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	61
ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
ตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ.....	68
ตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	69
ตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	71
ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้	72
ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายช้อย่อย.....	74
ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้รายช้อย่อย.....	77
ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายช้อย่อย.....	80
ตารางที่ 4.10 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม.....	83
ตารางที่ 4.11 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม.....	85
ตารางที่ 4.12 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล.....	91
ตารางที่ 4.13 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	106
ตารางที่ 4.14 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์.....	115

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพที่ 2 ผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย	53
ภาพที่ 3 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	104
ภาพที่ 4 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	124

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับในอนาคต มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ พัฒนาทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีความสามารถในการแข่งขัน และมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน เข้าถึงตลาด เข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ พ.ศ. 2561 มุ่งเน้นการจัดการศึกษาของชาติให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) ซึ่งได้กำหนดถึงคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก คือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียน (Learner Person) เพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี 2) พลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen) และ 3) ด้านผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator) เพื่อสังคมที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์ และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของโลกศตวรรษที่ 21 ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริษัท เศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลง

สู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สอดคล้องกับข้อเสนอแนะระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040 ได้กล่าวถึงข้อค้นพบที่สำคัญในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของประเทศไทยเพื่อตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต และคุณภาพคนไทยที่พึงประสงค์ในปี 2040 ไว้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพทั่วไป 2) คุณภาพทางสังคม 3) คุณภาพทางเทคโนโลยี 4) คุณภาพเศรษฐกิจ 5) คุณภาพทางสิ่งแวดล้อม และ 6) คุณภาพทางการเมือง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยของคุณภาพด้านเศรษฐกิจ ได้กล่าวถึงทักษะที่จะเตรียมความพร้อมคุณภาพของคนไทยให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งจะต้องมีความฉลาดรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล การค้าเสรี และโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งมีทักษะสร้างสรรค์เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (สุกัญญา แซ่มซ้อย และคณะ, 2564)

ในบริบททางการศึกษากำหนดต้องปรับระบบของการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางวิสัยทัศน์ขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมุ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) เพื่อตอบรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่เทคโนโลยีดิจิทัลและการค้าขายออนไลน์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้และสร้างการเป็นผู้ประกอบการ ตามนโยบายรัฐบาลโดยเฉพาะนโยบายในส่วนของการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้นหรือสตาร์ทอัพ (Start up) ที่สร้างการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิดที่แตกต่างและใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่ไม่เหมือนใคร ขยายตลาดได้อย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด ด้วยการส่งผ่านคุณค่าและสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้ผ่านกระบวนการบ่มเพาะและพัฒนาอย่างเป็นระบบนักเรียนรุ่นใหม่ที่กำลังจบการศึกษาก็เริ่มมีความสนใจอยากเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น โดยมีหลายภาคส่วนให้การสนับสนุน ทั้งภาครัฐและเอกชน (ณฤทธิ์ วรพงษ์ดี, 2562) สอดคล้องกับจุฑาพร รัตนโชคกุล (2561) ที่กล่าวไว้ว่า การขายสินค้าออนไลน์เป็นธุรกิจหนึ่งที่กำลังเติบโตมาก เนื่องจากการเข้ามามีบทบาทของระบบอินเทอร์เน็ตที่กว้างขวางและรวดเร็วทำให้ธุรกิจการขายสินค้าออนไลน์เติบโตเพิ่มมากขึ้น การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลต้องใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาทักษะและศักยภาพในการบริหารจัดการวางแผนกลยุทธ์ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการแบบเดิม สอดคล้องกับ Vineela (2018) ที่กล่าวไว้ว่า การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบ

ความสำเร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจแนวคิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการ บางครั้งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยเพื่อสื่อสารกับลูกค้าและเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เนื่องจากโลกในปัจจุบันส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีระดับชาติและระดับนานาชาติ จึงจำเป็นต้องรวมเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ากับธุรกิจ ในมุมมองของผู้ประกอบการดิจิทัลที่มีบทบาทสำคัญ ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นจุดตัดระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลกับการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการสร้างและขยายธุรกิจดิจิทัลซึ่งมีรูปแบบธุรกิจอยู่บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าผ่านทางเครือข่ายข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Nambisan, 2017) โดยมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้มีการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาผู้ประกอบการดิจิทัล ที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ซึ่งมีความต้องการบุคลากรที่ต้องพร้อมด้วย ความรู้ความสามารถทั้งทางด้าน Soft Skill และ Hard Skill เพื่อการพัฒนาตนเองและสามารถปรับตัวในยุคดิจิทัลได้อย่างชาญฉลาด อีกทั้งยังสามารถยกระดับศักยภาพตนเองไปสู่ระดับนานาชาติ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2564) จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนที่ต้องมีทักษะพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 และใช้เทคโนโลยี เพื่อการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ มีการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพฝึกการเป็นผู้ประกอบการ เรียนรู้การสร้าง Start up และธุรกิจ SME เพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของการทำธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียน ได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติและมีทักษะที่จะส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลผ่านหลักสูตร โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการของโรงเรียน

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียน ทั้งทางด้านสติปัญญา และร่างกาย อีกทั้งยังเพื่อให้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนตั้งเอาไว้ สอดคล้องกับ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) การบริหารวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากรับผิดชอบดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตรและที่สถานศึกษากำหนดไว้ โดยหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่งคือการให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน ซึ่งมีขอบข่าย งานบริหารวิชาการ 3 ขอบข่ายงาน ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ 1) การพัฒนา หลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผล (Faber & Shearron, 1970 อุทัย บุญประเสริฐ, 2540 กมล ภูประเสริฐ, 2548 ราชกิจจานุเบกษา, 2550 ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์,

2553 และสุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565) ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนค้นพบตัวเองมากยิ่งขึ้น และนำความรู้ทักษะจากการลงมือปฏิบัติในห้องเรียนไปสู่การใช้ในชีวิตจริง การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล จึงเป็นภารกิจหลักของงานบริหารวิชาการของโรงเรียน ที่จะช่วยสนับสนุนผู้เรียนได้เรียนรู้ ฝึกฝนและค้นพบศักยภาพในตัวเอง ก้าวทันเทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงของโลกที่พลิกผันในอนาคต เพื่อเป็นผู้เรียนที่พร้อมก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 นำความรู้ทักษะที่ได้ไปสร้างคุณค่าและประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

โรงเรียนเทพศิรินทร์ มีแนวทางในการบริหารวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา คือ “เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล พัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นสุภาพบุรุษ มีทักษะในการดำรงชีวิต มีจิตสำนึกในความเป็นไทยและศักยภาพเป็นพลโลก” (โรงเรียนเทพศิรินทร์, 2564) โรงเรียนบริหารวิชาการตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ไกล ใจกว้าง ร่างสมารถ มารยาทงาม มีศักยภาพเป็นพลโลก ซึ่งเป็นคุณลักษณะความเป็นนักเรียนเทพศิรินทร์ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเทพศิรินทร์ต้องการมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ และมีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report) ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ กล่าวถึงสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559 - 2563) ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ไว้ว่า 1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม 2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก และ 4) ด้านการรักษาอัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการประเมินได้มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ส่วนวัตกรรมหรือเป็นแบบอย่างที่ดี ไว้ว่าผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มเติมต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อด้านอุดมศึกษาตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนควรมีโอกาสในการเลือกเรียนในรายวิชา เพิ่มเติมได้อย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดและความสามารถ โดยการเลือกเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับคณะที่ต้องการเลือกในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรได้รับการส่งเสริมในด้านทักษะให้หลากหลายมากขึ้น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่พึงมีของพลโลกในยุค 4.0 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2563) นอกจากนี้ โรงเรียนเทพศิรินทร์มีที่ตั้งที่ใกล้พื้นที่การค้าส่งที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร เช่น ตลาดโบ้เบ้ ตลาดสำเพ็ง เป็นต้น รวมถึงศูนย์การค้าใจกลางเมือง

ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและการค้าขายที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาเลือกซื้อสินค้า ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนเทพศิรินทร์ ได้มีอุดมการณ์และเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทักษะด้านการคิด การสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงานและการผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ระดับนานาชาติ พร้อมทั้งเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ตอบสนองต่อความถนัดและศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียนสู่ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพตนเองและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ การมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลซึ่งเป็นทักษะที่พึงประสงค์ของ คุณภาพสำหรับสังคมโลกในอนาคตจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นเพื่อให้คนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในการพัฒนาคุณภาพให้สังคมนั้นจะต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคุณภาพผ่านการศึกษาเรียนรู้ในสถานศึกษา (เพ็ญวรา ชูประวัตติ, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ให้ผู้เรียนเกิดทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลและมีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลในอนาคต ที่ได้จากกระบวนการส่งเสริมทางด้านวิชาการของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก สามารถใช้สื่อและเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรม ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ

1.2 คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลเป็นอย่างไร
2. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
2. นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1.4 นิยามศัพท์

การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารและการดำเนินการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

1) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อนำมาออกแบบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

2) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

3) การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาออกแบบการประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) หมายถึง ผู้เรียนที่สามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจในรูปแบบใหม่จากเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถวิเคราะห์ วางกลยุทธ์ และบริหารจัดการทางธุรกิจ เพิ่มโอกาสและความท้าทายในการสร้างธุรกิจดิจิทัล ซึ่งผู้ประกอบการดิจิทัลจะต้องมี 6 ทักษะ ดังนี้ 1) การนำเสนอและการสื่อสาร 2) การจัดการทางการเงิน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ 4) การมีความคิดสร้างสรรค์ 5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และ 6) การทำการตลาดดิจิทัล

1) การนำเสนอและการสื่อสาร หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการถ่ายทอดข้อมูลให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีเทคนิคการนำเสนอที่เหมาะสมและหลากหลาย

2) การจัดการทางการเงิน หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ มีความหลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาใช้พัฒนารูปแบบธุรกิจและประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การมีความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาคิดค้นพัฒนาสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ นำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจที่สูงขึ้น

5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการ ความเสี่ยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีแนวทางในการวางแผนพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6) การทำการตลาดดิจิทัล หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการใช้สื่อดิจิทัลในการทำการตลาดที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

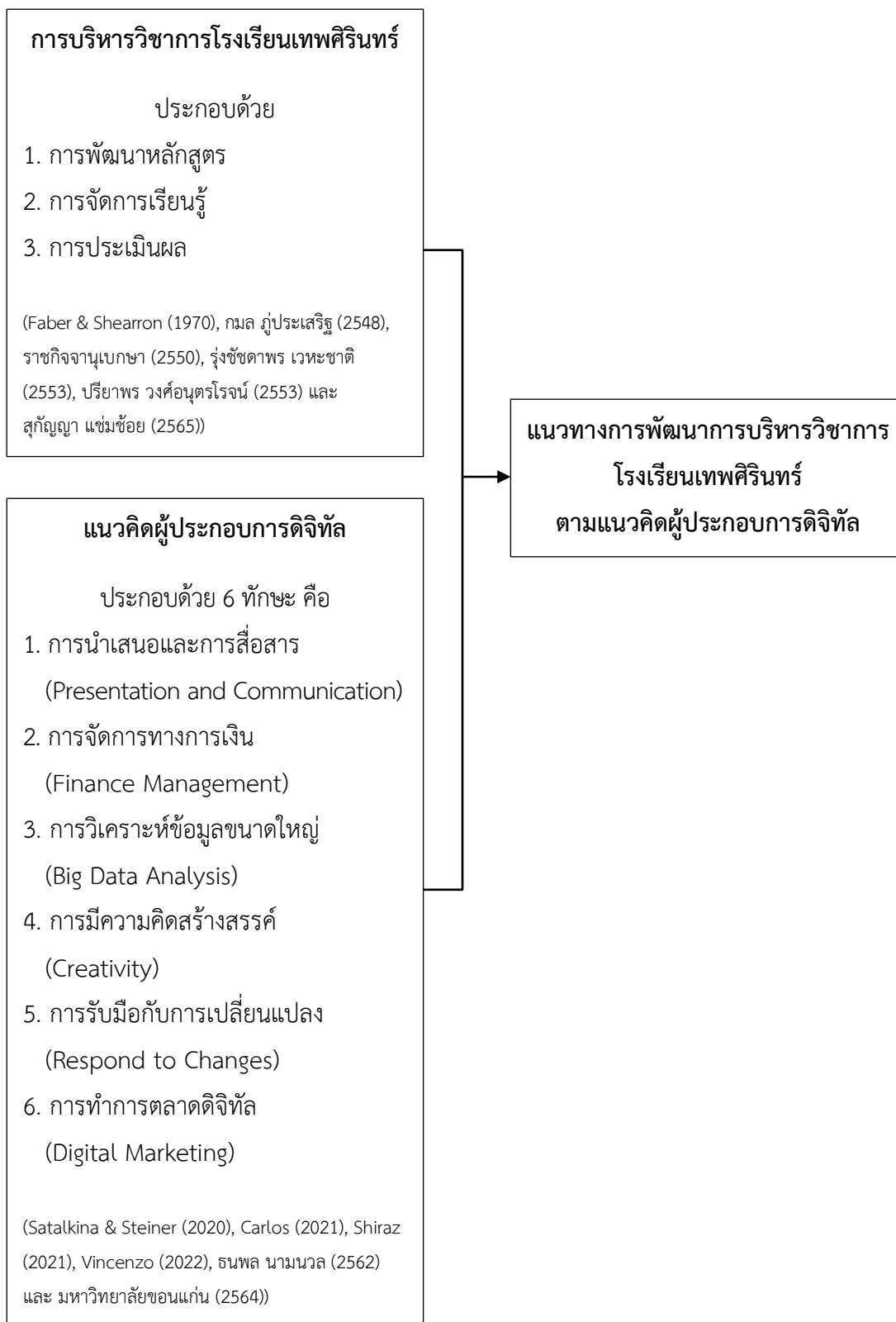
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ดังต่อไปนี้

1) แนวคิดการบริหารวิชาการ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์โดยใช้แนวคิดการบริหารวิชาการของ Faber & Shearron (1970), อุทัย บุญประเสริฐ (2540), กมล ภู่งประเสริฐ (2548), ราชกิจจานุเบกษา (2550), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) นำมาเป็นกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

- 1.1) การพัฒนาหลักสูตร
- 1.2) การจัดการเรียนรู้
- 1.3) การประเมินผล

2) แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแนวคิดของ Satakina & Steiner (2020), Carlos (2021), Shiraz (2021), Vincenzo (2022), ชนพล นามนวล (2562) และมหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564) นำมาเป็นกรอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ทักษะ คือ

- 2.1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)
- 2.2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)
- 2.3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)
- 2.4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
- 2.5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)
- 2.6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนเทพศิรินทร์ รวมทั้งสิ้น 113 คน ดังนี้

1) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการ จำนวน 4 คน

2) ครู จำนวน 108 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) โดยระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย

1) การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ของโรงเรียนเทพศิรินทร์

2) แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย การนำเสนอและการสื่อสาร การจัดการทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ การมีความคิดสร้างสรรค์ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และการทำการตลาดดิจิทัล

1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา

เดือนสิงหาคม 2565 – มีนาคม 2566

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1) งานวิจัยนี้จะทำให้ได้องค์ความรู้ของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) เชื่อมโยงกับหลักการบริหารสถานศึกษา โดยนำเสนอแนวทางในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษานักการศึกษา นักวิชาการ หรือผู้ที่สนใจนำไปศึกษาต่อยอดและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ต่อไป

2) งานวิจัยนี้จะเป็นอย่างของการนำแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลที่มีความน่าสนใจ ในสังคมปัจจุบัน มาใช้กับงานวิจัยทางการบริหารการศึกษา ผลจากการวิจัยนี้จะทำให้ได้แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการใช้แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พร้อมทำให้เกิดนโยบายทางการศึกษาสู่การปฏิบัติในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษาต่อไป

1.7.2 ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

1) ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการเรียน วางแผนในการดำเนินชีวิตและสามารถประยุกต์ใช้ในการต่อยอดอาชีพในอนาคตจากหลักสูตรของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

2) ผู้เรียนสามารถออกแบบและดำเนินธุรกิจในรูปแบบดิจิทัล ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี นำไปสู่การสร้างรายได้ระหว่างเรียน และสามารถต่อยอดประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลเมื่อสำเร็จการศึกษา

3) ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนาการปฏิบัติงานด้านหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

1.7.3 ประโยชน์เชิงนโยบาย

1) ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ไปใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

2) ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลเป็นหลักสูตรผู้ประกอบการดิจิทัลในสถานศึกษาได้

3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ไปสนับสนุนโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลได้ตระหนักถึงความสำคัญและส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลให้กับผู้เรียน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในหัวข้อ แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดการออกแบบการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย หลักการ ทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur)

- 2.1.1 ความหมายของผู้ประกอบการดิจิทัล
- 2.1.2 องค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
- 2.1.3 กรอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

2.2 การบริหารวิชาการ

- 2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ
- 2.2.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ
- 2.2.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ

2.3 บริบทของโรงเรียนเทพศิรินทร์

- 2.3.1 การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
- 2.3.2 รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563
- 2.3.3 การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur)

2.1.1 ความหมายของผู้ประกอบการดิจิทัล

Satalkina & Steiner (2020) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) หมายถึง ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบ โครงสร้าง เป้าหมาย และกลไกการสร้างเครือข่ายทางการตลาดของระบบธุรกิจ โดยรวมด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ในทุกระดับ เพื่อปรับกลยุทธ์ การดำเนินงาน ธุรกิจดิจิทัล และสภาพแวดล้อมโดยรวม

Carlos (2021) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) หมายถึง ผู้ที่สามารถแสวงหาโอกาสในการสร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลงธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รูปแบบใหม่ พัฒนาและปรับปรุงการดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดิม ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการพร้อมทั้งบริหารจัดการ วิเคราะห์ วางกลยุทธ์ คิดค้นรูปแบบธุรกิจใหม่ และพัฒนาระบบ ธุรกิจอัจฉริยะ เพื่อสร้างงานและโอกาสในการเติบโตในอนาคต

Shiraz (2021) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาธุรกิจใหม่ ๆ โดยการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในการพัฒนา ขององค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมทั้งจะสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินธุรกิจ และสร้างกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Vincenzo (2022) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) หมายถึง ผู้ที่แสวงหาโอกาสและสร้างมูลค่า จากการลงมือทำธุรกิจหรือการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลรูปแบบใหม่ หรือพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และตลาดที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงธุรกิจแบบเดิม โดยมุ่งไปที่นวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบดิจิทัล กลยุทธ์และรูปแบบธุรกิจดิจิทัล เข้ามาที่ทำให้เกิดโอกาสมากขึ้นในทุกด้าน

ธนพล นามนวล (2562) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneurs) หมายถึง ความสามารถจากการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการคลั่งปัญญาดิจิทัล เพื่อพัฒนาความรู้ ในด้านการบริหารจัดการ การคิดเชิงออกแบบ ด้านการเงิน ด้านนวัตกรรม และการเข้าใจดิจิทัล ทักษะการแก้ปัญหา การพัฒนาและต่อยอดธุรกิจ การสื่อสารและการตลาด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งมั่นในความสำเร็จและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564) ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เข้าใจนวัตกรรมธุรกิจที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า มีทักษะในการปรับกลยุทธ์ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

(Digital Technology) เข้าใจหลักการ แนวทางในการบริหารธุรกิจ กลยุทธ์และเทคโนโลยีการตลาด ดิจิทัล เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและกล้ารับความเสี่ยงทางการเงิน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของความหมาย ผู้ประกอบการ ดิจิทัล (Digital Entrepreneur) ได้ว่า ผู้ประกอบการดิจิทัล คือ ผู้ที่สามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ ในรูปแบบใหม่โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ สามารถบริหารจัดการ วิเคราะห์ วางกลยุทธ์ทางธุรกิจ การจัดการทางการเงิน สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แปลกใหม่ เพิ่มโอกาสและความท้าทายในการ พัฒนาธุรกิจดิจิทัล ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการทางสภาพธุรกิจ แบบเดิมให้ดีขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดดิจิทัล เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

2.1.2 องค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

Satalkina & Steiner (2020) ได้กำหนดทักษะที่สำคัญเพื่อเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ไว้ 9 ทักษะ ดังนี้

- 1) การมีความสามารถด้านดิจิทัล (Digital Capabilities) หมายถึง ทักษะความสามารถในการนำระบบดิจิทัลมาใช้สร้างโอกาสทางธุรกิจ
- 2) การวิเคราะห์แหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Sources) หมายถึง ทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้พัฒนารูปแบบทางธุรกิจและบริหารจัดการ
- 3) การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า (Customer Relations) หมายถึง ทักษะในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าใจและเข้าถึงการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) การสร้างมูลค่า (Merging of Value Creation) หมายถึง ทักษะในการสร้างมูลค่าและโอกาสในทางธุรกิจ
- 5) การแข่งขันและภาวะผู้นำ (Competition and Leadership) หมายถึง ทักษะในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อการแข่งขันและบริหารจัดการองค์กร
- 6) การมีภูมิรู้และเรียนรู้เชิงกลยุทธ์ (Knowledge Acquisition and Strategic Learning) หมายถึง ทักษะในการแสวงหาองค์ความรู้ และกลยุทธ์ทางการตลาด
- 7) การวิเคราะห์แนวโน้มของธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Tendencies) หมายถึง ทักษะในวิเคราะห์ความเป็นไปได้และทิศทางการตลาดดิจิทัลเพื่อประโยชน์ของธุรกิจดิจิทัล
- 8) การบริหารเงินและการลงทุน (Financial and Investment) หมายถึง ทักษะในการบริหารจัดการด้านงบประมาณการเงินและการลงทุนเพื่อประโยชน์ของธุรกิจ

9) การบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบธุรกิจที่เป็นนวัตกรรมใหม่ (Risks Associated with Innovative Business Models) หมายถึง ทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับธุรกิจในด้านความสัมพันธ์ และด้านประสิทธิภาพ

Carlos (2021) ได้กำหนด 6 ทักษะ สำหรับผู้ประกอบการดิจิทัล ดังนี้

1) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) หมายถึง ทักษะในการบริหารช่องทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย

2) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) หมายถึง ทักษะในการบริหารคนภายในองค์กร เพื่อดึงศักยภาพของแต่ละบุคคลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

3) การเข้าใจโครงสร้างธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Architecture) หมายถึง ทักษะในการวางแผนและบริหารจัดการโครงสร้างทางธุรกิจที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ทักษะในการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ เพื่อสร้างโอกาส ต่อยอดในการพัฒนา คิดค้นสินค้าและบริการให้มีคุณภาพและเหมาะสม

5) การนำเสนอและสื่อสารในระยะเวลาสั้น (Elevator Pitch) หมายถึง ทักษะในการนำเสนอแนวความคิดที่สั้นและกระชับ เพื่อที่จะสื่อสาร โน้มน้าวผู้ฟังให้เข้าใจอย่างชัดเจนในระยะเวลาที่จำกัด

6) การสร้างรายได้ (Income Generation) หมายถึง ทักษะในการบริหารจัดการทางการเงินและสร้างรายได้จากการลงทุนเพื่อรับผลตอบแทนในระยะยาว

Shiraz (2021) ได้กำหนดทักษะที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการดิจิทัลที่มุ่งเน้นให้ประสบความสำเร็จไว้ 5 ทักษะ ดังนี้

1) การจัดการทางการเงิน (Financial Management) หมายถึง ทักษะในการบริหารจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แพลตฟอร์มการบัญชีเข้ามาช่วยในการควบคุมงบประมาณและการเงิน พร้อมทั้งสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงินที่เป็นปัจจุบัน

2) การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ทักษะในการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้รับบริการหรือหน่วยงานได้เข้าใจในช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้ทักษะการสื่อสารทางดิจิทัลอย่างเคารพและมีประสิทธิภาพ

3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Brand Development) หมายถึง ทักษะในการพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับกิจการในอนาคต

4) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) หมายถึง ทักษะในการสร้างและบริหารจัดการช่องทางทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและตอบสนองตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

5) การสร้างเครือข่ายออนไลน์ (Online Networking) หมายถึง ทักษะในการสร้างเครือข่ายเพื่อการเติบโต สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ร่วมงานทำงานร่วมกันอย่างมีคุณค่า และสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับธุรกิจ

Vincenzo (2022) ได้กำหนด 6 ทักษะ ที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการดิจิทัลที่ประสบความสำเร็จ ดังนี้

1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) เป็นทักษะในการสื่อสารองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างชัดเจน โดยใช้ทักษะด้านการนำเสนอและการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ

2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) เป็นทักษะในการเรียนรู้การบริหารจัดการงบประมาณและใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) เป็นทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่จำนวนมากและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ในการบริหารจัดการ

4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เป็นทักษะในการคิดค้นนวัตกรรมที่แปลกใหม่ที่เหมาะสม มีประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ได้

5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Ability to Respond to Changes) เป็นทักษะในการบริหารความเสี่ยงและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในบริบทของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) เป็นทักษะในการเสนอช่องทางทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและได้มาซึ่งส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มขึ้น

ธนพล นามนวล (2562) ได้กำหนด 5 ทักษะ ที่สำคัญของผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) ไว้ดังนี้

1) ทักษะการพัฒนาและต่อยอดธุรกิจ (Business Development Skills) การเป็นคนช่างเรียนรู้ และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่ เสมอ จะช่วยให้เรามีทางเลือกให้กับตัวเองมากขึ้น อีกทั้งยังค้นพบทางออกที่ดีเมื่อประสบกับปัญหา หรือเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ ๆ

2) ทักษะการบริหารจัดการ (Managerial skills) การลงมือปฏิบัติจริง การบริหารความเสี่ยง การให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางธุรกิจ และการทบทวน แผนธุรกิจและปรับตัวอย่างสม่ำเสมอ

3) ทักษะพื้นฐานในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial skills) มีการวางแผนการดำเนินงาน และดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเอง โดยมองเห็นโอกาสทางธุรกิจและยอมรับ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อมุ่งหวังผลกำไรที่เกิดจากผลการดำเนินงานของธุรกิจตนเอง

4) ทักษะการสื่อสารและการตลาด (Interpersonal & Marketing skills) การดำเนินการทางธุรกิจเพื่อให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายเกิด ความพึงพอใจที่จะแลกเปลี่ยนสินค้า/บริการตาม เป้าหมายที่วางไว้

5) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (Problem Solving with Digital tools) ความสามารถในการตัดสินใจใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมได้อย่างชาญฉลาด ตรงตามความต้องการ สามารถแก้ปัญหาอย่างเชื่อมโยงกันด้วยเครื่องมือดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเชิงเทคนิค และสามารถปรับปรุงพัฒนาตนเองให้เท่าทันโลกได้

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564) ได้กำหนดทักษะสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรผู้ประกอบการดิจิทัลเพื่อก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1) ทักษะด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ (Art & Creativity) หมายถึง การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) การคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) การพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรม (Innovation Product Development) การออกแบบบริการผลิตภัณฑ์ (Product Service Design) และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Identity)

2) ทักษะการพัฒนาธุรกิจ (Business Development) หมายถึง การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) การพัฒนารูปแบบธุรกิจ (Business Model Development) การตลาดและการสร้างแบรนด์ (Marketing & Branding) การบริหารเงินและการบัญชี (Finance & Accounting) โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน (Logistics & Supply Chain) และ การลงทุนทางธุรกิจ (Business Investment)

3) ทักษะการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การสื่อสารกับลูกค้า (Customer Communication) การเล่าเรื่อง (Storytelling) การมีเทคนิคในการนำเสนอ (Presentation Technique) และการออกแบบเนื้อหา (Content Design)

4) ทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Innovation) หมายถึง การวิเคราะห์เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) กระบวนการพัฒนาดิจิทัล/ธุรกิจอัจฉริยะ (Digital Development Process/ Business intelligence) การศึกษาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Science/Data Analytics) การเรียนรู้ปัญญาประดิษฐ์และการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน (Artificial Intelligence/ Machine Learning Application) และการพัฒนานวัตกรรมและซอฟต์แวร์ (Innovation/Software Development)

5) ทักษะความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Empathic Spirit) หมายถึง การมีจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Communication) การมีภาวะผู้นำ (Leadership) การสร้างทีมและการทำงานเป็นทีม (Team Building /Team Working) และการจัดการการเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้ง (Change/Conflict Management)

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล จากแนวคิดของ Satalkina & Steiner (2020), Carlos (2021), Shiraz (2021), Vincenzo (2022), ธนพล นามนวล (2562) และ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564)

ที่	รายละเอียด ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	นักวิชาการ/หน่วยงานทางวิชาการ						ทักษะ ผู้ประกอบการดิจิทัล สรุปโดยผู้วิจัย
		Satalkina & Steiner (2020)	Carlos (2021)	Shiraz (2021)	Vincenzo (2022)	ธนพล นามนวล (2562)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564)	
1	การนำเสนอและการสื่อสาร		✓	✓	✓	✓	✓	การนำเสนอและ การสื่อสาร
2	การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า	✓						
3	การจัดการทางการเงิน	✓		✓	✓			การจัดการทาง การเงิน
4	การสร้างรายได้		✓					
5	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่	✓			✓			การวิเคราะห์ ข้อมูลขนาดใหญ่
6	การวิเคราะห์แนวโน้มของธุรกิจดิจิทัล	✓						
7	การเข้าใจความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น						✓	
8	การบริหารทรัพยากรมนุษย์		✓					การมีความคิด สร้างสรรค์
9	การมีความคิดสร้างสรรค์		✓		✓		✓	
10	การพัฒนาและต่อยอดธุรกิจ		✓	✓		✓	✓	
11	การสร้างมูลค่า	✓						
12	การมีภูมิรู้และเรียนรู้เชิงกลยุทธ์	✓						การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง
13	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง				✓			
14	การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล					✓		
15	การบริหารความเสี่ยง	✓						การทำการตลาด ดิจิทัล
16	การบริหารจัดการ					✓		
17	การทำการตลาดดิจิทัล		✓	✓	✓	✓		การทำการตลาด ดิจิทัล
18	การเป็นผู้ประกอบการ					✓	✓	
19	การสร้างเครือข่ายออนไลน์			✓				
20	การมีความสามารถด้านดิจิทัล	✓						การทำการตลาด ดิจิทัล
21	การแข่งขันและภาวะผู้นำ	✓						

จากตารางสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบแนวคิดของนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาที่มีความสอดคล้องโดยอ้างอิงจากนิยามความหมาย เพื่อนำมาจัดกลุ่มและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ Vincenzo (2022) ประกอบไปด้วย 6 ทักษะ ได้แก่

- 1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)
- 2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)
- 3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)
- 4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
- 5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)
- 6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)

2.1.3 กรอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)

Shiraz (2021) กล่าวว่า การสื่อสาร (Communication) หมายถึง การสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้รับบริการหรือหน่วยงานได้เข้าใจในช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้ทักษะการสื่อสารทางดิจิทัลอย่างเคารพและมีประสิทธิภาพ

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) การสื่อสารองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างชัดเจน โดยใช้ทักษะด้านการนำเสนอและการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การสื่อสารกับลูกค้า (Customer Communication) การเล่าเรื่อง (Storytelling) การมีเทคนิคในการนำเสนอ (Presentation Technique) และการออกแบบเนื้อหา (Content Design)

เตชิต เอกกรินทรากุล (2565) กล่าวว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Communication and Presentation) เป็นการถ่ายทอด การสื่อสารความหมาย แนวคิด ข้อมูลและองค์ความรู้ ด้วยวิธีการนำเสนอที่เหมาะสม หลากหลายรูปแบบ และมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ได้ว่า การนำเสนอและการสื่อสาร คือ ทักษะในการถ่ายทอดข้อมูลให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีเทคนิคการนำเสนอที่เหมาะสมและหลากหลาย

2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)

Shiraz (2021) กล่าวว่า การจัดการทางการเงิน (Financial Management) หมายถึง การบริหารจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แพลตฟอร์มการบัญชีเข้ามาช่วยในการควบคุมงบประมาณและการเงิน พร้อมทั้งสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงินที่เป็นปัจจุบัน

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การจัดการทางการเงิน (Finance Management) หมายถึง การเรียนรู้การบริหารจัดการงบประมาณและใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการจัดการทางการเงิน (Finance Management) ได้ว่า การจัดการทางการเงิน คือ ทักษะในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)

Satalkina & Steiner (2020) กล่าวว่า การวิเคราะห์แหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Sources) หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้พัฒนารูปแบบทางธุรกิจและบริหารจัดการ

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่จำนวนมากและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ในการบริหารจัดการ

กนกวรรณ กรองแก้ว (2561) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ อาศัยหลักการพื้นฐานบางอย่างเพื่อพัฒนาเป็นเทคนิคในการดึงข้อมูลสำคัญออกจากชุดฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยข้อมูลหลากหลายรูปแบบ เพื่อนำมาหารูปแบบของข้อมูลที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า หารูปแบบความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ หาแนวโน้มการตลาด เทรนด์ความชอบของลูกค้า และข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ทางธุรกิจผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ทำให้มีข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งผ่านการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ โดยระดับของการวิเคราะห์ก็เป็นได้หลากหลายแล้วแต่รูปแบบการนำไปใช้งาน

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (2565) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เป็นการบริหารจัดการข้อมูลที่มีอยู่จำนวนมากให้เป็นระบบ เพื่อเตรียมความพร้อมของข้อมูลในทุกมิติสำหรับการนำไปใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบูรณาการและให้บริการ

ข้อมูลข้ามหน่วยงานได้อย่างเป็นระบบ รวดเร็ว ปลอดภัย และควบคุมได้ ซึ่งจะนำไปสู่การวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ข้อมูลอย่างเป็นรูปธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) ได้ว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ คือ ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ มีความหลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาใช้พัฒนารูปแบบธุรกิจและประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)

Baron & May (1960) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของมนุษย์ที่จะนำไปสู่สิ่งใหม่ เกิดผลผลิตใหม่รวมทั้งความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่

Carlos (2021) กล่าวว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง การคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ เพื่อสร้างโอกาส ต่อยอดในการพัฒนา คิดค้นสินค้าและบริการให้มีคุณภาพและเหมาะสม

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง การคิดค้นนวัตกรรมที่แปลกใหม่ที่เหมาะสม มีประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ได้

อารี พันธมณี (2540) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัยนำไปสู่การค้นพบสิ่งใหม่ด้วยการคิดดัดแปลงจากความคิดเดิมผสมผสานกันให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ รวมทั้งการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ลักษณะเด่นของความคิดสร้างสรรค์ก็คือ การคิดได้หลายทิศทางหรือการคิดแบบอเนกนัย (Divergent thinking)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัยนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดดัดแปลง ประยุกต์ ผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ รวมถึงการประดิษฐ์คิดค้นทฤษฎีหลักการได้สำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ได้ว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ คือ ทักษะในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาคิดค้นพัฒนาสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ นำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจที่สูงขึ้น

5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)

Sky (2022) กล่าวว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การบริหารจัดการกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด พร้อมทั้งสามารถหาวิธีจัดการแก้ไขข้อผิดพลาดให้สำเร็จได้ด้วยดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Ability to Respond to Changes) หมายถึง การบริหารความเสี่ยงและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในบริบทของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2549) กล่าวว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การวางแผน การดำเนินการต่าง ๆ ที่จะลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง และสนับสนุนให้เกิดการปรับตัวและการยอมรับ พร้อมทั้งสร้างศักยภาพใหม่ ๆ เพื่อรองรับให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างเป็นผลตามเป้าหมายที่วางไว้

อวีรุทธ์ อุ่นอารมณ (2565) กล่าวถึง การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ไว้ว่า เป็นการเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว โดยแนะนำวิธีการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงไว้ 3 วิธี คือ 1) สำรองใจ เป็นการเตรียมความพร้อมให้ใจโอบรับความเปลี่ยนแปลงว่ามั่นคงเป็นเรื่องธรรมชาติ รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงนั้นและสาเหตุที่ทำให้รู้สึก 2) สำรองวิธี เป็นวิธีในการจัดการความรู้สึกและจัดการกับความเปลี่ยนแปลง และ 3) สำรองอนาคต เมื่อปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงได้แล้ว คำถามที่ควรตั้งไว้กับตัวเองเมื่อผ่านความรู้สึกเหล่านั้นมาแล้วคือ เราได้เรียนรู้อะไรจากสถานการณ์นี้บ้าง และช่วงที่ผ่านมาเราสามารถจัดการมันได้อย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) ได้ว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง คือ ทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีแนวทางในการวางแผนพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)

Carlos (2021) กล่าวว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) หมายถึง การบริหารช่องทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย

Shiraz (2021) กล่าวว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) หมายถึง การสร้างและบริหารจัดการช่องทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและตอบสนองตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

Vincenzo (2022) กล่าวว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) หมายถึง การเสนอช่องทางการตลาดดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและได้มาซึ่งส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มขึ้น

True digital academy (2565) กล่าวว่า การตลาดดิจิทัล หมายถึง กลยุทธ์การใช้สื่อดิจิทัลทั้งออนไลน์และออฟไลน์ในการทำการตลาด เพื่อโปรโมทสินค้า หรือสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า ซึ่งสื่อที่ใช้ครอบคลุมตั้งแต่ป้ายดิจิทัลบิลบอร์ด SMS ทีวีดิจิทัล อีเมล แอปสโตร์ SEO SEM ไปจนถึงหน้าเว็บไซต์ โดยมีจุดประสงค์คือการ “เข้าถึง” ลูกค้าให้ได้จำนวนมาก และตรงกลุ่มเป้าหมาย

ให้ลูกค้าได้รู้จักกับผลิตภัณฑ์โดยที่จะเน้นนำเสนอสิ่งที่คุณชื่นชอบ และเกาะกับกระแสที่เป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้น ด้วยรูปแบบที่น่าสนใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ได้ว่า การทำการตลาดดิจิทัล คือ ทักษะในการใช้สื่อดิจิทัลในการทำการตลาดที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

2.2 การบริหารวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียน ทั้งทางด้านสติปัญญา และร่างกาย อีกทั้งยังเพื่อให้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข โดยนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารวิชาการ ไว้ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษา จะปรากฏเด่นชัดก็ต่อเมื่อการบริหารวิชาการนั้นประสบผลสำเร็จ

เสาวภา นิสมโกมล (2558) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารวิชาการ คือ สถานศึกษาทุกประเภท และทุกแห่ง ทุกหน่วยงานต้องจัดให้มีหน่วยงานวิชาการในสถานศึกษา ของตน งานวิชาการ จึงจะถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญหรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษา ส่วนงานบริหารบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และงานด้านอื่น ๆ ล้วนมาสนับสนุนงานด้าน วิชาการให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้นการบริหารวิชาการจึงมิใช่ให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ หรือคิดเลข เป็นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการนำเอาไปประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ให้นักเรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิต การบริหาร วิชาการจึงเป็นงานที่รับผิดชอบต่อบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ ที่จะออกไปพัฒนาประเทศ ต่อไปในอนาคตให้ยั่งยืน

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารวิชาการ คือ หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก รับผิดชอบดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและ ประเมินผล และงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามเป้าหมายของหลักสูตรและที่สถานศึกษากำหนดไว้

พงศกร อดุลพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล (2561) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานของ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

พันธิวิชัย เลี้ยงชีพชอบ (2561) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมทุกประเภทในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ คือ การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของ การบริหารวิชาการ ได้ว่า การบริหารวิชาการ มีความสำคัญอย่างยิ่ง และถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักของการดำเนินงานในสถานศึกษา ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้ประสบความสำเร็จ บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

2.2.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ จัดได้ว่าเป็นภารกิจหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายและมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่กำหนดขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงขอบข่ายการดำเนินงาน และบทบาทหน้าที่ของการบริหารวิชาการ โดยมีผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้หลากหลาย ดังนี้

Faber & Shearron (1970) ได้แบ่งงานบริหารวิชาการ ออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 1) การจัดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 2) การจัดเนื้อหาของหลักสูตร
- 3) การนำหลักสูตรไปใช้
- 4) การจัดอุปกรณ์การสอน
- 5) การนิเทศการสอน
- 6) การส่งเสริมครูประจำการ

กมล ภู่อประเสริฐ (2548) แบ่งขอบข่ายงานบริหารวิชาการ ดังนี้

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การบริหารการเรียนการสอน
- 3) การบริหารการประเมินผลการเรียน
- 4) การบริหารการนิเทศภายใน
- 5) การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
- 6) การบริหารการวิจัยและพัฒนา

- 7) การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ
- 8) การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ
- 9) การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

ราชกิจจานุเบกษา (2550) กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจและการจัดการ พ.ศ. 2550 ตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา ในด้านวิชาการดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

- 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ
- 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 6) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- 9) การนิเทศการศึกษา
- 10) การแนะแนว
- 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
- 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา
- 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
- 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รัฐชัชดาพร เวหะชาติ (2553) ได้เสนอขอบข่ายงานบริหารวิชาการ ไว้ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

- 1) การวางแผนงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงานดังนี้
 - 1.1) การประชุมเกี่ยวกับการจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่การจัดชั้นตอนและเวลาในการทำงาน
 - 1.2) โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
 - 1.3) บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนล่วงหน้าและยึดโครงการสอนเป็นหลัก
- 2) การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสามารถปฏิบัติได้ จึงมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่
 - 2.1) การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละวิชา
 - 2.2) การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน
 - 2.3) การจัดครูเข้าสอน ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน
 - 2.4) การจัดแบบเรียน ครูอาจใช้หนังสือ หรือเอกสารประกอบการเรียนที่ครูเตรียมเอง
 - 2.5) การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคมธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6) การฝึกงาน จุดมุ่งหมายเป็นการให้นักเรียนรู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง และยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

3) การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1) งานการจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักเรียนเน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2) การจัดห้องสมุด เป็นแหล่งรวบรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3) การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข ปัญหา การเรียนการสอน

3.4) การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

สฤัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้เสนอขอบข่ายงานบริหารวิชาการ ไว้ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินการเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพจริงของสังคม อันจะนำไปสู่การใช้ได้จริง

2) การจัดการเรียนรู้ (Teaching and Learning) เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมีการออกแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการประเมินการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก

3) การประเมินผล (Evaluation) เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษามาเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วตัดสินคุณค่าว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หากเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนก็คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายจากการเรียนรู้ที่ต้องการในระดับใด

จากขอบข่ายงานบริหารวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่ามีองค์ประกอบของขอบข่ายงานวิชาการที่หลากหลาย ผู้วิจัยจึงดำเนินการสังเคราะห์ขอบข่ายงานการบริหารวิชาการ โดยยึดกรอบแนวคิดของสฤัญญา แซ่มซ้อย (2565) เป็นหลัก เนื่องจากเป็นขอบข่ายของการบริหารวิชาการที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกยุค

พลิกผัน สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล ได้เป็น 3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ขอบข่ายงานวิชาการ จากแนวคิดของ Faber & Shearron (1970), กมล ภูประเสริฐ (2548), ราชกิจจานุเบกษา (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565)

ที่	ประเด็นขอบข่ายการบริหารวิชาการ	นักวิชาการ/หน่วยงานทางวิชาการ						ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ สรุปโดย ผู้วิจัย
		Faber & Shearron (1970)	กมล ภูประเสริฐ (2548)	ราชกิจจานุเบกษา (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565)	
1	การพัฒนาหลักสูตร						✓	1. การ พัฒนา หลักสูตร
2	การวางแผนงานด้านวิชาการ			✓		✓		
3	การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา			✓	✓			
4	การจัดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓						
5	การจัดเนื้อหาของหลักสูตร	✓						
6	การบริหารหลักสูตร		✓					
7	การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น			✓				
8	การจัดการเรียนรู้						✓	2. การ จัดการ เรียนรู้
9	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา			✓		✓		
10	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้			✓	✓			
11	การบริหารการเรียนการสอน		✓					
12	การนำหลักสูตรไปใช้	✓						
13	การนิเทศการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓		
14	การแนะแนว			✓	✓			
15	การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ	✓	✓					
16	การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ		✓					
17	การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน			✓	✓			
18	การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน			✓				

ที่	ประเด็นข้อขอยาการบริหารวิชาการ	นักวิชาการ/หน่วยงานทางวิชาการ					ขอข่าย การบริหาร วิชาการ สรุปโดย ผู้วิจัย
		Faber & Shearron (1970)	กมล ภูประเสริฐ (2548)	ราชกิจจานุเบกษา (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	
19	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา			✓	✓	✓	
20	การจัดอุปกรณ์การสอน	✓					
21	การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้			✓	✓		
22	การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น			✓	✓		2. การ จัดการ
23	การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา			✓	✓		เรียนรู้ (ต่อ)
24	การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน วิชาการของสถานศึกษา			✓			
25	การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศ ทางวิชาการ		✓				
26	การประเมินผล					✓	
27	การวัดผลและประเมินผล					✓	
28	การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน			✓	✓		
29	การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการ ของสถานศึกษา		✓				3. การ ประเมินผล
30	การบริหารการประเมินผลการเรียน		✓				
31	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา			✓	✓		
32	การบริหารการวิจัยและพัฒนา		✓	✓			
33	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา				✓		

จากตารางสังเคราะห์ข้อขอยาการบริหารวิชาการ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และเลือกกลุ่มงานตามสภาพการดำเนินงานการบริหารวิชาการ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นในการบริหารวิชาการที่สอดคล้องกับสภาพการบริหารงานในปัจจุบัน และส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้มี

ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล จึงได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดขอบข่ายการบริหารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับสภากัญญา แซ่มซ้อย (2565) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนรู้
3. การประเมินผล

2.2.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ

1) การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตร นับว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถ พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้ การจัดการศึกษาจึงควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตและสังคมของผู้เรียน หลักสูตรจึงจำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีความเหมาะสม ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ

1.1) ความหมายของหลักสูตร

Oliva & Gordon II (2012) กล่าวว่า หลักสูตร เป็นแผนงานหรือโครงการที่จัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียนโดยแผนงานต่าง ๆ จะถูกกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรมีขอบเขต กว้างขวาง หลากหลาย เพื่อเป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ ต้องการ ดังนั้นหลักสูตร อาจเป็นหน่วย (Unit) เป็นรายวิชา (Course) หรือเป็นรายวิชาย่อย (Sequence of courses) ทั้งนี้ แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาดังกล่าว อาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนภายใต้การบริหาร และดำเนินงานของสถานศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) กล่าวว่า หลักสูตร เป็นมวลประสบการณ์ การจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มุ่งให้ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ต้องการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า หลักสูตร มีความหมาย 3 ประการ คือ 1) หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่ มุ่งหมายไว้ 2) หลักสูตรเป็นระบบเกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ครูนักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น และ 3) หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประโยชน์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่ต้องการ

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่ได้จากการวางแผนและการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยอาจจะปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรมหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของหลักสูตร ได้ว่า หลักสูตร คือ แผนหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่สถานศึกษากำหนดและจัดทำขึ้น ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทิศทางของหลักสูตร สารเนื้อหากระบวนการ กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษา รวมถึงแนวการประเมินพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

1.2) การพัฒนาหลักสูตร

Oliva & Gordon II (2012) กล่าวว่า การวางแผนจัดทำหลักสูตรหรือร่างหลักสูตร ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้หรือการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร เพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน การเตรียมบุคลากร การบริหารหลักสูตรและการสอนตามหลักสูตรการประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วย การประเมินเอกสารหลักสูตร การประเมินการใช้หลักสูตรการประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษา เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถโดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมทั้งลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และ สถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นเรื่องที่ต้องการการตัดสินใจหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ การเลือกเนื้อหาให้ตรงและครอบคลุม ชนิดของประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและ

วัตถุประสงค์ รวมถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ นั้น ๆ ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวควรทำเป็น คณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรต้องทำอย่างเป็น ระบบ มีหลักเกณฑ์ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินการเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพจริงของ สังคม อันจะนำไปสู่การใช้ได้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของ การพัฒนา หลักสูตร ได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร และการ กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

1.3) องค์ประกอบของหลักสูตร

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศ สามารถสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นพื้นฐานประการแรกในการที่จะเป็นแผน เตรียมความพร้อมต่ออนาคตของเด็ก จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมายในระยะสั้น และระยะยาว ซึ่งอาจจะกำหนดตามแนวนโยบายของรัฐหรือครูผู้สอนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ สอดคล้องกับสภาพของเด็กและบริบทของสังคมเป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2) เนื้อหาสาระของหลักสูตร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เนื้อหาที่ชัดเจน ย่อมมาจากนิยามและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมาก่อน หากกำหนดจุดมุ่งหมายที่แคบจะส่งผลกระทบต่อความ จำกัดของเนื้อหา ขอบข่ายของเนื้อหาจะถูกกำหนดในความสัมพันธ์แนวราบ จึงจะส่งผลกระทบต่อความ จำกัดของเนื้อหาในแต่ละชั้น

3) การจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้โดยหลักสูตรจะต้องออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในเนื้อหานั้น รวมทั้งความสามารถของครูในการจัดมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กับเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยคำนึงถึงตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัด ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยตัวชี้วัดต้องมีความชัดเจน ความหลากหลาย เน้นภารกิจการเรียนรู้โดยตรง การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระบวนการเรียนรู้ และการทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

4) การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นการประเมินผลการ เรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหลักสูตรจะต้องกำหนดแนวทางการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

ตามตัวชี้วัดและการนำผลการวัดและประเมินผลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือมีพัฒนาการในการเรียนรู้

1.4) กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) ได้กำหนดกระบวนการออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตร 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) **ขั้นเตรียมการ** เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร วางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยซึ่งมีขั้นตอนย่อย ประกอบด้วย การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนการนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมความพร้อม การจัดทำโครงการสอน การตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน และการตรวจสอบการยอมรับจากสังคม

2) **ขั้นดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร** เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดทำคู่มือครู การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

3) **ขั้นการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร** เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ควรมีการจัดประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อพิจารณาว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562) ได้กำหนดกระบวนการออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการของผู้เรียน
- 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3) การคัดเลือกการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้
- 4) การออกแบบเพื่อกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร
- 5) การกำหนดมาตรฐานวิธีการวัดและประเมินผล
- 6) การนำหลักสูตรไปทดลองใช้
- 7) การประเมินผลการใช้หลักสูตร

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้กำหนดกระบวนการออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) **การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น** โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ศึกษาจากนโยบาย วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลาง มาตรฐานการศึกษาของชาติรวมทั้งผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึง

ประสงค์ในระดับประเทศเพื่อนำมาใช้กำหนดวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร

2) การกำหนดวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระรายวิชา แนวการจัดการเรียนรู้และแนวการประเมินผลการเรียนรู้เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยการกำหนดวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องอาศัยการศึกษาและพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ ทั้งหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตและสถานภาพของสถานศึกษา เพื่อให้ได้แนวทางที่ชัดเจนของหลักสูตรเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนและโครงสร้างของหลักสูตรโดยหลักสูตรต้องระบุให้ชัดเจนว่าเมื่อจบหลักสูตรแล้ว ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ จะมีคุณสมบัติอย่างไรจากนั้นจึงนำไปสู่แนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระรายวิชาและประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่อไป

3) การนำหลักสูตรไปใช้หรือการจัดการเรียนรู้เป็นการออกแบบวิธีการและการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องจัดหาและปรับปรุงกระบวนการสอน การจัดชั้นเรียน การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการ ตลอดจนการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4) การประเมินผลหลักสูตร เป็นการประเมินคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพอย่างไร เป็นกระบวนการที่ใช้พิจารณาว่า จุดมุ่งหมายผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เป็นอย่างไร เนื้อหาวิชาและประสบการณ์ตรงกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ กิจกรรมการเรียนรู้มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้างและควรประเมินผลอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของ การพัฒนาหลักสูตร ได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดีจิตใจ

2) การจัดการเรียนรู้ (Teaching and Learning)

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการมีความรู้และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความหมายและมีความรู้ โดยเฉพาอย่างยิ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ไม่ได้จำเป็นว่าจะต้องเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.1) ความหมายการจัดการเรียนรู้

Hough & Duncan (1970) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้ การจัดการหลักสูตร (Curriculum) การจัดการเรียนการสอน (Instruction) การวัดผล(Measuring) และการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) หลังการเรียนการสอน

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช (2542) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียนอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ การปรับปรุงการเรียนการสอน โรงเรียนควรกำหนดแนวทางปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนเอง โดยพิจารณาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยลักษณะงานการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ 1) การจัดครูเข้าสอน 2) การจัดตารางสอน 3) การจัดทำแผนการสอน และ 4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

สุกัญญา แซ่ม้อย (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ (Teaching and Learning) เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยมีการออกแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการประเมินการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดทำแผนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความต้องการของผู้เรียนและบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2548) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพ รวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งส่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยม

ที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกชั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียน

งานวิชาการ โรงเรียนสโธิดแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2562) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใฝ่หาความรู้ แสดงความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ กล้าแสดงออก รู้จักกาลเทศะ ปฏิบัติตนตามมารยาทสังคมได้อย่างถูกต้อง เคารพกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา โดยแบ่งลักษณะการจัดกิจกรรมออกเป็น 6 กลุ่ม คือ โครงการการศึกษานอกสถานที่ โครงการการประกวด/แข่งขันภายในสถานศึกษา โครงการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่นักเรียนภายในสถานศึกษา โครงการเพิ่มพูนประสบการณ์เพื่อการแข่งขันภายนอกสถานศึกษา โครงการเพิ่มพูนความรู้จากการฟังวิทยากร และโครงการที่นักเรียนได้ร่วมกันคิดกิจกรรมและเป็นผู้ดำเนินการ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม (2563) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งสถาบันคณะและวิทยาลัย ดำเนินการขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษา สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา เป็น บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเสริมสร้างความเป็นคนเก่ง คนดีแก่นักศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่นอกเหนือการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มุ่งเสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพผ่านกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ทำให้เป็นผู้ที่กล้าแสดงออก ใฝ่เรียนรู้ และกระตุ้นให้เกิดการทำงานเป็นทีม พร้อมทั้งพัฒนาความเป็นผู้นำโดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสมที่ผู้เรียนสนใจ

2.3) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

ปิยนุช ทองพรม (2550) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูอาจารย์ บรรลุผล โดยการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่มีความหลากหลาย และได้เลือกพัฒนาและใช้ ในการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล สื่อและเทคโนโลยีควรเน้นตั้งแต่จัดทำ จัดหามาจากท้องถิ่น ไปจนถึง สื่อที่ทันสมัยเป็นสากล นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (Educational Innovation and Technology) อาศัยพื้นฐานความรู้หลากหลายด้าน เช่น โสตทัศนศึกษา การวัดผล จิตวิทยา การศึกษาและแนะแนว การศึกษาพิเศษ การบริหารการศึกษา รวมทั้งความรู้ด้านอื่น ๆ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2563) กล่าวว่า การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การศึกษาและนำผลการวิเคราะห์ วิจัยไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับ นำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการนำส่งหรือถ่ายทอดความรู้ทักษะ และ เจตคติ จากผู้สอนหรือ แหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสะดวกและมี ประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2564) กล่าวว่า การสร้างและการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การเลือก การคัดสรร ใช้ สร้างและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของ การจัดการเรียนรู้ (Teaching and Learning) ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

3) การประเมินผล (Evaluation)

การวัดและประเมินผล การวัด เป็นกระบวนการกำหนดจำนวนตัวเลขให้กับสิ่งของ หรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏในสิ่งของที่จะวัด ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณาตัดสินคุณค่าตามความเป็นจริง พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 26 ระบุว่า ให้สถานศึกษา จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่กันไป ในกระบวนการเรียนการสอนตามความ เหมาะสม ดังนั้นในการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง จึงเป็นการประเมินที่ดำเนินไป

พร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการประเมิน ที่ยึดพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน การพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน การใช้ข้อมูลที่หลากหลาย คุณภาพของผลงานของผู้เรียนเน้นที่การบูรณาการความรู้ ความสามารถหลาย ๆ ด้าน

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ จุดหมายและหลักการของหลักสูตร กับประเมินมาตรฐานคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียนเป็นหนึ่งในขอบข่ายของงานวิชาการ

สมาน อัครภูมิ (2551) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน และเป็นกระบวนการป้อนกลับข้อมูลที่สำคัญในการบริหารวิชาการ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) กล่าวว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและ เปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น เช่น การวัดความสามารถของสมองด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวน ตัวเลข จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้น เป็นการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์และการเรียนของ ผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain)

นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และนงนภัทร รุ่งเนย (2555) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องจัดให้มีการวัดผลให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษามาเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วตัดสินคุณค่าว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หากเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนก็คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายจากการเรียนรู้ที่ต้องการในระดับใด ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้สอนต้องปฏิบัติควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องการกำกับติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ 1) การประเมินผลการเรียนรู้ และ 2) การประเมินผลหลักสูตร

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปความสำคัญของการประเมินผล ได้ว่าการประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

2.3 บริบทของโรงเรียนเทพศิรินทร์

2.3.1 การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์

การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ได้ยึด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน (โรงเรียนเทพศิรินทร์, 2564)

1) วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล พัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นสุภาพบุรุษ มีทักษะในการดำรงชีวิต มีจิตสำนึกในความเป็นไทย และศักยภาพเป็นพลโลก

2) พันธกิจของโรงเรียน

2.1) พัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติและสากล เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิดและความสามารถเต็มตามศักยภาพทุกด้าน

2.2) จัดการศึกษาอบรมผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นสุภาพบุรุษ มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีความรับผิดชอบและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3) จัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐาน ทั้งด้านการคิด การเรียนรู้ การทำงานและการพัฒนาตนเอง มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและห่างไกลยาเสพติด

2.4) สร้างจิตสำนึกในความเป็นไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.5) พัฒนาครูและบุคลากรให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐาน วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.6) บริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีวิธีปฏิบัติและผลการดำเนินการที่เป็นเลิศสู่มาตรฐานสากล

2.7) พัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ เพื่อใช้แสวงหาองค์ความรู้สู่การเป็นผู้นำองค์กรแห่งการเรียนรู้

2.8) สร้างความร่วมมือกับองค์กร เครือข่าย ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษา

2.9) เสริมสร้างเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน เพื่อเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามขององค์กรอย่างยั่งยืน

3) เป้าประสงค์ของโรงเรียน

3.1) ด้านคุณภาพนักเรียน

3.1.1) นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐานและมาตรฐานสากล

3.1.2) นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.1.3) นักเรียนมีทักษะด้านการคิด การสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงานและ
ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.1.4) นักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ มีสุนทรียภาพและ
ศักยภาพด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา และมีทักษะชีวิตปลอดจากอบายมุขและสิ่งเสพติด

3.1.5) นักเรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.1.6) นักเรียนมีความเป็นสุภาพบุรุษ และเชื่อมั่นในเกียรติภูมิสถาบัน
เทพศิรินทร์

3.2) ด้านคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา

3.2.1) ครูมีความรู้ ความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาตรฐาน
สากล

3.2.2) ครูมีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพ

3.2.3) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2.4) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีขวัญและกำลังใจในการทำงาน

3.3) ด้านคุณภาพการบริหารจัดการ

3.3.1) โรงเรียนมีการบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ มีวิธีปฏิบัติและ
ผลการดำเนินการที่เป็นเลิศเทียบเคียงมาตรฐานสากล

3.3.2) โรงเรียนมีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการนิเทศ กำกับ
ติดตาม ที่มีประสิทธิภาพ

3.3.3) โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเป็นผู้นำ
องค์กรแห่งการเรียนรู้

3.3.4) โรงเรียนมีระบบเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษาร่วมกันอย่างมี
ประสิทธิภาพ

3.3.5) โรงเรียนมีอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ในการพัฒนาการศึกษา ที่เป็น
วัฒนธรรมที่ดั่งามขององค์กรอย่างยั่งยืน

4) อัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์

สุภาพบุรุษลูกแม่รำเพย บุคลิกดี มีคุณธรรม วิชาการเป็นเลิศ ชูเชิดสถาบันหลัก
รักในเกียรติภูมิเทพศิรินทร์

5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะให้เกิดแก่นักเรียน

วิสัยทัศน์ไกล ใจกว้าง ร่าเริงสามาร্থ มารยาทงาม มีศักยภาพเป็นพลโลก

6) พุทธสุภาษิตประจำโรงเรียน

น สียา โลกวฑฒโน - ไม่ควรเป็นคนรกอโลก

2.3.2 สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559 - 2563) ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเทพศิรินทร์

1) บทสรุปผู้บริหาร

โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตั้งอยู่เลขที่ 1466 ถนนกรุงเกษม แขวงวัดเทพศิรินทร์ เขต.
ป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6
คณะผู้ประเมินได้ตรวจเยี่ยมสถานศึกษา เมื่อวันที่ วันที่ 3 - 4 ธันวาคม 2562 โดยมีผลการประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบสี่ ดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2563)

2) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 2.3 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559 - 2563)

ด้าน		ระดับคุณภาพ
1	คุณภาพของผู้เรียน	ดีเยี่ยม
2	กระบวนการบริหารและการจัดการ	ดีเยี่ยม
3	กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ดีมาก
4	ด้านการรักษาอัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์	ดีเยี่ยม

2.1) จุดเด่น

2.1.1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน

2.1.1.1) ผู้เรียนมีความเก่งในด้านวิชาการได้รับรางวัลในการแข่งขัน
ทางทักษะวิชาการมากมายหลายประเภทอย่างต่อเนื่อง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดี
เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษากำหนด ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 มีผลคะแนนจากการทดสอบแห่งชาติขั้นพื้นฐาน สูงกว่าระดับประเทศติดต่อกัน 3 ปีติดต่อกัน
ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

ผู้เรียนมีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีสัมมาคารวะมีเหตุผล มีทักษะในการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีคุณลักษณะและคุณสมบัติที่สอดคล้องกับคุณสมบัติของการเป็นพลโลกในศตวรรษ ที่ 21

2.1.1.2) มีทักษะกระบวนการคิดสามารถผลิตชิ้นงานที่แสดงให้เห็นถึงความริเริ่มสร้างสรรค์คิดนอกกรอบในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การออกแบบการแปรอักษร และเชียร์ การออกแบบบัตรดูภาพยนตร์ของโรงภาพยนตร์ในเครือเมเจอร์ เป็นต้น

2.1.1.3) ผู้เรียนมีจิตอาสา รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม ช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา เช่น กิจกรรมลูกเสืออาสาสมัคร กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร เป็นต้น

2.1.2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ

2.1.2.1) สถานศึกษาใช้การบริหารแบบ DEBSIRIN Model ผสมผสาน หลักธรรมาภิบาล ผ่านกระบวนการวงจรคุณภาพ (PDCA) ได้กำหนดตำแหน่งงานให้เกิดการบริหารทั้งในแนวราบและแนวดิ่งและเข้าถึงทุกส่วน มีผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ หัวหน้าสาระการเรียนรู้ หัวหน้างาน หัวหน้าระดับ หัวหน้าตึก การเข้าสู่ตำแหน่งงานโดยวิธีเลือกตั้งยกเว้นตำแหน่ง ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการและมีอำนาจบริหารจัดการตามกรอบหน้าที่เสมือนเป็นโรงเรียนเล็ก ในโรงเรียนใหญ่

2.1.2.2) สถานศึกษามีหลักสูตรที่หลากหลายส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน และมีรายวิชาเลือกเพิ่มเติมอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจ

2.1.2.3) สถานศึกษามีพิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทรงคุณค่าแสดงถึงความรักความกตัญญูในหมู่พระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงแปรมาเป็นการสร้างอาคารเรียนสำหรับสาธารณชน มีเรื่องราว ปณิธานของสถานศึกษาช่วงก่อนสงครามโลกผ่านกาลเวลามาจนถึงปัจจุบัน การนำเสนอบางส่วนใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชม

2.1.3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด ทุกคนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้ประกอบการสอนและผลิตสื่อการสอน พร้อมนำสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน ครูพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

2.1.4) ด้านการรักษาอัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์

ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและมีมารยาทดี มีความศรัทธาในศาสนา มีความรักและความภาคภูมิใจในสถาบันเทพศิรินทร์ มีจิตอาสา และจิตสาธารณะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติ มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและสมารถและองอาจ มีความกตัญญูต่อผู้มี

พระคุณและรักและจงรักภักดีต่อสถาบันหลัก ตามอัตลักษณ์ที่สถานศึกษาได้หล่อหลอมความเป็น
สภาพบุรุษลูกแม่รำเพย

2.2) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสู่นวัตกรรม หรือแบบอย่างที่ดี

2.2.1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน

ผู้เรียนในชั้นมัธยมปลายควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มเติม
ต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อด้าน อุดมศึกษาตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ดังนั้นผู้เรียน
ควรได้มีโอกาสในการเลือกเรียนในรายวิชา เพิ่มเติมได้อย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ
พัฒนาตนเองได้ตามความถนัดและความสามารถโดย การเลือกเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับคณะ
ที่ต้องการเลือกในระดับอุดมศึกษา ในด้านการใช้เทคโนโลยี ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมในด้านทักษะ
การเขียนโปรแกรมต่าง ๆ การสร้าง Application ให้หลากหลายมากขึ้นซึ่งเป็นคุณสมบัติของพลโลก
ในยุค 4.0

2.2.2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ

สถานศึกษาควรนำความต้องการของผู้เรียนที่จะเข้าศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาในคณะต่าง ๆ มาพิจารณาเปิดสอนรายวิชาเลือกเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับวิชาที่ต้องใช้
สอบเข้าศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนตาม
คณะ/สาขาและมหาวิทยาลัยที่ต้องการได้มากยิ่งขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลายส่งเสริมให้
ผู้เรียนเกิดทักษะ กระบวนการคิดการผลิตรายงานซึ่งมีผู้เรียนสนใจพัฒนาเพิ่มเติมจนได้รับรางวัลอย่าง
หลากหลาย ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการคิด การสืบค้นความรู้ตามความสนใจ
ครูจึงควรนำมาทำงานวิจัยในกระบวนการสอนที่ใช้ให้ออกมาเป็นรูปแบบ การสอนทั้งระบบของ
โรงเรียนเทพศิรินทร์ ให้เป็นโมเดลการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน
เทพศิรินทร์

2.2.4) ด้านการรักษาอัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์

สถานศึกษาได้พัฒนาผู้เรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์จนมีคุณสมบัติที่จะ
เป็นพลโลกที่ดีของยุค Thailand 4.0 ได้ประสบความสำเร็จและพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตามอัตลักษณ์
ที่สถานศึกษาวางเป้าหมายไว้เพื่อ รักษาเกียรติภูมิของลูกแม่รำเพยให้เป็นหนึ่งเดียวจึงควรขยายแนว
การพัฒนาผู้เรียนไปสู่โรงเรียนเทพศิรินทร์น้องที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ
ด้วยโครงการเทพ ฯ เป็นหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนในโรงเรียนเหล่านั้น ได้มีคุณสมบัติและอัตลักษณ์ของ
เทพศิรินทร์อย่างยั่งยืนและเป็นแบบอย่างให้กับกลุ่มสถานศึกษาอื่นได้นำเป็นแบบอย่าง

2.3) การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.3.1) กิจกรรมชุมนุม Insight Business

โรงเรียนเทพศิรินทร์มีการจัดตั้งชุมนุม Insight Business เริ่มจัดตั้งเมื่อปีการศึกษา 2563 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียนทางด้านผู้ประกอบการทางธุรกิจ โดยรับเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ทั้งนี้ ยังมีนักเรียนให้ความสนใจในระดับน้อยเนื่องด้วยเป็นชุมนุมที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่ นอกจากนี้ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ในปีการศึกษา 2564 ที่โรงเรียนได้มีการปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นออนไลน์ ไม่ได้มีการดำเนินกิจกรรมจึงทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมชุมนุม

2.3.2) การจัดการเรียนการสอนผู้ประกอบการธุรกิจ

โรงเรียนเทพศิรินทร์มีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ วิชาผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน 1.0 หน่วยกิต 2 คาบต่อสัปดาห์ (โรงเรียนเทพศิรินทร์, 2565) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9-12 ซึ่งศึกษาประเภทขององค์การการค้า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร การตลาดเบื้องต้น หลักการวิเคราะห์กลุ่มผู้บริโภค ประเภทของต้นทุน วิธีการคำนวณต้นทุนของสินค้าและบริการต่าง ๆ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และประสบการณ์ของนักธุรกิจรุ่นใหม่ที่ประสบความสำเร็จ

โดยใช้กระบวนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในใบความรู้และใบงานตลอดจนร่วมกิจกรรมกลุ่มผ่านการระดมสมอง (Brain Storming) ซึ่งผู้เรียนจะได้นำความรู้ได้ไปใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ฝึกวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรสู่การสร้างกลยุทธ์ในระดับต่าง ๆ วิเคราะห์ฟังก์ชันต่าง ๆ ในองค์กรธุรกิจ สังเคราะห์ประเด็นและแนวโน้มกระแสนิยมของผู้บริโภค สร้างสรรค์ส่วนประสมทางการตลาด วิเคราะห์กลุ่มผู้บริโภคในตลาด และวางแผนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจองค์ประกอบและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรธุรกิจ และส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการวัยเยาว์ ตลอดจนส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมสามารถแก้ปัญหาในการทำงานด้วยตนเองและกลุ่มได้ และรู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือ อีกทั้งมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์

ซึ่งผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาผู้ประกอบการธุรกิจ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถ 1) อธิบายลักษณะขององค์กรธุรกิจแต่ละประเภทได้ 2) อธิบายความหมายและองค์ประกอบของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรได้ 3) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรได้ 4) วิเคราะห์ฟังก์ชันต่าง ๆ ในองค์กรธุรกิจได้ 5) สังเคราะห์ประเด็นและแนวโน้มกระแสนิยมของผู้บริโภคได้ 6) วิเคราะห์สถานการณ์ทางการตลาดของโลกได้ 7) อธิบายความหมายของการตลาดได้

8) ระบุองค์ประกอบของส่วนประสมทางการตลาดได้ 9) วิเคราะห์กลุ่มผู้บริโภคขององค์กรได้ 10) อธิบายการจำแนกต้นทุนได้ 11) คำนวณต้นทุนของสินค้าหรือบริการได้ 12) อธิบายขั้นตอนของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรได้ 13) วางแผนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่เหมาะสมได้ และ 14) ปฏิบัติกิจกรรมอย่างน้อยร้อยละ 100 ได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

นิจิสรา บำรุงกิจ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรอบ แนวคิดการบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา แนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของ นักศึกษา และคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ และเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตามแนวคิดการพัฒนา คุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการของวิทยาลัย อาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา มีผลการประเมินที่ เหมาะสมและเป็นไปได้มากกว่าร้อยละ 90 ตามหลักเกณฑ์การพิจารณากลยุทธ์ที่ดี ชื่อชุดกลยุทธ์ว่า “กลยุทธ์ A2D Strategies: กลยุทธ์พัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา” มี 3 กลยุทธ์หลัก และ 9 กลยุทธ์รอง ดังนี้ A: เร่งเปลี่ยนรูปแบบการประเมินคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา มี 2 กลยุทธ์รอง ประกอบด้วย A.1. เร่งผลักดันการจัดทำรูปแบบการประเมินคุณลักษณะ ผู้ประกอบการนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายหลักสูตร A.2. ทบทวนการประเมินผลลัพธ์การจัดการเรียน การสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะผู้ประกอบการ D1: สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา มี 3 กลยุทธ์รอง ประกอบด้วย D1.1. เร่งผลักดันการ สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐาน D1.2. ทบทวนการส่งเสริม ผู้ประกอบการร่วมเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา D1.3. เร่งขยาย เครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนให้นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่าง สร้างสรรค์ และD2.พัฒนาหลักสูตรให้มีจุดมุ่งหมายพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา มี 4 กลยุทธ์รอง ประกอบด้วย D2.1. เร่งผลักดันนโยบายของรัฐสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ นักศึกษาเป็นนักคิดเชิงประกอบการ D2.2. ยกกระตือรือร้นการใช้เทคโนโลยีในหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษามี ทักษะวิชาการพื้นฐาน D3.3. เร่งผลักดันการสนับสนุนของผู้ประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรให้ นักศึกษามีทักษะเชิงประกอบการ D4.4. ทบทวนรูปแบบการส่งเสริมหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (เช่น สถาบัน การเงิน) ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้นักศึกษามีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ คือ ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการ

ประเมินอย่างเร่งด่วนด้วยการมีวิธีสอน ใหม่ ๆ และหลากหลาย เพื่อวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการของ นักศึกษาทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

พันธวิชญ์ เลียงซีพชอบ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาตาม แนวคิดคนไทย 4.0 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหาร วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาและคนไทย 4.0 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 3) พัฒนากลยุทธ์การ บริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ผลการวิจัย พบว่า 1) กรอบแนวคิด การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และ การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กรอบแนวคิด คนไทย 4.0 มี 9 คุณลักษณะ ได้แก่ พฤติกรรมเชิงรุก ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดวิจารณ์ญาณ จิตสาธารณะ ความร่วมมือร่วมใจ พฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรม ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรม แสวงหาสารสนเทศ และความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ธนพล นามนวล (2562) ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ผู้ประกอบการดิจิทัล มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิง อรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ ผู้ประกอบการดิจิทัล 2) เพื่อออกแบบสถาปัตยกรรมของระบบการจัดการคลังปัญญา ดิจิทัล เชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อ เสริมสร้าง สมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล 3) เพื่อพัฒนาระบบระบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล เชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล 4) เพื่อประเมินสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้ระบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่ม เาะวิสาหกิจ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียน บ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ผู้ประกอบการดิจิทัล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1) กระบวนการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล เชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอด บทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ระดับแหล่งข้อมูล ระดับการแปลงข้อมูล ระดับสื่อกลาง และ ระดับการติดต่อผู้ใช้งาน ทั้งนี้ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

และ 2) องค์ประกอบของสมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ 2.1) ด้านความรู้ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ด้านการเงิน ด้านนวัตกรรม และการเข้าใจดิจิทัล 2.2) ด้านทักษะ (Skills) ประกอบด้วย ทักษะการพัฒนาและต่อยอดธุรกิจ ทักษะการบริหารจัดการ ทักษะพื้นฐานในการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการสื่อสารและการตลาด และการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 2.3) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย ความเป็นผู้ประกอบการ ความคิดสร้างสรรค์ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งมั่นในความสำเร็จ และการปรับตัวการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ทั้งนี้ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผลการประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล หลังจากเรียนรู้ผ่านระบบการจัดการคลังปัญญา ดิจิทัลเชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ พบว่าหลังจากเรียนรู้ผ่าน ระบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิงอรรถศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียนบ่มเพาะวิสาหกิจ ผู้เรียนมีสมรรถนะ ความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ขึ้นไป

ปิยนุช มงคล (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์สองภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์สองภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ สองภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์สองภาษาตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้าน การพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ โดยมีความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการด้านที่มีความจำเป็นสูงสุดคือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความต้องการความสำเร็จ และการสร้างเครือข่าย ตามลำดับ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Graves (2014) ได้กล่าวว่า โรงเรียนควรมีพื้นที่ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม หรือที่เรียกว่าพื้นที่นักประดิษฐ์ (Maker Space) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เนื่องจากจะช่วยจุดประกายความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อสังคมได้ อีกทั้งผู้เรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เรียนรู้การแก้ปัญหา และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การมุ่งมั่นที่การปฏิบัติ โดยพื้นที่นักประดิษฐ์ เป็นสถานที่ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์จากการลงมือปฏิบัติได้ทดลอง สร้างผลิตภัณฑ์ แบบจำลองโปรเจกต์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อ แหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน ทั้งการวางแผน

กำหนดแนวทางปฏิบัติกิจกรรมเพื่อประโยชน์ทางสังคมและปฏิบัติกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางสังคมให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

Royalty et al. (2014) ได้พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้านความคิดริเริ่ม โดยอ้างอิงตาม Torrance Tests of Creative Thinking (TTCT) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในสถานการณ์จริง และได้วิเคราะห์ว่าการดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ ควรพิจารณาที่สมรรถนะหลักของผู้เรียนในด้านต่อไปนี้ ความยืดหยุ่น การยอมรับความไม่แน่นอน การสร้างแบบจำลอง การอดทนต่อความล้มเหลว การสนับสนุนให้ผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์ และแก้ไข ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และนำไปพัฒนาต่อยอดในการแก้ไขปัญหาทางสังคมได้ในอนาคต

Bacigalupo et al. (2016) ที่ระบุว่า แนวทางการผลักดันการศึกษาด้านผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) ของคณะกรรมการการศึกษายุโรป ซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของพลเมืองในเขตยุโรปและองค์กรต่างๆ เพื่อสร้างความตระหนักในทักษะผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ และ แนวคิดการสร้างวัฒนธรรมนวัตกรรมผู้ประกอบการ โดยระบุว่า ความรู้ด้านการเงินและเศรษฐกิจ (financial and economic literacy) เป็นสมรรถนะสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน

Giones & Brem (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้ประกอบการเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งการเป็นผู้ประกอบการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของเทคโนโลยีเกิดใหม่ ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเป็นแนวคิดที่เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ การพัฒนาในบริบทของผู้ประกอบการดิจิทัลได้มีการแก้ไขและปรับปรุงการผสมผสานเทคโนโลยีและการเป็นผู้ประกอบการที่เป็นไปได้หลายอย่างส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ ที่หลากหลายซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม โดยระบุว่า การที่จะส่งเสริมให้เกิดการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลได้นั้น จะต้องมีการเรียนรู้และศึกษารูปแบบของธุรกิจดิจิทัล แพลตฟอร์มดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือว่าเป็นพลังของเครือข่ายดิจิทัล มีศักยภาพสำหรับเทคโนโลยีที่เติบโตอย่างรวดเร็วและก้าวหน้า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจดิจิทัลจึงเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้เข้าใจข้อมูลทางธุรกิจและรายละเอียดของปฏิสัมพันธ์รายบุคคลผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

Nambisan (2017) ได้ศึกษา ผู้ประกอบการดิจิทัล : สุ่มมองของเทคโนโลยีดิจิทัลของการเป็นผู้ประกอบการ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการด้านดิจิทัล เพื่อเป็นกรอบข้อมูลการวิจัยและให้วิธีการสำหรับการวิจัย พบว่า การริเริ่มของผู้ประกอบการในรูปแบบดิจิทัลหมายถึงชุดของสมมติฐานที่มาพร้อมกัน 1) กระบวนการและผลลัพธ์ของผู้ประกอบการที่สั้นลงหรือมีขอบเขตน้อยลง และ 2) หน่วยงานผู้ประกอบการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าน้อยลงและกระจายตัวมากขึ้น ในทางกลับกัน ข้อสมมติเหล่านี้ต้องการการสร้าง

ทฤษฎีใหม่ในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจะได้รับประโยชน์จากการผสมผสานอย่างรอบคอบของ มุมมอง แนวคิด และโครงสร้างทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้าใจของการเป็นผู้ประกอบการ: ธรรมชาติของความไม่แน่นอนของผู้ประกอบการและวิธีการที่ผู้ประกอบการ (ทั้งรายบุคคลและโดยรวม) ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลนำมาซึ่งยุคใหม่ของการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งรูปแบบและรูปแบบดั้งเดิมของการแสวงหาโอกาสของผู้ประกอบการถูกตั้งคำถามและปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่มากขึ้น การได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในประเด็นที่ซ่อนอยู่นั้นเรียกร้องให้มีการบูรณาการแนวคิดและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับแนวคิดในทฤษฎีผู้ประกอบการที่มีอยู่ การศึกษาวิจัยและประเด็นทางทฤษฎีที่ร่างไว้นี้มีขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการด้านดิจิทัลในฐานะที่เป็นประเด็นของการโต้สวน ตลอดจนเสนอแนวทางในการดำเนินการวิจัยในด้านนี้

Sussan & Acs (2017) ได้ศึกษาระบบนิเวศผู้ประกอบการดิจิทัล โดยกล่าวถึงกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัลโดยผสมผสานสองแนวคิดที่เป็นที่ยอมรับ ได้แก่ ระบบนิเวศดิจิทัลและระบบนิเวศของผู้ประกอบการ การผสมผสานกันของระบบนิเวศทั้งสองนี้ช่วยให้เราเข้าใจการโต้ตอบของตัวแทนและผู้ใช้ได้ดีขึ้น ซึ่งรวมเอาข้อมูลเชิงลึกของพฤติกรรมส่วนบุคคลและทางสังคมของผู้บริโภค กรอบแนวคิดของระบบนิเวศผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การกำกับดูแลโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล 2) สัญชาติผู้ใช้ดิจิทัล 3) ผู้ประกอบการดิจิทัล และ 4) ตลาดดิจิทัล ในระบบนิเวศของผู้ประกอบการ กรอบแนวคิดใหม่ของระบบนิเวศผู้ประกอบการดิจิทัล ทำให้เกิดมุมมองความคิดใหม่สำหรับการแก้ปัญหา เช่น ความซับซ้อนของการจัดการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการดิจิทัล ผู้ใช้ดิจิทัลและตลาดดิจิทัล แนวคิดของความเป็นพลเมืองของผู้ใช้ดิจิทัลในระบบนิเวศผู้ประกอบการดิจิทัลยังเป็นแนวคิดที่สำคัญซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้บริหารการศึกษาเพื่อทบทวนทักษะดิจิทัลที่ต้องปรับปรุงเพื่อเชื่อมโยงทักษะกับผู้ประกอบการในเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งสภาพแวดล้อมทางดิจิทัล มีส่วนสำคัญในการสร้างและพัฒนาให้ผู้ใช้บริการเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ และความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพแวดล้อมทางดิจิทัลจึงเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี

Satalkina & Steiner (2020) ได้ศึกษาการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลและบทบาทในระบบนวัตกรรม: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเป็นพื้นฐานสำหรับแนวทางการวิจัยในอนาคตสำหรับทฤษฎีการเปลี่ยนผ่านที่ยั่งยืน พบว่าผู้ประกอบการดิจิทัลเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญภายในระบบนวัตกรรม โดยจะเปลี่ยนโครงสร้าง เป้าหมาย และกลไกการสร้างเครือข่ายของระบบธุรกิจโดยรวมของระบบธุรกิจทั้งหมด ซึ่งได้ดำเนินการจากการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ผลของเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 52 ฉบับ ช่วยให้สามารถระบุหมวดหมู่หลักของผู้ประกอบการดิจิทัลและแยกแยะความแตกต่างจากกิจกรรมทางธุรกิจประเภทอื่น ๆ การจัดระบบเอกสารที่มีอยู่มีความ

เกี่ยวข้องอย่างมากสำหรับการวิจัยในอนาคตที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ประกอบการภายในระบบนวัตกรรมตลอดจนระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยทั่วไป ความเข้าใจดังกล่าวจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการ เนื้อหา และ ทฤษฎี ซึ่งผู้ประกอบการดิจิทัลประกอบด้วยโอกาสที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจ ความรู้ และสถาบัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยจะได้นำเสนอระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยเริ่มจากการศึกษาแนวคิด เอกสาร หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัย และมีการประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำกรอบแนวคิดที่ได้ไปทำการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาความต้องการจำเป็นและนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียน และการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย ดังนี้

3.2.1.1 ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์
- 2) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) ผู้บริหาร โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการ จำนวน 4 คน ซึ่งกำหนดจากข้อมูลปัจจุบันของจำนวนผู้บริหารโรงเรียนเทพศิรินทร์

2.2) ครู โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 โรงเรียนเทพศิรินทร์ มีจำนวนข้าราชการครู จำนวน 150 คน ได้จำนวนตัวอย่างอย่างน้อย จำนวน 108 คน

ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลตามสัดส่วนตำแหน่งครูในโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครู รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 สัดส่วนผู้ให้ข้อมูลจากจำนวนเต็ม

ตำแหน่ง	จำนวนเต็ม (คน)	ร้อยละ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (คน)
ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	0.645	1
รองผู้อำนวยการโรงเรียน	4	2.581	4
ครู	150	96.774	108
รวม	155	100.00	113

3.2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำนวน 1 ชุด คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 12 ข้อ ด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 ข้อ และด้านการประเมินผล จำนวน 12 ข้อ รวมทั้งสิ้น 42 ข้อ เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel – Response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นข้อความปลายเปิดแบบให้เขียนตอบแสดงความคิดเห็น (Open-Ended Question) จำนวน 3 ข้อ

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

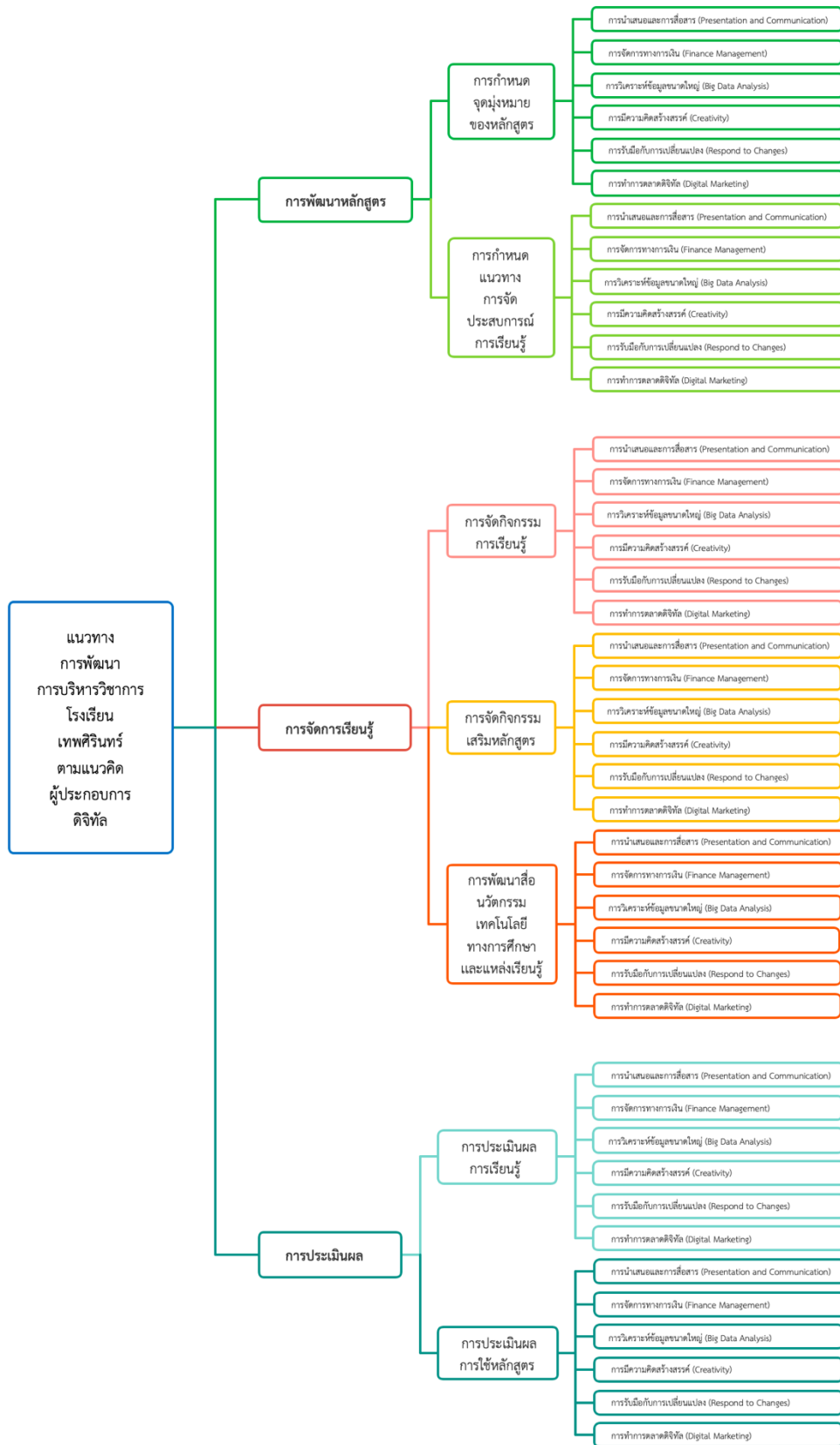
1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล และการบริหารวิชาการของโรงเรียนเทพศิรินทร์

2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร และ สร้างข้อความที่ใช้ในการสอบถามทั้ง 3 ตอน ให้ครอบคลุมกับกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยองค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1) การบริหารวิชาการ	1.1) การพัฒนาหลักสูตร	1.1.1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
		1.1.2) การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
	1.2) การจัดการเรียนรู้	1.2.1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
		1.2.2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
		1.2.3) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
	1.3) การประเมินผล	1.3.1) การประเมินผลการเรียนรู้
1.3.2) การประเมินผลการใช้หลักสูตร		
ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	
2) แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	

จากองค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะได้ผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นไปดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย

3) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาให้คำแนะนำ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) ออกแบบและสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถามฯ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณา ให้คำแนะนำและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Item Objective Congruence: IOC) จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มาใช้ จากผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

6) นำเสนอแบบสอบถาม ฯ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณา ให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

7) นำเสนอแบบสอบถามหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือคณะครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 30 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science) ของศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .975 อยู่ในระดับดีมาก หมายถึงแบบสอบถามมีค่าความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ได้จริง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556)

8) นำแบบสอบถามฯ ฉบับสมบูรณ์ ไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับผู้ให้ข้อมูล

3.2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอหนังสือจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ ดังนี้

- 1.1) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- 1.2) การเก็บข้อมูลวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนเทพศิรินทร์

2) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนเทพศิรินทร์ ด้วยตนเอง

3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่างวันที่ 15 - 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 โดยนำส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง

4) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถามรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ (Line)

5) ผู้วิจัยติดตามการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทั้งหมดพร้อมทั้งนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยมีอัตราการตอบกลับ จำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน ตอบกลับจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน ตอบกลับจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และครู จำนวน 108 คน ตอบกลับจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3.2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Science) ของศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel – Response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Science) ของศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2554) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง	มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง	มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง	มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง	มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง	มีสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นวิเคราะห์ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ ซึ่งมีสูตรการคำนวณหาค่าดัชนี $PNI_{modified}$ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนี้

$$PNI_{modified} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (I)} - \text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}$$

เมื่อ	I	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
	D	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความถี่ (Frequency) และนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

3.2.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของแบบสอบถาม การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method) ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ของศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

3.2.2 ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ผลสรุปการจัดลำดับความ
ต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ในขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำ (ร่าง) แนวทางการ
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ตอบวัตถุประสงค์
การวิจัยข้อที่ 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.2.2.1 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1) แหล่งข้อมูล

1.1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

ลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1.2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน
เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในรูปแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question)
และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1) ผู้วิจัยนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้ จากการคำนวณ
หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ในตอนที่ 2 และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในตอน
ที่ 3 ของแบบสอบถามและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำเป็น (ร่าง)
แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยผู้วิจัย
ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2.2) นำ (ร่าง) แนวทางเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ
และนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงและแก้ไข (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร
วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

3.2.2.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการ พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1) ผู้ให้ข้อมูล

ประเมิน (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยเสนอประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ประกอบการดิจิทัล จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน

โดยเงื่อนไขของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่ม จะต้องสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไป มีประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ อย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป ในกรณีดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel - Response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม ในส่วนท้ายของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดแบบให้เขียน ตอบแสดงความคิดเห็น (Open - Ended Question) โดยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิธีการสร้างแบบประเมิน ฯ

2) ออกแบบและกำหนดแบบประเมิน ฯ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดแบบให้เขียน ตอบแสดงความคิดเห็น (Open-Ended Question)

3) ดำเนินการสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการสอบถามให้มีความชัดเจนและครอบคลุม

4) กำหนดแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5) นำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบประเมิน ฯ ฉบับสมบูรณ์

6) นำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ฉบับสมบูรณ์ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอหนังสือนำจากสาขาวิชาบริหาร การศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และนำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พร้อมหนังสือ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

3.3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จากการทำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ระหว่างวันที่ 2 ธันวาคม – 23 ธันวาคม พ.ศ. 2565 และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าฐานนิยม (Mode) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยมีเกณฑ์แปลความหมายของระดับความคิดเห็น ทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดแบบให้เขียน ตอบแสดงความคิดเห็น (Open - Ended Question) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลเขียนบรรยายเชิงพรรณนาเป็นความเรียง

3.2.2.3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1) ผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

2) ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบและแผนภาพ

สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย การออกแบบตัวอย่างตัวอย่าง การออกแบบเครื่องมือ การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลและผลลัพธ์ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ			ผลที่ได้รับ
		การได้ตัวอย่าง (SD)	การรวบรวมข้อมูล (MD)	การวิเคราะห์ข้อมูล (AD)	
1. ศึกษาความต้องการ จำเป็นของการพัฒนา การบริหารวิชาการโรงเรียน	1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แหล่งข้อมูล: เอกสาร หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	-	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	กรอบแนวคิดในการวิจัย 1) การบริหารวิชาการ 2) ผู้ประกอบการดิจิทัล
เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	1.2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ ความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	ประชากร: โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผู้ให้ข้อมูล: 1) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 2) ครู จำนวน 108 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) จากประชากร 150 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 113 คน	แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของ การพัฒนา การบริหาร วิชาการ โรงเรียน เทพศิรินทร์ ตามแนวคิด ผู้ประกอบการ การดิจิทัล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ รายการ (Checklist) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด	ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามฯ วิเคราะห์โดยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ฯ วิเคราะห์โดยการหาค่า เฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะฯ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความถี่ (Frequency)	1) สภาพปัจจุบัน และ สภาพที่พึงประสงค์ของการ พัฒนา การบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล 2) ลำดับความต้องการ จำเป็นของการบริหาร วิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ			ผลที่ได้รับ
		การได้ตัวอย่าง (SD)	การรวบรวมข้อมูล (MD)	การวิเคราะห์ข้อมูล (AD)	
			ผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ	จากนั้นหาค่าความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์โดยคำนวณหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น	
			ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นข้อคำถามปลายเปิดแบบให้เขียนตอบ แสดงความคิดเห็น (Open-Ended Question)	(PNI _{modified}) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ	
2. นำเสนอแนวทาง การพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	2.1 จัดทำ (ร่าง) แนวทาง การพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	แหล่งข้อมูล: 1) ลำดับความต้องการ จำเป็นของการบริหาร วิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล 2) เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง และนักวิจัย	-	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	(ร่าง) แนวทางการพัฒนา การบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ			ผลที่ได้รับ
		การได้ตัวอย่าง (SD)	การรวบรวมข้อมูล (MD)	การวิเคราะห์ข้อมูล (AD)	
	2.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผู้ให้ข้อมูล: ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ประกอบการดิจิทัล จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน	แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนา ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม	ตอนที่ 1 การหาค่าฐานนิยม (Mode) และความถี่ (Frequency) ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	ผลการประเมิน (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
	2.3 นำ (ร่าง) แนวทางฯ มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม และนำเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนฯ	แหล่งข้อมูล: ผลการประเมินร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	-	-	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

4.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร

4.2.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้

4.2.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล

4.2.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายช้อย่อย

4.2.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้รายช้อย่อย

4.2.8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายช้อย่อย

4.2.9 สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม

4.2.10 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน
เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม

4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการ
ดิจิทัล

4.3.1 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด
ผู้ประกอบการดิจิทัล

4.3.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร
วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

4.3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด
ผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 113 ฉบับ แบ่งเป็นผู้บริหาร 5 ฉบับ ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน ในตำแหน่งปัจจุบัน และครู 108 ฉบับ ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ							
	1) ชาย	3	60.00	42	38.89	45	39.82
	2) หญิง	2	40.00	66	61.11	68	60.18
	รวม	5	100.00	108	100.00	113	100.00
2. อายุ							
	1) น้อยกว่า 25 ปี	-	-	5	4.63	5	4.42
	2) 25 - 34 ปี	-	-	62	57.41	62	54.87
	3) 35 - 44 ปี	2	40.00	33	30.56	35	30.97
	4) 45 - 54 ปี	1	20.00	6	5.56	7	6.19
	5) มากกว่า 54 ปี	2	40.00	2	1.85	4	3.54
	รวม	5	100.00	108	100.00	113	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด							
	1) ปริญญาตรี	-	-	68	62.96	68	60.18
	2) ปริญญาโท	3	60.00	38	35.19	41	36.28
	3) ปริญญาเอก	2	40.00	2	1.85	4	3.54
	รวม	5	100.00	108	100.00	113	100.00
4. ตำแหน่งงาน							
	1) ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	20.00	-	-	1	0.88
	2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน	4	80.00	-	-	4	3.54
	3) ครู	-	-	108	100.00	108	95.58
	รวม	5	100.00	108	100.00	113	100.00
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน							
	1) น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	-	-	-
	2) 1 - 5 ปี	2	40.00	51	47.22	53	46.90
	3) 6 - 10 ปี	2	40.00	32	29.63	34	30.09
	4) มากกว่า 10 ปี	1	20.00	25	23.15	26	23.01
	รวม	5	100.00	108	100.00	113	100.00

จากตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้บริหารและครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 60.18 และเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 39.82 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 35 - 44 ปี และ มากกว่า 54 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และรองลงมา คือ อายุ 45 - 54 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 สำหรับครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 57.41 รองลงมา คือ อายุ 35 - 44 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 และลำดับสุดท้ายคือ มากกว่า 54 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 สำหรับครูส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 62.96 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 และลำดับสุดท้าย คือ ระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85

ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหาร พบว่า จำแนกเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และสำหรับครู มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันระหว่าง 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และรองลงมาคือ มากกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ในส่วนประสบการณ์ทำงานสำหรับครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมา คือ ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และลำดับสุดท้าย คือ มากกว่า 10 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.15

4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 113 ฉบับ โดยสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามการบริหารวิชาการโรงเรียน 3 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ข้อ	การบริหารวิชาการ โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1	การพัฒนาหลักสูตร	3.271	.724	ปานกลาง	4.710	.486	มากที่สุด	.444	2
2	การจัดการเรียนรู้	3.188	.743	ปานกลาง	4.718	.517	มากที่สุด	.485	1
3	การประเมินผล	3.278	.816	ปานกลาง	4.711	.493	มากที่สุด	.439	3
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.246	.761	ปานกลาง	4.713	.499	มากที่สุด	.456	

จากตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายการบริหารวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.246$, $SD = .761$) เมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการโรงเรียนรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยการบริหารวิชาการโรงเรียนด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.278$, $SD = .816$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.271$, $SD = .724$) ส่วนด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.188$, $SD = .743$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอขบข่ายการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.713$, $SD = .499$) เมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการโรงเรียนรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยการบริหารวิชาการโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.718$, $SD = .517$) รองลงมา คือ ด้านการประเมินผล ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .493$) ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.710$, $SD = .486$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอขบข่ายการบริหารวิชาการ คือ .456 ($PNI_{modified} = .456$) โดยรายข้อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .485$) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = .444$) ส่วนการประเมินผล มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = .439$)

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอขบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลโดยภาพรวม ขอขบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลโดยภาพรวม ขอขบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ข้อ	แนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.461	.741	ปานกลาง	4.745	.483	มากที่สุด	.371	6
2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.114	.784	ปานกลาง	4.686	.511	มากที่สุด	.505	2
3)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.133	.754	ปานกลาง	4.699	.504	มากที่สุด	.500	4
4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.456	.760	ปานกลาง	4.748	.482	มากที่สุด	.374	5
5)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.193	.730	ปานกลาง	4.707	.515	มากที่สุด	.474	3
6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.067	.783	ปานกลาง	4.697	.513	มากที่สุด	.531	1
เฉลี่ยรวม		3.237	.758	ปานกลาง	4.714	.501	มากที่สุด	.459	

จากตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.237$, $SD = .758$) เมื่อพิจารณาแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.461$, $SD = .761$) รองลงมา คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($\bar{x} = 3.456$, $SD = .760$) ส่วนด้านการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.067$, $SD = .783$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.714$, $SD = .501$) เมื่อพิจารณาแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($\bar{x} = 4.748$, $SD = .482$) รองลงมา คือ ด้านการนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($\bar{x} = 4.745$, $SD = .483$) ส่วนด้านการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.686$, $SD = .511$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวมขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล คือ .459 ($PNI_{\text{modified}} = .459$) โดยรายชื่อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .531$) รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{\text{modified}} = .505$) ส่วนการนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = .371$)

4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล **ด้านการพัฒนาหลักสูตร**

ข้อ	การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.323	.681	ปานกลาง	4.706	.481	มากที่สุด	.421	2
2	การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	3.220	.767	ปานกลาง	4.714	.490	มากที่สุด	.466	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.271	.724	ปานกลาง	4.710	.486	มากที่สุด	.444	(2)

จากตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.271$, $SD = .724$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.323$, $SD = .681$) และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.220$, $SD = .767$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.710$, $SD = .486$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.714$, $SD = .490$) และการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.706$, $SD = .481$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม คือ .444 ($PNI_{modified} = .444$) โดยรายข้อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .466$) และการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($PNI_{modified} = .421$) ตามลำดับ

4.2.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล **ด้านการจัดการเรียนรู้**

ข้อ	การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.264	.711	ปานกลาง	4.749	.493	มากที่สุด	.459	3
2	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.201	.744	ปานกลาง	4.693	.533	มากที่สุด	.470	2
3	การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้	3.099	.775	ปานกลาง	4.711	.525	มากที่สุด	.524	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.188	.743	ปานกลาง	4.718	.517	มากที่สุด	.485	(1)

จากตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.188$, $SD = .743$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.264$, $SD = .711$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{x} = 3.201$, $SD = .744$) และการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.099$, $SD = .775$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.718$, $SD = .517$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.749$, $SD = .493$) รองลงมา คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .525$) และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.693$, $SD = .533$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม คือ .485 (PNI_{modified} = .485) โดยรายข้อ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified} = .524) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (PNI_{modified} = .470) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (PNI_{modified} = .459) ตามลำดับ

4.2.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการประเมินผล ประกอบด้วย การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล

ข้อ	การประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1	การประเมินผลการเรียนรู้	3.265	.800	ปานกลาง	4.696	.492	มากที่สุด	.440	1
2	การประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.291	.832	ปานกลาง	4.726	.494	มากที่สุด	.438	2
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.278	.816	ปานกลาง	4.711	.493	มากที่สุด	.439	(3)

จากตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.278$, $SD = .816$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.291$, $SD = .832$) และการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.265$, $SD = .800$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .493$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .494$) และการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.696$, $SD = .492$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล โดยภาพรวม คือ .439 ($PNI_{modified} = .439$) โดยรายข้อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การประเมินผลการใช้หลักสูตร ($PNI_{modified} = .438$) ตามลำดับ

4.2.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายช้อย่อย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายช้อย่อย

ข้อ	การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1. โรงเรียนมี <u>การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด									
1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.566	.611	มาก	4.752	.434	มากที่สุด	.333	5
2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.221	.729	ปานกลาง	4.717	.508	มากที่สุด	.464	3
3)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.168	.812	ปานกลาง	4.681	.468	มากที่สุด	.478	2
4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.611	.574	มาก	4.770	.423	มากที่สุด	.321	6
5)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.327	.647	ปานกลาง	4.699	.516	มากที่สุด	.412	4
6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.044	.712	ปานกลาง	4.619	.540	มากที่สุด	.517	1
เฉลี่ยรวม		3.323	.681	ปานกลาง	4.706	.481	มากที่สุด	.421	(2)

ข้อ	การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
2. โรงเรียนมี <u>การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด									
7)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.389	.784	ปานกลาง	4.699	.516	มากที่สุด	.386	6
8)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.088	.762	ปานกลาง	4.618	.522	มากที่สุด	.516	2
9)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.133	.713	ปานกลาง	4.717	.453	มากที่สุด	.506	3
10)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.398	.774	ปานกลาง	4.726	.504	มากที่สุด	.391	5
11)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.239	.735	ปานกลาง	4.743	.439	มากที่สุด	.464	4
12)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.071	.508	ปานกลาง	4.717	.508	มากที่สุด	.536	1
เฉลี่ยรวม		3.220	.767	ปานกลาง	4.714	.490	มากที่สุด	.466	(1)
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.271	.724	ปานกลาง	4.710	.486	มากที่สุด	.444	(2)

จากตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อย พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายข้อย่อย **ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร** โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.323$, $SD = .681$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.611$, $SD = .574$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.044$, $SD = .712$) ส่วน**ด้านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.220$, $SD = .767$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.398$, $SD = .774$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.071$, $SD = .508$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายข้อย่อย **ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.706$, $SD = .481$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.770$, $SD = .423$) และ การทำการตลาดดิจิทัล

(Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.619$, $SD = .540$) ส่วนด้านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.714$, $SD = .490$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.743$, $SD = .439$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.618$, $SD = .522$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .466$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .536$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{modified} = .386$) ส่วน**ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร** โดยภาพรวม ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .421 ($PNI_{modified} = .421$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่าด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .517$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified} = .321$)

4.2.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้รายข้อย่อย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) แสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้รายข้อย่อย

ข้อ	การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1. โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด									
1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.566	.778	มาก	4.832	.376	มากที่สุด	.355	6
2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.124	.779	ปานกลาง	4.761	.487	มากที่สุด	.524	2
3)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.106	.699	ปานกลาง	4.628	.570	มากที่สุด	.490	4
4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.531	.695	ปานกลาง	4.823	.448	มากที่สุด	.366	5
5)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.177	.630	ปานกลาง	4.743	.531	มากที่สุด	.493	3
6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.080	.696	ปานกลาง	4.708	.546	มากที่สุด	.529	1
เฉลี่ยรวม		3.264	.711	ปานกลาง	4.749	.493	มากที่สุด	.459	(3)
2. โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด									
7)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.442	.667	ปานกลาง	4.735	.500	มากที่สุด	.375	5
8)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.071	.753	ปานกลาง	4.628	.538	มากที่สุด	.507	4
9)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.080	.721	ปานกลาง	4.699	.549	มากที่สุด	.526	2
10)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.434	.833	ปานกลาง	4.690	.552	มากที่สุด	.366	6
11)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.124	.721	ปานกลาง	4.717	.508	มากที่สุด	.510	3
12)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.053	.777	ปานกลาง	4.690	.552	มากที่สุด	.536	1
เฉลี่ยรวม		3.201	.744	ปานกลาง	4.693	.533	มากที่สุด	.470	(2)

ข้อ	การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
3. โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด									
13)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.354	.719	ปานกลาง	4.761	.487	มากที่สุด	.420	6
14)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	2.956	.828	ปานกลาง	4.655	.531	มากที่สุด	.575	2
15)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	2.982	.756	ปานกลาง	4.664	.592	มากที่สุด	.564	3
16)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.283	.761	ปานกลาง	4.743	.496	มากที่สุด	.445	5
17)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.133	.807	ปานกลาง	4.752	.492	มากที่สุด	.517	4
18)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	2.885	.776	ปานกลาง	4.690	.552	มากที่สุด	.626	1
เฉลี่ยรวม		3.099	.775	ปานกลาง	4.711	.525	มากที่สุด	.524	(1)
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.188	.743	ปานกลาง	4.718	.517	มากที่สุด	.485	(1)

จากตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ รายข้อย่อย พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรรายข้อย่อย **ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.264$, $SD = .711$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.566$, $SD = .778$) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.080$, $SD = .696$) ส่วน**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร** โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.201$, $SD = .744$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.442$, $SD = .667$) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.053$, $SD = .777$) และ**ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.099$, $SD = .755$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.354$, $SD = .719$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.885$, $SD = .776$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้รายช้อย่อย **ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.749$, $SD = .493$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.832$, $SD = .376$) และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.628$, $SD = .570$) ส่วน**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.693$, $SD = .533$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร(Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.735$, $SD = .500$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.628$, $SD = .538$) และ**ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .525$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร(Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.761$, $SD = .487$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.655$, $SD = .531$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .524$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ**ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้** พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .626$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{modified} = .420$) รองลงมาคือ**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร** โดยภาพรวม ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .470 ($PNI_{modified} = .470$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร** พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .536$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified} = .366$) และ**ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้** โดยภาพรวม ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .459 ($PNI_{modified} = .459$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร** พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .529$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{modified} = .355$)

4.2.8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายข้อย่อย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลประกอบด้วย การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายข้อย่อย

ข้อ	การประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1.	โรงเรียนมี การประเมินผลการเรียนรู้	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด							
1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.434	.822	ปานกลาง	4.726	.555	มากที่สุด	.376	5
2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.142	.800	ปานกลาง	4.673	.471	มากที่สุด	.487	2
3)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.221	.741	ปานกลาง	4.699	.498	มากที่สุด	.459	3
4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.442	.844	ปานกลาง	4.690	.501	มากที่สุด	.362	6
5)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.230	.744	ปานกลาง	4.708	.457	มากที่สุด	.458	4
6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.124	.847	ปานกลาง	4.681	.468	มากที่สุด	.499	1
เฉลี่ยรวม		3.265	.800	ปานกลาง	4.696	.492	มากที่สุด	.440	(1)

ข้อ	การประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
		\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
2. โรงเรียนมี การประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด									
7)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	3.478	.803	ปานกลาง	4.708	.512	มากที่สุด	.354	6
8)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3.195	.844	ปานกลาง	4.690	.519	มากที่สุด	.468	3
9)	การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	3.239	.837	ปานกลาง	4.805	.398	มากที่สุด	.484	2
10)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.496	.846	ปานกลาง	4.796	.446	มากที่สุด	.372	5
11)	การรับมือกับการ เปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	3.124	.825	ปานกลาง	4.584	.664	มากที่สุด	.467	4
12)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	3.212	.839	ปานกลาง	4.770	.423	มากที่สุด	.485	1
เฉลี่ยรวม		3.291	.832	ปานกลาง	4.726	.494	มากที่สุด	.438	(2)
เฉลี่ยรวมทั้งหมด		3.278	.816	ปานกลาง	4.711	.493	มากที่สุด	.439	(3)

จากตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล รายข้อย่อย พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายข้อย่อย **ด้านการประเมินผลการเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.265$, $SD = .800$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.442$, $SD = .844$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.124$, $SD = .847$) ส่วน**ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร** โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.291$, $SD = .832$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.496$, $SD = .846$) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.124$, $SD = .825$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลรายข้อย่อย **ด้านการประเมินผลการเรียนรู้** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.696$, $SD = .492$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .555$) และการจัดการทางการเงิน

(Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.673$, $SD = .471$) ส่วนด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .494$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.805$, $SD = .398$) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.584$, $SD = .664$)

ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผลโดยภาพรวม พบว่า ความต้องการจำเป็นของการประเมินผลที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .440$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .499$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{\text{modified}} = .362$) ส่วนด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยภาพรวม ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .438 ($PNI_{\text{modified}} = .438$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่าด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .485$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{\text{modified}} = .354$)

4.2.9 สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ และแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม แสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการโรงเรียน	ข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ	ประเด็น	แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล						เฉลี่ยรวม
			1. การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	2. การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3. การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	4. การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	6. การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	
1. การพัฒนาหลักสูตร (2)	1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (2)	D	3.566	3.221	3.168	3.611	3.327	3.044	3.323
		I	4.752	4.717	4.681	4.770	4.699	4.619	4.706
		PNI _{modified}	.333(5)	.464(3)	.478(2)	.321(6)	.412(4)	.517(1)	.421
	1.2 การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (1)	D	3.389	3.088	3.133	3.398	3.239	3.071	3.220
		I	4.699	4.618	4.717	4.726	4.743	4.717	4.714
เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 1		PNI _{modified}	.386(6)	.516(2)	.506(3)	.391(5)	.464(4)	.536(1)	.466
2. การจัดการเรียนรู้ (1)	2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (3)	D	3.566	3.124	3.106	3.531	3.177	3.080	3.264
		I	4.832	4.761	4.628	4.823	4.743	4.708	4.749
		PNI _{modified}	.355(6)	.524(2)	.490(4)	.366(5)	.493(3)	.529(1)	.459
	2.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (2)	D	3.442	3.071	3.080	3.434	3.124	3.053	3.201
		I	4.735	4.628	4.699	4.690	4.717	4.690	4.693
เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 2		PNI _{modified}	.375(5)	.507(4)	.526(2)	.366(6)	.510(3)	.536(1)	.470
3. การประเมินผล (3)	3.1 การประเมินผลการเรียนรู้ (1)	D	3.354	2.956	2.982	3.283	3.133	2.885	3.099
		I	4.761	4.655	4.664	4.743	4.752	4.690	4.711
		PNI _{modified}	.420(6)	.575(2)	.564(3)	.445(5)	.517(4)	.626(1)	.524
	3.2 การประเมินผลการใช้หลักสูตร (2)	D	3.434	3.142	3.221	3.442	3.230	3.124	3.265
		I	4.726	4.673	4.699	4.690	4.708	4.681	4.696
เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 3		PNI _{modified}	.376(5)	.487(2)	.459(3)	.362(6)	.458(4)	.499(1)	.440
เฉลี่ยรวม		D	3.478	3.195	3.239	3.496	3.124	3.212	3.291
		I	4.708	4.690	4.805	4.796	4.584	4.770	4.726
		PNI _{modified}	.354(6)	.468(3)	.484(2)	.372(5)	.467(4)	.485(1)	.438
เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 3		PNI _{modified}	.356(6)	.478(2)	.471(3)	.367(5)	.462(4)	.492(1)	.439
เฉลี่ยรวม		D	3.461	3.114	3.133	3.456	3.193	3.067	
		I	4.745	4.677	4.699	4.748	4.707	4.696	
		PNI _{modified}	.371	.506	.500	.374	.474	.531	

หมายเหตุ: D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)
PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 4.10 สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม พิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ และแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการประเมินผล มีลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

เมื่อพิจารณารายด้านตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ ตามลำดับลำดับดัชนีความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนรู้ รายชื่อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .524$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด และเมื่อเรียงลำดับตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .626$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{\text{modified}} = .575$) ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .466$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด และเมื่อเรียงลำดับตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .536$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{\text{modified}} = .516$) และ ด้านการประเมินผล รายชื่อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .440$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด และเมื่อเรียงลำดับตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .499$) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{\text{modified}} = .487$)

ซึ่งผู้วิจัยใช้ประเด็นการบริหารวิชาการผนวกกับแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในการบริหารวิชาการตามขอบข่ายย่อย 3 อันดับแรก ซึ่งได้มาจากการใช้เกณฑ์การประเมินความต้องการจำเป็นที่กำหนดว่า ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เท่ากับ หรือ มากกว่า .300 ถือว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ประกอบการพิจารณากรอบแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลในลำดับต่อไป

4.2.10 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งหมด 113 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยมีรายละเอียด แสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม

ข้อความ	แนวทางการพัฒนา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
1. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล				
	1) ควรศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรของโรงเรียน และทำการศึกษาข้อมูลหรือแนวคิดการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป	2	8	10
	2) ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดรับกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	1	7	8
	3) โรงเรียนต้องมีการพัฒนาหลักสูตรควบคู่กับการพัฒนาผู้สอน สร้างความเข้าใจและตระหนักใน ความสำคัญของผู้ประกอบการดิจิทัล	1	6	7
	4) กำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ใช้แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลในการเรียนรู้		6	6
	5) เพิ่มเติมเนื้อหาสาระทักษะทางการเงิน การลงทุน และการตลาดดิจิทัล เพื่อส่งเสริมทักษะจำเป็นในอนาคตของผู้เรียนลงในหลักสูตร		6	6
	6) จัดหลักสูตรให้ยืดหยุ่น และหลากหลายตาม ความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน	1	4	5
	7) ควรสอบถามความต้องการของนักเรียนในวิชา/ เนื้อหาที่สนใจ เพื่อนำมาวิเคราะห์สร้างหลักสูตรของ สถานศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน		4	4
	8) หลักสูตรที่เน้นการบูรณาการความรู้เพื่อใช้เป็นฐาน ในการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และกำหนดตัวชี้วัด ในหลักสูตรให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม		2	2

ข้อความ	แนวทางการพัฒนา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
2. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล				
	1) ปรับรูปแบบการสอนจากการมอบความรู้เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดกระบวนการคิดและลงมือทำ ใช้การบูรณาการความรู้ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1	9	10
	2) ควรจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับเนื้อหาที่สอนมากยิ่งขึ้น	1	8	9
	3) ควรมีการสำรวจความต้องการการใช้สื่อหรือเทคโนโลยีจากครู และจัดหาให้ครูได้นำไปใช้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ		7	7
	4) การจัดการเรียนรู้ควรเป็นไปในรูปแบบเน้นประสบการณ์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนรู้จริงไปใช้ในอนาคต	1	5	6
	5) ควรมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสรรสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยี พร้อมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้	1	4	5
	6) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด วางแผน และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นในอนาคต	1	3	4
	7) จัดเป็นคาบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติในห้องเรียน ปลุกฝังการเรียนตั้งแต่เข้าศึกษาจนจบการศึกษา		3	3
	8) การจัดการเรียนรู้ ควรสอบถามกับผู้เรียนว่าต้องการสื่ออุปกรณ์ใดจะได้มีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและตามความต้องการของผู้เรียน		2	2
	9) จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลที่ดีสอดแทรก พร้อมทั้งเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงมาให้ความรู้ทั้งนักเรียน และครูผู้สอน		2	2

ข้อความ	แนวทางการพัฒนา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
3. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการประเมินผล ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล				
	1) การประเมินผลควรเป็นรูปแบบการสังเกตการดำเนินงาน กิจกรรมของนักเรียน รวมถึงผลการประเมินการจัดการ ของผู้เรียนด้วยซึ่งเกิดจากการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการ สร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนเป็นหลัก	2	9	11
	2) ควรแก้ไขการประเมินผลเป็นแบบพัฒนาการแทนการ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินจากสิ่งที่เรียนรู้ และการนำไปใช้ของผู้เรียน	1	8	9
	3) พัฒนาการประเมินและตัวชี้วัดที่ส่งเสริมการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล รวมทั้งทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	1	7	8
	4) โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการประเมินผล เพื่อให้เห็นมุมมองที่ หลากหลาย และพัฒนาวิธีการประเมิน	1	4	5
	5) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นบริบทชีวิตจริง ของ ผู้เรียนเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นสมรรถนะที่ผู้เรียนสามารถ ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน		4	4
	6) นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการวัด ประเมินผล เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลให้เป็นประโยชน์		4	4
	7) ควรมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน โดยการใช้ แบบสอบถาม เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนา ต่อไป		3	3
	8) ควรมีตัวชี้วัดความสามารถตามศักยภาพจริงของ ผู้เรียน แต่ละคน และวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย และมีแนวทางสำหรับการประเมิน		2	2
	9) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวัด และประเมินผล		2	2

จากตารางที่ 4.11 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม มีดังนี้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร จากแบบสอบถามในภาพรวม 3 ลำดับแรก พบว่า ควรศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรของโรงเรียน และ

ทำการศึกษาข้อมูลหรือแนวคิดการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และ นำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป (ความถี่ = 10) รองลงมา คือ ควรมีการพัฒนาหลักสูตร ให้มีความทันสมัย สอดรับกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (ความถี่ = 8) และ โรงเรียนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร ควบคู่กับการพัฒนาผู้สอน สร้างความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของผู้ประกอบการดิจิทัล (ความถี่ = 7)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนรู้ จาก แบบสอบถามในภาพรวม 3 ลำดับแรก พบว่า ปรับรูปแบบการสอนจากการมอบความรู้เป็นการจัด กระบวนการเรียนรู้ให้เกิดกระบวนการคิดและลงมือทำ ใช้การบูรณาการความรู้ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ความถี่ = 10) รองลงมา คือ ควรจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับเนื้อหาที่สอน มากยิ่งขึ้น (ความถี่ = 9) และ ควรมีการสำรวจความต้องการการใช้สื่อหรือเทคโนโลยีจากครู และ จัดหาให้ครูได้นำไปใช้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ (ความถี่ = 7)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการประเมินผล จาก แบบสอบถามในภาพรวม 3 ลำดับแรก พบว่า การประเมินผลควรเป็นรูปแบบการสังเกตการดำเนิน กิจกรรมของนักเรียน รวมถึงผลการประเมินการจัดการของผู้เรียนด้วยซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนเป็นหลัก (ความถี่ = 11) รองลงมา คือ ควรแก้ไข การประเมินผลเป็นแบบพัฒนาการแทนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินจากสิ่งที่เรียนรู้ และการนำไปใช้ของผู้เรียน (ความถี่ = 9) และ พัฒนาการประเมินและตัวชี้วัดที่ส่งเสริม การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล รวมทั้งทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างแท้จริง (ความถี่ = 8)

4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามทั้งหมด 113 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหาร วิชาการ จากนั้นนำข้อมูลการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็น มาสังเคราะห์และจัดทำเป็น (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ดังนี้

4.3.1 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ผลจากการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งสรุปในตารางที่ 4.9 และผลจากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 113 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนา (ร่าง) แนวทาง ๗ หลัก โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็นและพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดอันดับแรกของขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน และวิธีการดำเนินการ พร้อมศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในเรื่องการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1) (ร่าง) แนวทางด้านจัดการเรียนรู้ พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 1 แนวทางย่อยที่ 1.1 แนวทางย่อยที่ 1.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

2) (ร่าง) แนวทางด้านพัฒนาหลักสูตร พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 2 แนวทางย่อยที่ 2.1 แนวทางย่อยที่ 2.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

3) (ร่าง) แนวทางด้านประเมินผล พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 3 แนวทางย่อยที่ 3.1 แนวทางย่อยที่ 3.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดอันดับแรกของขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน เพื่อเป็นแนวทางหลัก 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) แนวทางหลักด้านการจัดการเรียนรู้ คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ 2) แนวทางหลักด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 3) แนวทางหลักด้านการประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนรู้ โดย 1 แนวทางหลัก ประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ซึ่งได้จากการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดสองอันดับแรก ของขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล คือ 1) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และ 2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) มาจัดทำเป็นแนวทางย่อยรวมทั้งสิ้น 6 แนวทางย่อย ที่สอดคล้องกับขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน โดย 1 แนวทางย่อย ประกอบด้วย 3 วิธีดำเนินการตามกระบวนการบริหารโดยใช้รูปแบบ PIE (PIE Model) ได้แก่ 1) การวางแผน (P-Planning) 2) การนำแผนไปปฏิบัติ (I - Implementation) และ 3) การติดตามประเมินผล (E - Evaluation) (Newby et al., 2000) พร้อมนำข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ที่ได้จากแบบสอบถาม รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มาจัดทำเป็น (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 18 วิธีดำเนินการ แสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
1	การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .485$)	การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .524$)	1.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .626$)	1) ควรจัดการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการใช้สื่อการเรียน การสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจกับเนื้อหาที่สอนมาก ยิ่งขึ้น 2) ควรมีการสำรวจความ ต้องการการใช้สื่อหรือ เทคโนโลยีจากครู และ จัดหาให้ครูได้นำไปใช้สอน อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ควรมุ่งเน้นการจัดประ- สพการณ์การเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสรร สื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยี พร้อมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้	การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สื่อ นวัต- กรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษาควรเน้น ตั้งแต่จัดทำ จัดหามาจาก ท้องถิ่น ไปจนถึงสื่อที่ ทันสมัยเป็นสากล นวัต- กรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา (Educa- tional Innovation and Technology) อาศัยพื้น ฐานความรู้หลากหลายด้าน เช่น โสตทัศนศึกษา การ วัดผล จิตวิทยา การศึกษา และแนะแนว การศึกษา พิเศษ การบริหารการศึกษา รวมทั้งความรู้ด้านอื่น ๆ (ปิยนุช ทองพรม, 2550)	1. ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่ง เรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียน ให้เป็น ผู้ประกอบการ ดิจิทัล	1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล <u>ด้านการทำการตลาดดิจิทัล</u> ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและ ระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการ ศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม เพียงพอและ สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรร งบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา 2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาการ จัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพียงพอและ

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอช่วยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			1.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{modified} =$.575)	<p>4) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ คิด วางแผน และลงมือ ปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ พัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่ จำเป็นในอนาคต</p> <p>5) ปรับรูปแบบการสอน จากการมอบความรู้เป็น การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้เกิดกระบวนการคิดและ ลงมือทำ ใช้การบูรณาการ ความรู้ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้</p> <p>6) การจัดการเรียนรู้ ควร สอบถามกับผู้ เรียนว่า ต้องการสื่ออุปกรณ์ใดจะได้ มีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ที่เหมาะสมและตาม ความต้องการของผู้เรียน</p>	<p>แนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ดังนี้</p> <p>1) ศึกษาวิเคราะห์ความ จำเป็นในการใช้สื่อและ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ เรียนการสอน และการ บริหารงานวิชาการ</p> <p>2) ส่งเสริมให้ ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรม การเรียนการสอน</p> <p>3) จัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียน การสอนและการพัฒนา งานด้านวิชาการ</p> <p>4) ประสานความร่วมมือใน การผลิต จัดหาพัฒนา และ การใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ เรียนการสอน และการ พัฒนางานวิชาการกับ สถานศึกษา</p>	<p>ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิด ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล</p> <p>3) ผู้บริหาร กำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อ และแหล่ง เรียนรู้ ของครู ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำ การตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความ เหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อม สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผล ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป</p> <p>1.2 ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิต และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการทางการเงิน ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้</p> <p>1) ผู้บริหารประชุมวางแผนเพื่อกำหนด แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่าน การฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำ แนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนา สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะ</p>	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
						บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น 5) การประเมินผลการ พัฒนาใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (การตี อนันต์นาวิ , 2551)		การจัดการทางการเงิน พร้อมสู่การเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล 2) ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย ที่เหมาะสมกับลักษณะของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิด พื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำ คู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการ จัดการทางการเงิน ไปสู่การจัดการเรียนรู้ใน รายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิด ประสิทธิภาพ 3) ผู้บริหารติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของ ครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการ ทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วย ตัวเองและสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป
2	การพัฒนา หลักสูตร ($PNI_{modified} = .444$)	การกำหนดแนว ทางการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้	2.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	1) ควบรักษาสภาพปัจจุบัน ของหลักสูตรของโรงเรียน และทำการศึกษาข้อมูล หรือแนวคิดการจัดการ	แนวทางการปฏิบัติเกี่ยว กับการพัฒนาหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือ ปรับปรุงหลักสูตรให้ได้	2) พัฒนาหลักสูตรสถาน ศึกษาที่มุ่งเน้นเสริมสร้าง การเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลของผู้เรียน	2.1 ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้น การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประ กอบการดิจิทัลด้านการทำการตลาดดิจิทัล	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
		(PNI _{modified} = .524)	(PNI _{modified} = .536)	ศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และนำข้อมูลมาพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาต่อไป 2) ควรมี การพัฒนา หลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ใน ปัจจุบัน เสริมสร้างทักษะที่ จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล 3) โรงเรียนต้องมีการ พัฒนาหลักสูตรควบคู่กับ การพัฒนาผู้สอน สร้าง ความเข้าใจและตระหนักใน ความสำคัญของผู้ประกอบ- การดิจิทัล 4) กำหนดเป้าหมายหลักสูตร ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ได้ใช้แนวคิดผู้ประกอบ การดิจิทัลในการเรียนรู้	ผลดี ขึ้น ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตร การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร สํารวจความ ต้องการจำเป็น จัดทำ โครงสร้างหลักสูตรอย่าง เป็นระบบ รวมถึงการนำ หลักสูตรไปใช้ การนิเทศ การใช้หลักสูตร การติดตาม และประเมินผล การใช้ หลักสูตร และการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตาม ความเหมาะสม โดยการ กำหนดตัวชี้วัด และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องอาศัยทั้งหลักสูตร แกนกลางการศึกษาและ พิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ การศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพปัญหา และ ความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น แนว	(ร่าง) แนวทางหลัก	ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารประชุมวางแผนผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้น การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำ ผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็น ส่วนหนึ่งในการกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้การทำการตลาดดิจิทัล นำไปสู่การ เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล 2) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพ ปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษา กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำหลักสูตรที่ มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสพ การณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด แนวทางในการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณา การการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการ เรียนรู้ 3) ผู้บริหารกำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์ บริบทสถานศึกษา และกำหนดผลลัพธ์การ เรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการ

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			2.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) (PNI _{modified} = .575)	5) เพิ่มเติมเนื้อหาสาระ ทักษะทางการเงิน การลงทุน และการทำ การตลาดดิจิทัล เพื่อ ส่งเสริมทักษะจำเป็นใน อนาคตของผู้เรียนลงใน หลักสูตร 6) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ คิด วางแผน และลงมือ ปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ พัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่ จำเป็นในอนาคต 7) ควรสอบถามความ ต้องการของนักเรียนใน วิชา/เนื้อหาที่สนใจ เพื่อ นำมาวิเคราะห์สร้างหลัก- สูตรของสถานศึกษาที่ สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน	โน้มการเปลี่ยนแปลงของ โลกอนาคตและสถานภาพ ของสถานศึกษาเพื่อให้ได้ แนวทางที่ชัดเจนของหลัก สูตรในการกำหนดเนื้อหา รายวิชาและประสบการณ์ ในการเรียนรู้ต่อไป (Taba (1962), กระทรวงศึกษาธิ การ (2545), รุ่งชัชดาพร เวชชาติ (2553), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565)) แนวทางการพัฒนาหลัก สูตรที่ เน้นผลลัพธ์การ เรียนรู้เป็นฐาน (Outcome Based Curriculum) มี ขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลและ วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) กำหนดผลลัพธ์การ เรียนรู้ 3) ออกแบบโครง สร้างหลักสูตรรายวิชา การ	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในด้าน การทำตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถาน ศึกษาโดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชา พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของ หลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาต่อไป 2.2 พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการ ทางการเงินของผู้เรียน ผ่านการกำหนด แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้วางแผน เลือกลงและจัดประสบการณ์ เรียนรู้ที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทาง การเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) 2) ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้นความรู้ ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดย

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอขยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
					จัดการเรียนรู้ และ 4) การ ประเมินหลักสูตร เพื่อนำ ผลมาวิเคราะห์และปรับปรุง (ฐิติมา ญาณวงษา และ คณะ, 2564)		ลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและ เหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้น การบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และ ความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและ กิจกรรมเสริมหลักสูตร 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสมของ เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการทาง การเงินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ต่อไป
3	การประเมินผล ($PNI_{modified} = .439$)	การประเมินผล การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .440$)	3.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .499$)	1) การประเมินผลควรเป็น รูปแบบการสังเกตการ ดำเนินกิจกรรมของ นักเรียน รวมถึงผลการ ประเมินการจัดการของ ผู้เรียนด้วยซึ่งเกิดจาก จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม การสร้างประสบการณ์แก่ ผู้เรียนเป็นหลัก	แนวทางเกี่ยวกับการ ประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) ให้ความสำคัญ กับการประเมินเพื่อ พัฒนาการใช้ข้อมูลเชิง ประจักษ์ การประเมินการ	3. พัฒนารูปแบบการ ประเมินผลการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล	3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลด้านการทำการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทางการ ประเมินผล และร่วมวางแผนกับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการ ประเมินผลการเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัล ในแต่ละรายวิชา โดย

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเกต เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			3.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{modified} = .487$)	<p>2) ควรแก้ไขการประเมินผล เป็นแบบพัฒนาการแทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และประเมินจากสิ่งที่ เรียนรู้ และการนำไปใช้ของ ผู้เรียน</p> <p>3) พัฒนาการประเมินและ ตัวชี้วัดที่ส่งเสริมการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล รวมทั้งทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผลที่เกิดจากการ เรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง</p> <p>4) โรงเรียนควรเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการประเมินผล เพื่อให้เห็นมุมมองที่ หลากหลาย และพัฒนา วิธีการประเมิน</p> <p>5) การประเมินเพื่อการ เรียนรู้ที่เน้นบริบทชีวิตจริง ของ ผู้เรียนเป็นฐาน โดย</p>	<p>ทำงานจากสภาพจริงเน้นที่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็น สำคัญ และมีกลไกการ ปฏิบัติที่เอื้อต่อการ ดำเนินงานตามมาตรฐาน การศึกษา โดยมีวิธีการ ประเมิน 7 รูปแบบ ดังนี้</p> <p>1) การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment)</p> <p>2) การประเมินการนำไปใช้ ในชีวิตจริง (Authentic Assessment)</p> <p>3) การประเมินด้วยการให้ ข้อมูล ย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์ (Creative Feedback)</p> <p>4) การประเมินตนเอง (Self-Assessment)</p> <p>5) การประเมินแบบร่วมมือ (Collaborative Evaluation)</p> <p>6) การประเมินผลงาน (Performance - Based Assessment) และ</p> <p>7) การประ-</p>		<p>สอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการปฏิบัติ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเร่งรัดปรับปรุง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำการตลาด ดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่ หลากหลาย สอดคล้องกับการเรียนรู้มุ่งเน้น การประเมินจากประสบการณ์จริงและต่อ ยอดนำไปใช้ในชีวิต พร้อมให้ผู้เรียนประเมิน ตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้</p> <p>3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือ การประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล</p>

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอขยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
				<p>มุ่งเน้นสมรรถนะที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน</p> <p>6) นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดประเมินผล เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เป็นประโยชน์</p> <p>7) ควรมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน โดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป</p> <p>8) ควรมีตัวชี้วัด ความสามารถตามศักยภาพจริงของผู้เรียน แต่ละคน และวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย และมีแนวทางสำหรับการประเมิน</p>	<p>เมินโดยเชี่ยวชาญ (Expert Evaluation) ประเมินโดยเชี่ยวชาญ (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562), สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565))</p>	<p>3.2 ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการจัดการทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล</p> <p>ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารวางแนวทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการจัดการทางการเงิน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน 2) ผู้บริหารจัดการอบรมและเวทีเสวนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการทางการเงิน 3) ผู้บริหารกำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินด้านการ 	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
				9) เปิดโอกาสให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกระบวนการวัด และประเมินผล		จัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการ ประเมินการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล	

จากตารางที่ 4.11 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งพัฒนาขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลจากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์เป็น (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ได้ทั้งสิ้น 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 18 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) **การจัดการเรียนรู้** ($PNI_{\text{modified}} = .485$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิด ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา

2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ครู พัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความ ทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพียงพอและตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

3) ผู้บริหาร กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ของครู ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการ **จัดการทางการเงิน** ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครูผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำแนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน พร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

2) ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงิน ไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ

3) ผู้บริหารติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วยตนเองและสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

2) การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = .444) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน

แนวทางย่อย 2.1 ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำการตลาดดิจิทัลนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

2) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแนวทางในการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3) ผู้บริหารกำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาและกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในด้านการทำการตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถานศึกษา โดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชา พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อย 2.2 พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการทางการเงินของผู้เรียน
ผ่านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วย
วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วางแผน เลือกและจัดประสบการณ์
เรียนรู้ที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตรที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based
Curriculum)

2) ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน
โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการ
ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรม
ในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสม
ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการทางการเงินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
จากประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

**3) การประเมินผล (PNI_{modified} = .439) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย
และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้**

**แนวทางที่ 3 พัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ
และเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล**

**แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็น
ผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล** ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทางการประเมินผล และร่วมวางแผนกับ
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านการตลาดดิจิทัล
ในแต่ละรายวิชา โดยสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการ
ปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเร่งรัดปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่มุ่งเน้น
ผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการตลาดดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่หลากหลาย
สอดคล้องกับการเรียนรู้มุ่งเน้นการประเมินจากประสบการณ์จริงและต่อยอดนำไปใช้ในชีวิต พร้อมให้
ผู้เรียนประเมินตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้

3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือประเมินผล
พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายครอบคลุม
ผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการตลาดดิจิทัลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

แนวทางย่อย 3.2 ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการจัดการทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารวางแผนทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการจัดการทางการเงิน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน

2) ผู้บริหารจัดการอบรมและเวทีเสวนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการทางการเงิน

3) ผู้บริหารกำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินด้านการจัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

จาก (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก และ 6 แนวทางย่อย สามารถออกแบบแผนภาพ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แสดงดังแผนภาพที่ 3

4.3.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งรายนามได้ระบุไว้ในภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
1) การจัดการเรียนรู้							
แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	เปลี่ยนคำว่า “เป็น” เป็น “มีทักษะ”
แนวทางย่อยที่ 1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการทำ <u>การตลาดดิจิทัล</u>	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เปลี่ยนคำว่า “เพื่อ” เป็น “ที่” - เพิ่มคำว่า “ให้” หน้า “ผู้เรียน” - เปลี่ยน “เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้าน” เป็น “มีทักษะ”
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ เพียงพอและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหาร กำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ของครูที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดพร้อม สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	5	4	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	เพิ่มคำว่า “และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน” หลัง “ผู้บริหาร”
แนวทางย่อยที่ 1.2 ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการจัดการทางการเงิน	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เพิ่มคำว่า “ศักยภาพและ” หลัง “ส่งเสริม” - เปลี่ยนคำว่า “เพื่อ” เป็น “ที่” - เพิ่มคำว่า “ให้” หน้า “ผู้เรียน” - เปลี่ยน “เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้าน” เป็น “มีทักษะ”
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารประชุมวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำแนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน พร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงิน ไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหารติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วยตนเอง และสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	เพิ่มคำว่า “และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน” หลัง “ผู้บริหาร”

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
2) การพัฒนาหลักสูตร							
แนวทางที่ 2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน	4	3	มาก	4	3	มาก	ให้นำหัวข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นลำดับแรกมาจัดทำเป็นแนวทางหลัก
แนวทางย่อยที่ 2.1 ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล	4	3	มาก	5	3	มากที่สุด	ปรับให้สอดคล้องกับแนวทางหลัก
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารประชุมวางแผนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำการตลาดดิจิทัลนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	3	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เปลี่ยน “พัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้น” เป็น “ออกแบบ” - เปลี่ยน “ได้เรียนรู้” เป็น “มีทักษะ” - ตัดข้อความ “นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล”
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาสภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแนวทางในการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	5	3	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	- เปลี่ยน “ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน” เป็น “ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน” - ตัดข้อความ “จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นการ” - เปลี่ยน “แนวทางในการ” เป็น “ทักษะการ”
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหารกำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์บริบทสถานศึกษา และกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในด้านการตลาดดิจิทัลในหลักสูตร	5	3	มากที่สุด	4	3	มาก	- เพิ่มคำว่า “และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หลัง “ผู้บริหาร” - เปลี่ยน “ในด้าน” เป็น “มีทักษะ”

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
สถาน ศึกษาโดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชาพร้อมทั้งประเมินความ เหมาะสมของหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์ จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป							
แนวทางย่อยที่ 2.2 พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการทางการเงินของผู้เรียน ผ่านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ	5	3	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	ปรับให้สอดคล้องกับแนวทางหลัก
วิธิตำเนินการ 1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วางแผน เลือกและ จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดย สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)	4	3	มาก	5	3	มากที่สุด	- เพิ่มคำว่า “ร่วมกัน” หลัง “หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้” - เปลี่ยน “ความรู้ด้าน” เป็น “ทักษะ” - เปลี่ยน “การเป็น” เป็น “ทักษะ”
วิธิตำเนินการ 2) ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทาง การเงินของผู้เรียน โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเหมาะสมในแต่ละ ระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความต่อเนื่อง ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรม เสริมหลักสูตร	5	3	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	เปลี่ยน “ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้น ความรู้ด้าน” เป็น “ครูกำหนดและจัดลำดับ เนื้อหา สาระและประสบการณ์ ที่เน้น ทักษะ”
วิธิตำเนินการ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสม ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการทางการเงินที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและ พัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป	5	3	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	- เปลี่ยน “ด้านกร” เป็น “ที่เสริมสร้าง ทักษะ” - ตัดคำว่า “ที่” หลัง “ทางการเงิน”
3) การประเมินผล							
แนวทางที่ 3 พัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เปลี่ยน “พัฒนา” เป็น “ส่งเสริมการใช้” - เปลี่ยน “การเป็น” เป็น “ทักษะ” - เพิ่ม “ของผู้เรียน” หลัง “ผู้ประกอบการ ดิจิทัล”

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
แนวทางย่อยที่ 3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็น ผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	เปลี่ยน “ผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ด้าน” เป็น “ให้ผู้เรียนมีทักษะ”
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทาง การประเมินผล และร่วม วางแผนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ในด้าน การตลาดดิจิทัลในแต่ละรายวิชา โดยสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	เปลี่ยน “ในด้าน” เป็น “ทักษะ”
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเร่งรัดปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการ ประเมินผลที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการตลาดดิจิทัล โดยมี รูปแบบการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับการเรียนรู้มุ่งเน้นการ ประเมินจากประสบการณ์จริงและต่อยอดนำไปใช้ในชีวิต พร้อมให้ผู้เรียน ประเมินตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	เปลี่ยน “ในด้าน” เป็น “ทักษะ”
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ติดตามการใช้ เครื่องมือประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือการ ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เพิ่ม “การประเมินทักษะ” หลัง “ผลลัพธ์ การเรียนรู้ใน” - เปลี่ยน “ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประ กอบการดิจิทัล” เป็น “ของผู้เรียน”
แนวทางย่อยที่ 3.2 ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ผลลัพธ์ด้านการจัดการทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เปลี่ยน “ปรับปรุง” เป็น “ปรับเปลี่ยน” - เปลี่ยน “ผลลัพธ์ด้าน” เป็น “ทักษะ” - เปลี่ยน “เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัล” เป็น “ของผู้เรียน”
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารวางแผนทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการจัดการทางการเงิน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่ หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	มากที่สุด	5	4	มากที่สุด	- เปลี่ยน “ของผู้เรียนด้านการจัดการทาง การเงิน” เป็น “ทักษะการจัดการทาง การเงินของผู้เรียน” - ตัด “กับผู้เรียน” หลัง “เหมาะสม”

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ผลการประเมินความเหมาะสม			ผลการประเมินความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	ฐานนิยม	จำนวน (คน)	ระดับ	
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารจัดการอบรมและเวทีเสวนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการทางการเงิน	5	4	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	เพิ่ม “ทักษะ” หลัง “เหมาะสมกับ”
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหารกำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินด้านการจัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	3	มากที่สุด	5	3	มากที่สุด	- เปลี่ยน “ด้าน” เป็น “ทักษะ” - เปลี่ยน “ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล” เป็น “ของผู้เรียน”

ไปได้ในระดับมากที่สุด แบ่งเป็น 1 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และ 1 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 3) ส่วนอีก 1 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 4, f = 3) ส่วนแนวทางย่อยที่ 2.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และวิธีดำเนินการของแนวทางย่อยที่ 2.2 ทั้ง 3 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 3)

3) ด้านการประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมพบว่า แนวทางที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) แนวทางย่อยที่ 3.1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อยที่ 3.1 ทั้ง 3 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) ส่วนแนวทางย่อยที่ 3.2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และวิธีดำเนินการของแนวทางย่อยที่ 3.2 มี 2 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และ 1 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 3)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมพบว่า แนวทางที่ 3 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) แนวทางย่อยที่ 3.1 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อยที่ 3.1 ทั้ง 3 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) ส่วนแนวทางย่อยที่ 3.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และวิธีดำเนินการของแนวทางย่อยที่ 3.2 มี 1 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 4) และ 2 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5, f = 3)

4.3.3 การปรับปรุง (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ เป็นแนวทางฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 4.3.2 มาดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็น (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยปรับปรุง ดังนี้

1) ให้ดำเนินการปรับคำสำคัญในแนวทางหลัก และแนวทางย่อย ให้มีความสอดคล้องกัน รวมทั้งปรับคำสำคัญในวิธีดำเนินการให้มีความสอดคล้องกับแนวทาง

2) ให้ดำเนินการปรับวิธีดำเนินการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กระชับ เรียบเรียงให้เป็นระบบ และง่ายต่อการนำไปสู่การปฏิบัติ

3) ให้ดำเนินการเพิ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิธีการดำเนินการให้เหมาะสมกับวิธีการ เนื่องด้วยวิธีการที่ได้นำเสนอมิเพียงผู้บริหารที่เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการเท่านั้น

4) ให้ดำเนินการปรับแนวทางหลักที่ 2 ให้สอดคล้องกับข้อค้นพบของการวิจัย โดยนำขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับแรกมาจัดทำเป็นแนวทางหลัก และปรับแนวทางย่อย ให้สอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางหลัก

จากผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน และอาจารย์ที่ปรึกษา ได้เห็นว่า (ร่าง) แนวทางที่ 2 ควรมีการดำเนินการปรับแนวทางหลักให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้รับโดยนำขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับแรกมาจัดทำเป็นแนวทางหลักที่ 2 และปรับแนวทางย่อย ให้สอดคล้อง ครอบคลุมและเป็นไปตามแนวทางหลัก จากการปรับปรุงร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษา จึงได้แนวทางที่มีความสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.14 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางย่อยการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
แนวทางที่ 1	แนวทางย่อย	วิธีดำเนินการ
ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล	<p>1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา</p> <p>2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล</p> <p>3) ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ของครูที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป</p>

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
	<p>แนวทางการย่อย</p> <p>1.2 ส่งเสริมศักยภาพและความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการทางการเงิน</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำแนวทางความรู้ความสามารถในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน</p> <p>2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงินไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ</p> <p>3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน ติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วยตนเองและสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป</p>

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
แนวทางที่ 2	แนวทางย่อย	วิธีดำเนินการ
ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน	2.1 พัฒนารูปแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล	<p>1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล</p> <p>2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาสภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้</p> <p>3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน กำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาและกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถานศึกษา โดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชาพร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป</p>

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
	<p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>2.2 ส่งเสริมการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะการจัดการทางการเงิน</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันวางแผนเลือกและจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)</p> <p>2) ครูกำหนดและจัดลำดับเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ที่เน้นทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผลความเหมาะสม ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงิน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป</p>

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
แนวทางที่ 3	แนวทางการย่อย	วิธีดำเนินการ
ส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น ผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ของผู้เรียน	3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียน มีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล	1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทาง การประเมินผล และ ร่วมวางแผนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับ การประเมินผลการเรียนรู้ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ในแต่ละรายวิชา โดยสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ผู้บริหารเร่งรัดครูให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการ ประเมินผลที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะการทำการตลาด ดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้อง กับการเรียนรู้มุ่งเน้นการประเมินจากประสบการณ์จริงและ ต่อยอดนำไปใช้ในชีวิต พร้อมให้ผู้เรียนประเมินตนเองควบคุม ไปตลอดการเรียนรู้ 3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ติดตามการใช้ เครื่องมือประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่ คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครอบคลุม ผลลัพธ์การเรียนรู้ในการประเมินทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ของผู้เรียน

แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	แนวทางย่อยการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
	<p>แนวทางย่อย</p> <p>3.2 ปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวางแนวทางการอบรมและพัฒนาคู่มือเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียนพร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม</p> <p>2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมและเวทีเสวนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทักษะการจัดการทางการเงิน</p> <p>3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการจัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน</p>

จากตารางที่ 4.15 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 18 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

แนวทางย่อยที่ 1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม และสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา

2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

3) ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ของครูที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อยที่ 1.2 ส่งเสริมศักยภาพและความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการทางการเงิน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำแนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงินไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน ติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วยตัวเองและสัมภาษณ์จาก ผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

แนวทางที่ 2 ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้าง ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน

แนวทางย่อยที่ 2.1 พัฒนารูปแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบการกำหนด แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาสภาพ ปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อกำหนดแนวทางการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการการ จัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน กำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์ บริบทสถานศึกษาและกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถานศึกษา โดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชาพร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรให้สอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะการจัดการทางการเงิน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันวางแผน เลือกลง และ จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรที่เน้นทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)

2) ครูกำหนดและจัดลำดับเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ที่เน้นทักษะการจัดการ ทางการเงินของผู้เรียน โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสม ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงิน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน

แนวทางย่อยที่ 3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมี ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทาง การประเมินผล และร่วมวางแผนกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ในแต่ละรายวิชา โดยสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการ ปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) ผู้บริหารเร่งรัดครูให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้อง กับการเรียนรู้มุ่งเน้นการประเมินจากประสบการณ์จริงและ ต่อยอดนำไปใช้ในชีวิตพร้อมให้ผู้เรียน ประเมินตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้

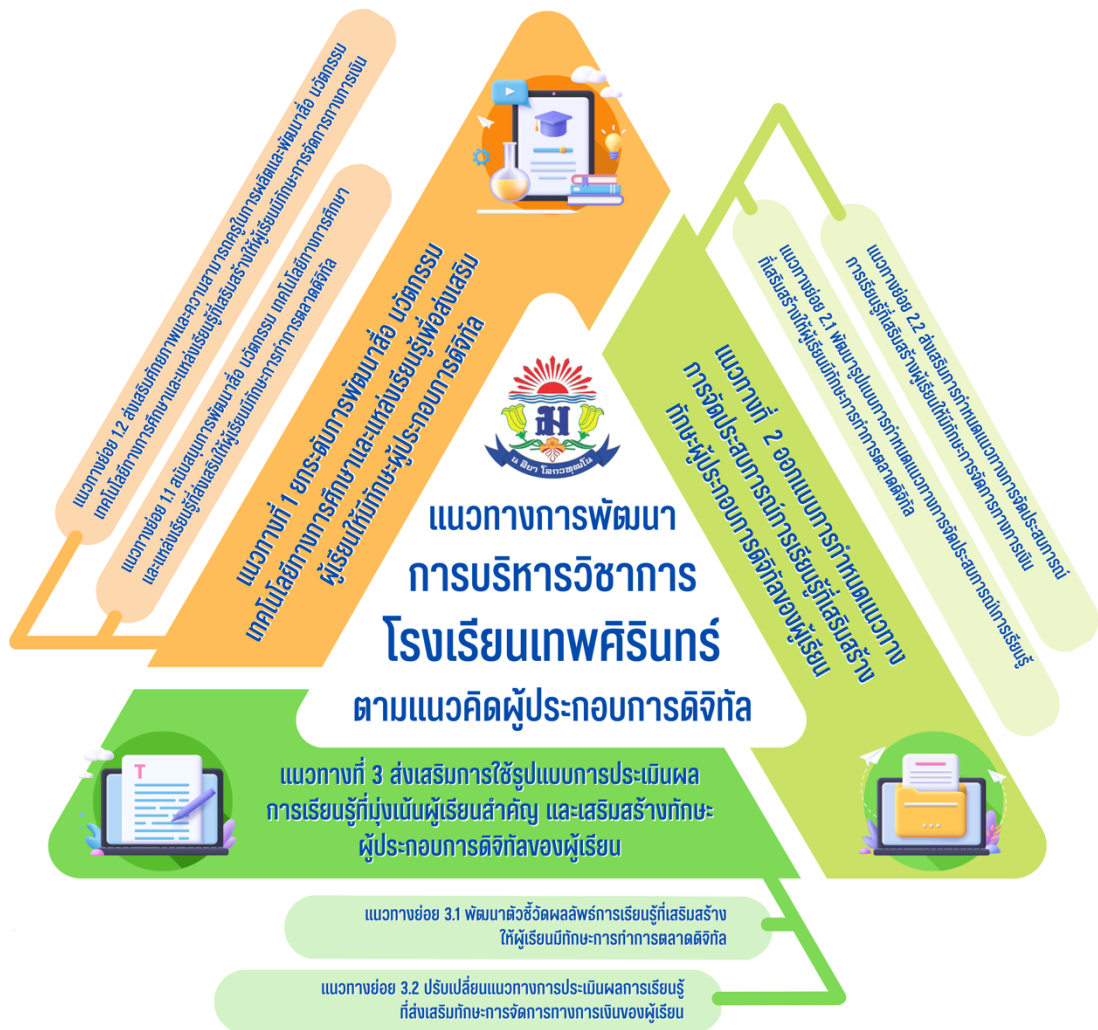
3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือ ประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ในการประเมินทักษะการทำการตลาดดิจิทัลของผู้เรียน

แนวทางย่อยที่ 3.2 ปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนแนวทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผล การเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและ เหมาะสม

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมและเวทีเสวนาเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผล ที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนา เครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทักษะการจัดการทางการเงิน

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือ ที่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการจัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมินเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

ภาพที่ 4 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ผู้บริหาร จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และครู จำนวน 108 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ฐานนิยม (Mode) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.246$, $SD = .761$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.278$, $SD = .816$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.291$, $SD = .832$) และการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.265$, $SD = .800$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.271$, $SD = .724$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.323$, $SD = .681$) และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.220$, $SD = .767$) และขอข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.188$, $SD = .743$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.264$, $SD = .711$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.201$, $SD = .744$) และการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.099$, $SD = .775$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.713$, $SD = .499$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.718$, $SD = .517$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.749$, $SD = .493$) รองลงมา คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .525$) และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.693$, $SD = .533$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .493$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .494$) และการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.696$, $SD = .492$) และขอข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.710$, $SD = .486$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.714$, $SD = .490$) และการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.706$, $SD = .481$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม คือ .456 ($PNI_{modified} = .456$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .485$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด ($PNI_{modified} = .524$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{modified} = .470$) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = .459$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = .444$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า

การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุด ($PNI_{modified} = .466$) และการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = .421$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การประเมินผล ($PNI_{modified} = .439$) เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบ พบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุด ($PNI_{modified} = .440$) และการประเมินผลการใช้หลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = .438$)

5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล รายด้าน

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.271$, $SD = .724$) รายข้อย่อยของด้านพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.323$, $SD = .681$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.611$, $SD = .574$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.044$, $SD = .712$) รายข้อย่อยของด้านพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.220$, $SD = .767$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.398$, $SD = .774$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.071$, $SD = .508$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.710$, $SD = .486$) รายข้อย่อยของด้านพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.714$, $SD = .490$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.743$, $SD = .439$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.618$, $SD = .522$) รายข้อย่อยของด้านพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.706$, $SD = .481$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.770$, $SD = .423$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.619$, $SD = .540$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .466$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .536$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{\text{modified}} = .386$) ส่วนด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .421 ($PNI_{\text{modified}} = .421$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่าด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .517$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{\text{modified}} = .321$)

2) ด้านการจัดการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.188$, $SD = .743$) รายข้อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.264$, $SD = .711$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.566$, $SD = .778$) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.080$, $SD = .696$) รายข้อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.201$, $SD = .744$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.442$, $SD = .667$) และการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.053$, $SD = .777$) และรายข้อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.099$, $SD = .775$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.354$, $SD = .719$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.885$, $SD = .776$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.718$, $SD = .517$) รายชื่อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.749$, $SD = .493$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.832$, $SD = .376$) และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.628$, $SD = .570$) รายชื่อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .525$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.761$, $SD = .487$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.655$, $SD = .531$) และรายชื่อย่อยของด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.693$, $SD = .533$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.735$, $SD = .500$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.628$, $SD = .538$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .524$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .626$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอ และการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{modified} = .420$) รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .470 ($PNI_{modified} = .470$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .536$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified} = .366$) และด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นที่ต่ำที่สุด คือ .459 ($PNI_{modified} = .459$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ

การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .529$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{\text{modified}} = .355$)

3) ด้านการประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.278$, $SD = .816$) รายข้อย่อยของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.291$, $SD = .832$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.496$, $SD = .846$) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.124$, $SD = .825$) รายข้อย่อยของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.265$, $SD = .800$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.442$, $SD = .844$) และ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.124$, $SD = .847$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.711$, $SD = .493$) รายข้อย่อยของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .494$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.805$, $SD = .398$) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.584$, $SD = .664$) รายข้อย่อยของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.696$, $SD = .492$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.726$, $SD = .555$) และการจัดการทางการเงิน (Finance Management) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.673$, $SD = .471$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการประเมินผล พบว่า ความต้องการจำเป็นของการประเมินผล ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .440$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มี

ลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .499$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{\text{modified}} = .362$) ส่วนด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น คือ .438 ($PNI_{\text{modified}} = .438$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุด คือ การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{\text{modified}} = .485$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) ($PNI_{\text{modified}} = .354$)

5.1.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น พร้อมทั้งนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้นำมาสังเคราะห์แนวทางทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วนำผลมาปรับปรุงและพัฒนา มีรายละเอียด ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = .485$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางย่อยที่ 1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม และสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา

2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

3) ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ของครูที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อยที่ 1.2 ส่งเสริมศักยภาพและความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการทางการเงิน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำแนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงินไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน ติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วยตนเองและสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

2) การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = .444) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 2 ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางย่อยที่ 2.1 พัฒนารูปแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารประชุมวางแผนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาสภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน กำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์บริบทสถานศึกษาและกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถานศึกษา โดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชาพร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะการจัดการทางการเงิน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันวางแผน เลือกและจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)

2) ครูกำหนดและจัดลำดับเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ที่เน้นทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสม ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงิน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

3) การประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = .439$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 3 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางย่อยที่ 3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทาง การประเมินผล และร่วมวางแผนกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล ในแต่ละรายวิชา โดยสอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการ ปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) ผู้บริหารเร่งรัดครูให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้อง กับการเรียนรู้มุ่งเน้นการประเมินจากประสบการณ์จริงและ ต่อยอดนำไปใช้ในชีวิตพร้อมให้ผู้เรียน ประเมินตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้

3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือ ประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ในการประเมินทักษะการทำการตลาดดิจิทัลของผู้เรียน

แนวทางย่อยที่ 3.2 ปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนแนวทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผล การเรียนรู้ทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและ เหมาะสม

2) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดการอบรมและเวทีเสวนาเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผล ที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนา เครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทักษะการจัดการทางการเงิน

3) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือ ที่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการจัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมินเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยเฉลี่ยสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์รายด้าน พบว่า การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลทั้ง 3 ด้าน มีสภาพปัจจุบันต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ทุกด้าน

ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนเทพศิรินทร์มีการดำเนินงานในการพัฒนา การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล อยู่ในระดับที่ไม่เพียงพอ กับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยนุช มงคล และเพ็ญวรา ชูประวัติ (2565) ที่ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ โพรแกรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สองภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน และการวัดและประเมินผล ต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทางด้าน วิชาการของโรงเรียนในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ไม่เพียงพอกับสภาพที่ผู้บริหารและครูต้องการให้เกิดขึ้น ในโรงเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของสโรชา เอี่ยมสุรนนท์ (2564) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาการ บริหารวิชาการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีตามแนวคิดทักษะการหลอมรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการ พัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ต่ำกว่า สภาพที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับ Manachak & Kulophas (2023) ที่ศึกษาความต้องการ จำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ ตามแนวคิดผู้ออกแบบชีวิตที่มีคุณค่า พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหาร วิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับ คุณภาพการศึกษาทางด้านวิชาการให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายในการ พัฒนาคุณภาพทางวิชาการและความต้องการของสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของสุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) สถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ เป็นผู้นำทางวิชาการ ในการวางแผนและออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา ตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคมและประเทศ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า สภาพปัจจุบันของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ทุกรายองค์ประกอบ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนเทพศิรินทร์ควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและพึงประสงค์ในสังคมโลกอนาคต ตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2563) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนควรมุ่งเน้นในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในอนาคตให้ผู้เรียนและสามารถพัฒนาเพิ่มเติมต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามความสนใจและความถนัดของตนเอง สอดคล้องกับ เพ็ญวรา ชูประวัติ (2565) ที่ว่า การส่งเสริมการพัฒนาค้นให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนคุณภาพสำหรับสังคมโลกในอนาคตจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นเพื่อให้คนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นในการพัฒนาคุณภาพให้สังคมนั้นจะต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคุณภาพผ่านการศึกษาเรียนรู้ในสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลให้กับผู้เรียนต้องอาศัยการดำเนินงานตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ ซึ่งมีผลการวิจัยตามลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้

1) **ด้านการจัดการเรียนรู้** พบว่าสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยการพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นถึงมุมมองและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ที่ได้สังเกตเห็นไปในทิศทางเดียวกันที่โรงเรียนจะต้องเร่งรัดพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องอาศัยบรรยากาศในการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่ดี และแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับ Graves (2014) ที่ได้ระบุไว้ว่า แหล่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์จากการลงมือปฏิบัติ ได้ทดลอง สร้างผลิตภัณฑ์ แบบจำลองโปรเจคใหม่ ๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน ทั้งการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติกิจกรรมเพื่อประโยชน์เกิดความรู้ทักษะพื้นฐานทางเทคโนโลยีจากเครื่องมือที่หลากหลายและประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พันธวิษญ์ เลี้ยวชีพชอบ (2561) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันต้องบูรณาการการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อและเทคโนโลยีแสวงหาความรู้ ต่อยอดองค์ความรู้ และจัดการศึกษาสู่ออนาคต มุ่งเน้นที่การขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในยุคประเทศไทย 4.0 เพราะการเข้าถึงเนื้อหาความรู้มีลักษณะเปิด เข้าถึงได้ง่ายการแสวงหาความรู้จึงทำได้เร็ว เด็กเยาวชนยุคใหม่

มีลักษณะเป็นพลเมืองดิจิทัล ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงควรตระหนักถึงการ จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้และผู้เรียน จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม ตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า แม้ว่าโรงเรียนจะมีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการนำเสนอและการสื่อสารแต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ส่งผลให้การเรียนการสอนส่วนมากเป็นการจัดการเรียนการสอนทางเดียว เมื่อการเรียนการสอนกลับสู่ภาวะปกติอาจส่งผลให้ผู้เรียนนั้นมีทักษะในการนำเสนอและการสื่อสารที่น้อยลง โรงเรียนจึงควรที่จะส่งเสริมและพัฒนาต่อยอดในด้าน การนำเสนอและการสื่อสารในระดับที่สูงขึ้น โดยการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ควรจัดการเรียนการสอนในเชิงบูรณาการ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และเพิ่มกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการนำเสนอและการสื่อสาร เพื่อเป็นการเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงออกพร้อมฝึกการนำเสนอและการสื่อสารในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ดังที่ เตชิต เอกกรินทรากุล (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสาร ข้อมูลและองค์ความรู้จะต้องฝึกฝนและเรียนรู้วิธีการนำเสนอที่เหมาะสมหลากหลายรูปแบบ และมีประสิทธิภาพ เป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ สอดคล้องกับ ดิเรก วรณเศียร (2559) ที่ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัด เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอนหลากหลาย แหล่งความรู้ นอกจากนี้โรงเรียนควรเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน การ จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนดียิ่งขึ้น มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ สภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพ สภาพแวดล้อมทางด้านสังคม และสภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (จิตตานันท์ สุพรหมอินทร์ และเผชญิ กิจระการ, 2560)

2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 2 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยการพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูยังขาดความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรที่จะช่วยส่งเสริมและกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารและครูจึงควรที่จะตระหนักในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ การพัฒนาผู้เรียน และความต้องการของสังคม การพัฒนาหลักสูตรนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการดำเนินการ

ทางวิชาการ ซึ่งหลักสูตรที่ดีจะต้องนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายร่วมขององค์กร และช่วยให้ครูได้มีทิศทางการพัฒนาผู้เรียนในแนวทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งหลักสูตรเปรียบเสมือนตัวช่วยให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะ ความประพฤติ และเจตคติ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง โรงเรียน ชุมชน และสังคม (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) สอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ที่กล่าวว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ความรู้ตามเนื้อหาของหลักสูตรที่วางไว้ การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินการเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพจริงของสังคม อันจะนำไปสู่การนำไปใช้ได้จริง

เมื่อพิจารณาการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม ตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า แม้โรงเรียนจะมีกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนที่หลากหลาย แต่ยังคงต้องให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน เช่น การแสดงนิทรรศการร่ำรวยสร้างสรรค์โครงการบูรณาการกิจกรรมฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี การประกวดออกแบบสินค้าของโรงเรียน เป็นต้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นของหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจทางพุทธิพิสัยเป็นหลักและสามารถนำความรู้ ไปต่อยอดในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ทำให้เห็นว่าโรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2553) ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงมีความสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ แม้ว่าจะเป็นที่ทักษะพื้นฐานแต่ก็เป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนควรมีติดตัว ดังที่ Vincenzo (2022) กล่าวไว้ว่าการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เป็นการคิดค้นนวัตกรรมที่แปลกใหม่ที่เหมาะสม มีประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ได้

3) ด้านการประเมินผล พบว่าสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยการพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่าการประเมินผลในปัจจุบันโรงเรียนให้ความสำคัญในการส่งเสริมและติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการประเมินผลผู้เรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของรายวิชา

ซึ่งกระบวนการประเมินผลถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ (เรวัตริ อู่เกิด และสุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565) โดยการวัดประเมินผลเป็นการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนของครู และการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะการปฏิบัติ และด้านเจตคติ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2553) ทั้งนี้ นอกเหนือจากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้นั้นเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างสูงสุด ผู้บริหารและครูจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลการใช้หลักสูตร ซึ่งเป็นการตรวจสอบผลการใช้หลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีความเหมาะสมกับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด และมีจุดใดที่จะสามารถที่จะต่อยอดให้เป็นหลักสูตรที่โดดเด่น และพัฒนาตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนโดยการเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ และเพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

เมื่อพิจารณาการประเมินผลในภาพรวม ตามองค์ประกอบของแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลพบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า ทักษะการมีความคิดสร้างสรรค์ ยังคงเป็นทักษะที่ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของมนุษย์ที่จะนำไปสู่การคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ เพื่อสร้างโอกาสและต่อยอดในการพัฒนา Carlos (2021) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sternberg (2003) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง Creative Thinking in the Classroom พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการมีความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้เรียน ได้แก่ การคิด ประดิษฐ์ ค้นพบ อภิปราย จินตนาการ และการคาดการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการสอนและแรงกระตุ้นของครูทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าตัดสินใจ สามารถพัฒนาสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้ สอดคล้องกับ Royalty et al. (2014) ได้พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้านความคิดริเริ่ม โดยอ้างอิงตาม Torrance Tests of Creative Thinking (TTCT) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในสถานการณ์จริง และได้วิเคราะห์ว่าการดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ ควรพิจารณาที่สมรรถนะหลักของผู้เรียนในด้านต่อไปนี้ ความยืดหยุ่น การยอมรับความไม่แน่นอน การสร้างแบบจำลอง การอดทนต่อความล้มเหลว การสนับสนุนให้ผู้อื่นมีความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์ และแก้ไข ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และนำไปพัฒนาต่อยอดในการแก้ไขปัญหาทางสังคมได้ในอนาคต พร้อมนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจะทราบถึงความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ นั้นจะต้องมีการประเมินผลเป็นรายบุคคลในรูปแบบที่มีความเหมาะสม ซึ่งการประเมินด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์

(Creative Feedback) โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การให้ข้อมูลกระตุ้น การเรียนรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ตระหนักในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (โชติมา หนูพริก, 2559)

5.2.2 ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

จากผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลลำดับความต้องการจำเป็นโดยภาพรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการประเมินผล ตามลำดับ โดยผู้วิจัยขออภิปรายผลความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จำแนกตามลำดับความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการข้างต้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการจัดการเรียนรู้ รายชื่อย่อยการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมุ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติร่วมกันโดยที่ครูจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน คอยสนับสนุนให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สนองต่อความถนัดของผู้เรียนที่แตกต่างกันและบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการพัฒนาระบบการเรียนการสอน คือการสร้างตัวแทนของการเรียนรู้ที่ทันสมัยภายใต้สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่ปรับให้เข้ากับลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตอบสนองความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล (กมลชนก พูลสวัสดิ์ และคณะ, 2565) รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน พร้อมทั้งให้มีการนิเทศการเรียนการสอนร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้สภาพบรรยากาศ สื่อ นวัตกรรมและแหล่งเรียนรู้ ควรเป็นไปในลักษณะที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละรายวิชา (สุทธธญา นิศากร, 2564)

จะเห็นได้ว่า การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และทักษะการจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษา สร้างพื้นที่ที่จะเปิดโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถสร้างสรรค์สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (2563) กล่าวว่า การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นการศึกษาและนำผลการวิเคราะห์ วิจัยไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการนำส่งหรือถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือ แหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนรู้ แนวทางที่ 1 กระบวนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยแนวทางย่อย ได้แก่ สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล และ ส่งเสริมศักยภาพและความสามารถในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ที่ระบุขอบข่ายงานของสถานศึกษาด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยควรส่งเสริมให้ครูและผู้เรียน ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และนิเทศกำกับ ติดตาม ประเมิน และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธวิษณุ เลี้ยวซีพชอบ (2561) ที่ได้จัดทำกลยุทธ์ในการเร่งรัดพัฒนา จัดทำ และใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ในการจัดการศึกษา คือ การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน จัดสภาพแวดล้อม และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์ให้กับสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีไปใช้ ดังนั้นการวางแผนพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือต้องทำทั้งระบบเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอนให้ได้ผลอย่างแท้จริง

2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อยการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูล เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านทักษะการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และทักษะการจัดการทางการเงิน (Finance Management) ยังไม่มีแนวทางในการเรียนรู้ที่ชัดเจนและไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมและแสดงให้เห็นถึง

การให้ความใส่ใจผู้เรียนและพร้อมพัฒนาผู้เรียนให้ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ เพ็ญวรา ชูประวัตติ (2565) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคือ การพัฒนา หลักสูตรและนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติผ่านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ดังนั้นคุณลักษณะ ของนักเรียนคุณภาพสำหรับสังคมโลกในอนาคตที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของคนคุณภาพที่เป็น ปัจจุบัน จะเป็นฐานในการพัฒนาแนวทางการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรให้ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงที่สร้าง เศรษฐกิจและสังคมใหม่ที่พึงประสงค์ได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นเรื่องที่ต้องการการตัดสินใจหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่วัตถุประสงค์ ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ การเลือกเนื้อหาให้ตรงและครอบคลุม ชนิดของประสบการณ์การ เรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ รวมถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ นั้น ๆ ซึ่งการ ตัดสินใจดังกล่าวควรทำเป็นคณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนา หลักสูตรต้องทำอย่างเป็นระบบ มีหลักเกณฑ์ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง เมื่อโรงเรียน ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้ทักษะที่จำเป็นของโลกในอนาคตจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการ ออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งมีการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ให้ตามเป้าหมายของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่วางไว้

จะเห็นได้ว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และทักษะการจัดการทาง การเงิน (Finance Management) ให้ประสบผลสำเร็จ เพราะการออกแบบหลักสูตรที่มีแนวทางการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน จะส่งผลให้ครูสามารถนำไปออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผลลัพธ์ในการเรียนรู้ ทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ รูปแบบใหม่ ๆ ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน สอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาของโลกในยุคพลิกผันควรที่จะให้ความสำคัญกับ คุณภาพผลการเรียนหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน การออกแบบหลักสูตรก็จะเป็น ต้นนำของการบริหารวิชาการของแต่ละสถานศึกษา จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นหลักสูตร ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยเฉพาะผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของโลกยุคพลิกผัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร แนวทางที่ 2 ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ ผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางย่อย ได้แก่ พัฒนารูปแบบการกำหนดแนว การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำการตลาดดิจิทัล และส่งเสริม การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะการจัดการ

ทางการเงิน สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่ระบุว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นเรื่องที่ต้องการการตัดสินใจหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ การเลือกเนื้อหาให้ตรงและครอบคลุม ชนิดของประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ รวมถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้นั้น ๆ ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวควรทำเป็นคณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรต้องทำอย่างเป็นระบบ มีหลักเกณฑ์ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงตรง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธิชญ์ เลี้ยวชีพชอบ (2561) ที่ได้จัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทย 4.0 ด้านพฤติกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งในปัจจุบันมีแนวโน้มในการนำนวัตกรรม และระบบเครือข่ายดิจิทัลมาใช้เป็นตัวขับเคลื่อนตามนโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ยุคดิจิทัลภายใต้ต้นนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อสร้างการเติบโตให้กับเศรษฐกิจแฉกเช่นเดียวกับหลากหลายประเทศทั่วโลกที่มีการกำหนดนโยบายในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น โรงเรียนซึ่งมีหน้าที่เตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้กับภาครัฐและเอกชน จึงมีการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้เรียนรุ่นใหม่ ๆ เพื่อสนองต่อภาคธุรกิจยุคใหม่ที่มีความต้องการด้านคุณสมบัติของคนที่จะมาร่วมงานที่ต้องมีความสามารถในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงการดำเนินการอย่างรวดเร็ว การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมกับการทำงานในยุค 4.0

3) การประเมินผล รายชื่อย่อยการประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การประเมินผลการเรียนรู้ในปัจจุบันเน้นการทดสอบในรูปแบบเดียวกันเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งทำให้ไม่สามารถประเมินศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและเห็นถึงจุดที่ต้องพัฒนาผู้เรียน ทั้งยังเมื่อทราบผลการเรียนรู้ก็มีเพียงส่วนน้อยนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียน เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะการทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และทักษะการจัดการทางการเงิน (Finance Management) โรงเรียนควรมีรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถใช้ในการประเมินผลทักษะของผู้เรียนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน และอนาคตจำเป็นที่จะต้องใช้การประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับการเรียนการสอนรวมทั้งผู้เรียน สอดคล้องกับ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ควรให้ความสำคัญกับการประเมินเพื่อพัฒนา การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์

การประเมินการทำงานจากสภาพจริง เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และทักษะการจัดการทางการเงิน (Finance Management) เป็นอย่างมาก เพราะการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนนั้นเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม สอดคล้องกับรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) ที่กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผล เป็นการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์และการเรียนของผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องจัดให้มีการวัดผลให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และนงนภัทร รุ่งเนย, 2555)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการประเมินผล แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางย่อย ได้แก่ พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานการตลาดดิจิทัล และปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการจัดการทางการเงินของผู้เรียน สอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้หรือการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การใช้ผลการประเมินนั้นพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ โดยผู้บริหารสถานศึกษาก็ต้องสนับสนุนให้ครูได้ใช้รูปแบบการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ของตน และกำกับติดตามการบริหารวิชาการในด้านของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญทั้งการประเมินการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรรำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ไปส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลพร้อมทั้งออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น

เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งมีความครอบคลุมทั้งการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ถือได้ว่าเป็นขอบข่ายที่สำคัญในการบริหารวิชาการ และส่งผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียนให้ทักษะที่สำคัญจำเป็นในการเรียนรู้

2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายและงบประมาณที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล พร้อมกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ และนำผลที่ได้มาปรับปรุง พัฒนา ให้สถานศึกษามีพื้นที่อิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และทำให้เกิดข้อค้นพบแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล จากการสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นในขอบข่ายการบริหารวิชาการ คือ การจัดการเรียนรู้

3) รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาและออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนครูในการออกแบบแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนผ่านการบูรณาการการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระฯ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้ง ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และประเด็นท้าทาย ไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และทำให้เกิดข้อค้นพบแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แนวทางที่ 2 ออกแบบการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียนจากการสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นในขอบข่ายการบริหารวิชาการ คือ การจัดการเรียนรู้

4) รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการและครูผู้สอนควรนำผลการวิจัยไปปรับเปลี่ยนและพัฒนาการประเมินผลภายในสถานศึกษาอย่างมีส่วนร่วม มีการวางแผนระดมความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ ปรับปรุงเกณฑ์และวิธีการประเมินผล

ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล พร้อมนำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นต่อไป

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการประเมินผลการเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และทำให้เกิดข้อค้นพบแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน จากการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในขอบข่ายการบริหารวิชาการ คือ การประเมินผล

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือในการวัดระดับทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการประเมินระดับทักษะเพื่อพัฒนามากกว่าการประเมินเพื่อตัดสินความสามารถของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้มีการดำเนินการศึกษาระดับความสามารถทางด้านทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน ทำให้โรงเรียนไม่ทราบถึงข้อมูลสารสนเทศด้านนี้ได้ ส่งผลให้การวางแผน การพัฒนาความสามารถ และทักษะของผู้เรียนได้ไม่ตรงจุด

2) ควรมีการศึกษาวิจัยกับโรงเรียนในเครือข่ายเทพศิรินทร์ ที่มีความแตกต่างทางด้านบริบทของที่ตั้งของโรงเรียน ด้านขนาดของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนในเครือข่ายเทพศิรินทร์สามารถค้นพบความโดดเด่นของโรงเรียนตนเองได้ และนำผลการวิจัยที่ได้มาร่วมวางแผนแนวทางการพัฒนาโรงเรียนในเครือข่ายเทพศิรินทร์ให้ผู้เรียนเกิดทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละโรงเรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาโรงเรียนในเครือข่ายเทพศิรินทร์อย่างยั่งยืน รวมทั้งจะเป็นภูมิคุ้มกันให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่สำคัญจำเป็นพร้อมรับมือและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

3) ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับขอบข่ายการจัดการเรียนรู้ ด้านการทำตลาดดิจิทัล ในส่วนของพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นพร้อมสู่การเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา ด้านความเป็นเลิศในการผลิตผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล

รายการอ้างอิง

- กนกวรรณ กรองแก้ว. (2561). Big Data คือ? . *วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ*, 207(66), 30-31
- กมล ภู่อประเสริฐ. (2548). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). เมธีทิปส์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การบริหารงานวิชาการ*. กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. พริกหวานกราฟฟิก.
- กิติพร สิทธิพันธุ์. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*.
https://drive.google.com/file/d/1q_4TFya_ugGnQr8wpgHxmWgnDYnRxbWK/view
- งานวิชาการ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2562). *กิจกรรมเสริมหลักสูตร*.
http://satitapp.kus.ku.ac.th/?page_id=357
- จิตตานันท์ สุพรรณอินทร์ และเผชิญ กิจระการ. (2560). การพัฒนาแนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 14(67), 91-100.
- จุฑาพร รัตนโชคกุล. (2561). *เส้นทางสู่ความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลที่ขายสินค้าออนไลน์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2031>
- ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2559). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/54981>
- โชติมา หนูพริก. (2559). *เทคนิคการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. http://www.curriculumandlearning.com/upload/สรุป%20concept%20QF_1426389005.pdf
- ณฤทธิ วรพงษ์ดี. (2562). *SET YOUR STARTUP BUSINESS GUIDE เริ่มต้นธุรกิจสตาร์ทอัพด้วย DESIGN THINKING และ LEAN CANVAS*. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2559). *MACRO Model: รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- เตชิต เอกกรินทรากุล. (2565). *ใบความรู้เรื่องความหมายของวิชา IS* [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเทพศิรินทร์.

- ธนพล นามนวล. (2562). การจัดการคลังปัญญาดิจิทัลเชิงบรรณศาสตร์ ด้วยกระบวนการถอดบทเรียน บ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้ประกอบการดิจิทัล [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ]. ThaiLIS Digital Collection. https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=52&RecId=38839&obj_id=207923&showmenu=no
- นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และนางณภัทร รุ่งเนย. (2555). การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 23(2), 65-72.
- นิจรา บำรุงกิจ. (2559). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนา คุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/58167>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาสน์.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปิยนุช ทองพรม. (2550). *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนางานวิชาการโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยนุช มงคล. (2563). *แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์สอง ภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนุช มงคล และเพ็ญวรา ชูประวัติ. (2565). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สองภาษา ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการ. *Journal of Educational Review Faculty of Education in MCU*, 9(3), 56-68.
- พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันท์รัตน์ เจริญกุล. (2561). การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียน. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 13(2), 316-329.
- พันธวิชัญ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตาม แนวคิด คนไทย 4.0* [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/63349>

- เพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2565). การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนคุณภาพสำหรับสังคมโลก ในอนาคต. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 33(3), 47-64. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsu/article/view/247485/174301>
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2551). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2564). *หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาผู้ประกอบการดิจิทัล (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564)*. https://drive.google.com/file/d/1Jt1ZfGsljYQTSD63N_ojy7EQpM8ucW2o/view
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580). (2561, 13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. หน้า 1-72.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2553). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เรวัต อยู่นเกิด และสุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 22(1), 67-78.
- โรงเรียนเทพศิรินทร์. (2564). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report) ปีการศึกษา 2563*. ม.ป.ท.
- โรงเรียนเทพศิรินทร์. (2565). *หลักสูตรโรงเรียนเทพศิรินทร์*. ม.ป.ท.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น: สานต่อที่ท้องถิ่น*. บริษัท เซ็นเตอร์ ดิสคัฟเวอรี จำกัด.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2563). *คู่มือกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. <https://drive.google.com/file/d/1WD0k4Ecw4cqp4LFKC285urBe7cwFIXM-/view>
- สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. อุบลกิจจอพ เซท.
- สโรชา เอี่ยมสุรนนท์. (2564). *แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีตามแนวคิดทักษะการหลอมรวม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ตีพิมพ์]*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. (2563). *คู่มือปฏิบัติงาน กลุ่มงานส่งเสริม และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ปีการศึกษา 2563*. ม.ป.ท. https://www.phitsanulok1.go.th/userfiles/kittipat/File/ITA_2563/eval_01%20-%20คู่มือปฏิบัติงานกลุ่มงานสื่อฯ.pdf

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. (ม.ป.ท.). <http://pimporn.nsdv.go.th/pr/curriculum/activity.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). *คู่มือ การดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่ง และวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู*. ม.ป.ท. https://otepc.go.th/images/00_YEAR2564/03_PV1/1Mv9-2564.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การคิดเชิงสร้างสรรค์*. <https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/ocsc-2017-eb13.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). *คู่มือเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. http://web.sut.ac.th/qa/pdf/Knowledge-general/24-Change_Management1.pdf
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2563). *รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่ (พ.ศ. 2559 – 2563) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ม.ป.ท.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561*. บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2557). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2565). *กรอบการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ*. https://drive.google.com/file/d/1iBG0KY5hToH_qo1U96G5gVBmtNM_QUmt/view
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. <https://sgs.bopp-obec.info/menu/Data/guidance01.pdf>
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). *การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุกัญญา แซ่มซอย, พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, ประกอบ กรณีกิจ, ชญาพิมพ์ อูสาโท, พงษ์ลิขิต เพชรผล, และ ณภัทร ชัยมงคล. (2564). รายงานการวิจัย การออกแบบนโยบายการพลิกโฉมระบบ การเรียนรู้ ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040. https://drive.google.com/file/d/1swkfKnqg1YymFYGm_zk4dnyijkx17iQT/view
- สุทธญา นิศากร. (2564). แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศ ศาลาया ในพระสังฆราชูปถัมภ์ตามแนวคิดความสามารถในการฟื้นพลัง [วิทยานิพนธ์ปริญญา โทไม่ได้อัฒม]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เสาวภา นิสภโกมล. (2558). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการ พัฒนาพลเมืองคุณภาพ [วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/51261>
- อวิรุทธ์ อุ่นอารมณ. (2565). 3 วิธีรับมือกับ ‘ความเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดคิด’. human health care. <https://hhcthailand.com/3-ways-to-cope-with-unexpected-change/>
- อารี พันธุ์มณี. (2540). ความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนรู้. ต้นอ้อ แกรมมี.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. พิมพ์ ดี เอส เพรส.

ภาษาอังกฤษ

- Bacigalupo, M., Kampylis, P., Punie, Y., & Van den Brande, G. (2016). *EntreComp: The entrepreneurship competence framework*. Luxembourg: *Publication Office of the European Union*, 10, 593884.
- Baron & May. (1960). *Psychology the essential science*. RenslaerPolyte.
- Carlos, B. (2021). *Digital Entrepreneurship | Importance & Examples*. <https://barrazacarlos.com/digital-entrepreneurship/>
- Faber, C. F., & Shearron, G. F. (1970). *Elementary school administration: Theory and practice*. Holt, Rinehart and Winston.
- Giones, F., & Brem, A. (2017). Digital technology entrepreneurship: A definition and research agenda. *Technology Innovation Management Review*, 7(5).
- Graves, C. (2014). Teen experts guide makerspace makeover. *Knowledge Quest*, 42(4), 8.

- Hough, J. B., & Duncan, J. K. (1970). *Teaching: Description and analysis* (Vol. 2987). Addison Wesley Publishing Company.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*, 30(3), 607-610.
- Manachak, T. & Kulophas, D. (2023). A Needs Assessment of Developing Academic Management of Secondary Schools under The Secondary Educational Service Area Office of Samut Prakan Based on The Concept of Valuable Life Designer. *Educational Management and Innovation Journal*, 5(3), 1-25. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/emi/article/view/258069/172192>
- Nambisan, S. (2017). Digital entrepreneurship: Toward a digital technology perspective of entrepreneurship. *Entrepreneurship theory and practice*, 41(6), 1029-1055.
- Newby, Stepich, James, & Rusell. (2000). *Instruction technology for teaching learning*. Merrill.
- Oliva, P. F., & Gordon II, W. R. (2012). *Developing the curriculum*. Pearson Higher Ed.
- Royalty, A., Oishi, L. N., & Roth, B. (2014). Acting with creative confidence: Developing a creative agency assessment tool. *In Design thinking research* (pp. 79-96). Springer.
- Satalkina, L., & Steiner, G. (2020). Digital entrepreneurship and its role in innovation systems: A systematic literature review as a basis for future research avenues for sustainable transitions. *Sustainability*, 12(7), 2764.
- Shiraz, K. (2021). *What are the essential skills of digital entrepreneurship?* <https://azbigmedia.com/business/what-are-the-essential-skills-of-digital-entrepreneurship/>
- Sky, A. (2022). *8 IMPORTANT ADAPTABILITY SKILLS FOR THE WORKPLACE (AND HOW TO IMPROVE THEM)*. Zippia The Career Expert. <https://www.zippia.com/advice/adaptability-skills/>
- Sternberg, R. J. (2003). Creative thinking in the classroom. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 47(3), 325-338.
- Sussan, F., & Acs, Z. J. (2017). The digital entrepreneurial ecosystem. *Small Business Economics*, 49(1), 55-73.

True digital academy. (2565). ทำการตลาดยุคดิจิทัลต้องรู้ *Digital Marketing VS Social Media Marketing* ต่างกันอย่างไร? <https://www.truedigitalacademy.com/blog/digital-marketing-vs-social-media-marketing>

Vincenzo, M. (2022). *Digital Entrepreneurship Management, Systems and Practice*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108979917>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
2. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน
เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์วัชร ฟองกันทา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดประเมินและวิจัยทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

3. ดร.ภาณุภัทร ลิ้มจำรูญ

รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา (ร่าง)
แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา
อดีตรองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. นายวิธาน พรหมสินธุ์ศักดิ์

ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

3. ดร. ภาณุภัทร ถิมจำรูญ

รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

4. ร้อยเอกหญิง ดร. จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
แขนงวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

5. นายปิยนัฐ ณะบุตร

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของเครื่องมือวิจัย
2. แบบสอบถาม เรื่อง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
2. ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ) APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT
OF DEBSIRIN SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF
DIGITAL ENTREPRENEUR
3. เสนอโดย นายปณพล เกตรา
เลขประจำตัว 648 00433 27
นิสิตระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ

5. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับในอนาคต มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ พัฒนาทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีความสามารถในการแข่งขัน และมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาส

เข้าถึงบริการทางการเงิน เข้าถึงตลาด เข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ พ.ศ. 2561 มุ่งเน้นการจัดการศึกษาของชาติให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) ซึ่งได้กำหนดถึงคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก คือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนานตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียน (Learner Person) เพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี 2) พลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen) และ 3) ด้านผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator) เพื่อสังคมที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์ และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาส และมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของโลกศตวรรษที่ 21 ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริษัท เศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สอดคล้องกับข้อเสนอแนะระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040 ได้กล่าวถึงข้อค้นพบที่สำคัญในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของประเทศไทยเพื่อตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต และคุณภาพคนไทยที่พึงประสงค์ในปี 2040 ไว้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพทั่วไป 2) คุณภาพทางสังคม 3) คุณภาพทางเทคโนโลยี 4) คุณภาพเศรษฐกิจ 5) คุณภาพทางสิ่งแวดล้อม และ 6) คุณภาพทางการเมือง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยของคุณภาพด้านเศรษฐกิจ ได้กล่าวถึงทักษะที่จะเตรียมความพร้อมคุณภาพของคนไทยให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งจะต้องมีความฉลาดรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล การค้าเสรี และโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งมีทักษะสร้างสรรค์เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (สุกัญญา แซ่มซ้อย และคณะ, 2564)

ในบริบททางด้านการศึกษาคำเป็นต้องปรับระบบของการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางวิสัยทัศน์ขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมุ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) เพื่อตอบรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่เทคโนโลยีดิจิทัลและการค้าขายออนไลน์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้และสร้างการเป็นผู้ประกอบการ ตามนโยบายรัฐบาลโดยเฉพาะนโยบายในส่วนของการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้นหรือสตาร์ทอัพ (Start up) ที่สร้างการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิดที่แตกต่างและใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่ไม่เหมือนใคร ขยายตลาดได้อย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด ด้วยการส่งผ่านคุณค่าและสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้ผ่านกระบวนการบ่มเพาะและพัฒนาอย่างเป็นระบบนักเรียนรุ่นใหม่ที่กำลังจบการศึกษาก็เริ่มมีความสนใจอยากเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น โดยมีหลายภาคส่วนให้การสนับสนุน ทั้งภาครัฐและเอกชน (ณฤทธิ์ วรพงษ์ดี, 2562) สอดคล้องกับจุฑาทพร รัตนโชคกุล (2561) ที่กล่าวไว้ว่า การขายสินค้าออนไลน์เป็นธุรกิจหนึ่งที่กำลังเติบโตมาก เนื่องจากการเข้ามามีบทบาทของระบบอินเทอร์เน็ตที่กว้างขวางและรวดเร็วทำให้ธุรกิจการขายสินค้าออนไลน์เติบโตเพิ่มมากขึ้น การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลต้องใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาทักษะและศักยภาพในการบริหารจัดการวางแผนกลยุทธ์ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการแบบเดิม สอดคล้องกับ Vineela (2018) ที่กล่าวไว้ว่า การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจแนวคิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการ บางครั้งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยเพื่อสื่อสารกับลูกค้าและเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เนื่องจากโลกในปัจจุบันส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีระดับชาติและระดับนานาชาติ จึงจำเป็นต้องรวมเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ากับธุรกิจ ในมุมมองของผู้ประกอบการดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้ประกอบการดิจิทัล เป็นจุดตัดระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลกับการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการสร้างและขยายธุรกิจดิจิทัลซึ่งมีรูปแบบธุรกิจอยู่บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าผ่านทางเครือข่ายข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Nambisan, 2017) โดยมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้มีการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาผู้ประกอบการดิจิทัล ที่สอดรับต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ซึ่งมีความต้องการบุคลากรที่ต้องพร้อมด้วยความรู้ความสามารถทั้งทางด้าน Soft Skill และ Hard Skill เพื่อการพัฒนาตนเองและสามารถปรับตัวในยุคดิจิทัลได้อย่างชาญฉลาด อีกทั้งยังสามารถยกระดับศักยภาพตนเองไปสู่ระดับนานาชาติ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2564) จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนที่ต้องมีทักษะพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 และใช้เทคโนโลยี

เพื่อการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ มีการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพฝึกรเป็น ผู้ประกอบการ เรียนรู้การสร้าง Start up และธุรกิจ SME เพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ของการทำธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียน ได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติและมีทักษะที่จะส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะของการ เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลผ่านหลักสูตร โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารวิชาการของโรงเรียน

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตัวผู้เรียน ทั้งทางด้านสติปัญญา และร่างกาย อีกทั้งยังเพื่อให้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนตั้งเอาไว้ สอดคล้องกับ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) การบริหารวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากรับผิดชอบดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตรและที่สถานศึกษากำหนดไว้ โดยหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาหรือ โรงเรียนทุกแห่งคือการให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน ซึ่งมีขอบข่าย งานบริหารวิชาการ 3 ขอบข่ายงาน ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ได้แก่ 1) การพัฒนา หลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผล (Faber & Shearron, 1970 อุทัย บุญประเสริฐ, 2540 กมล ภูประเสริฐ, 2548 ราชกิจจานุเบกษา, 2550 ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553 และสุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565) ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ ประกอบการดิจิทัล จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนค้นพบตัวเองมากยิ่งขึ้น และนำความรู้ทักษะจากการ ลงมือปฏิบัติในห้องเรียนไปสู่การใช้ในชีวิตจริง การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล จึงเป็นภารกิจหลักของงานบริหารวิชาการของโรงเรียน ที่จะช่วยสนับสนุนผู้เรียนได้อย่างเรียนรู้ ฝึกฝนและค้นพบศักยภาพในตัวเอง ก้าวทันเทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงของโลกที่พลิกผัน ในอนาคต เพื่อเป็นผู้เรียนที่พร้อมก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 นำความรู้ทักษะที่ได้ไปสร้าง คุณค่าและประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

โรงเรียนเทพศิรินทร์ มีแนวทางในการบริหารวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดวิสัยทัศน์ ของโรงเรียนเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา คือ “เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล พัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นสุภาพบุรุษ มีทักษะในการดำรงชีวิต มีจิตสำนึกในความเป็นไทยและศักยภาพเป็นพลโลก” (โรงเรียนเทพศิรินทร์, 2564) โรงเรียนบริหาร วิชาการตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่เสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ไกล ใจกว้าง ร่างสมารถ มารยาทงาม มีศักยภาพเป็นพลโลก ซึ่งเป็นคุณลักษณะความเป็นนักเรียนเทพศิรินทร์ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียน

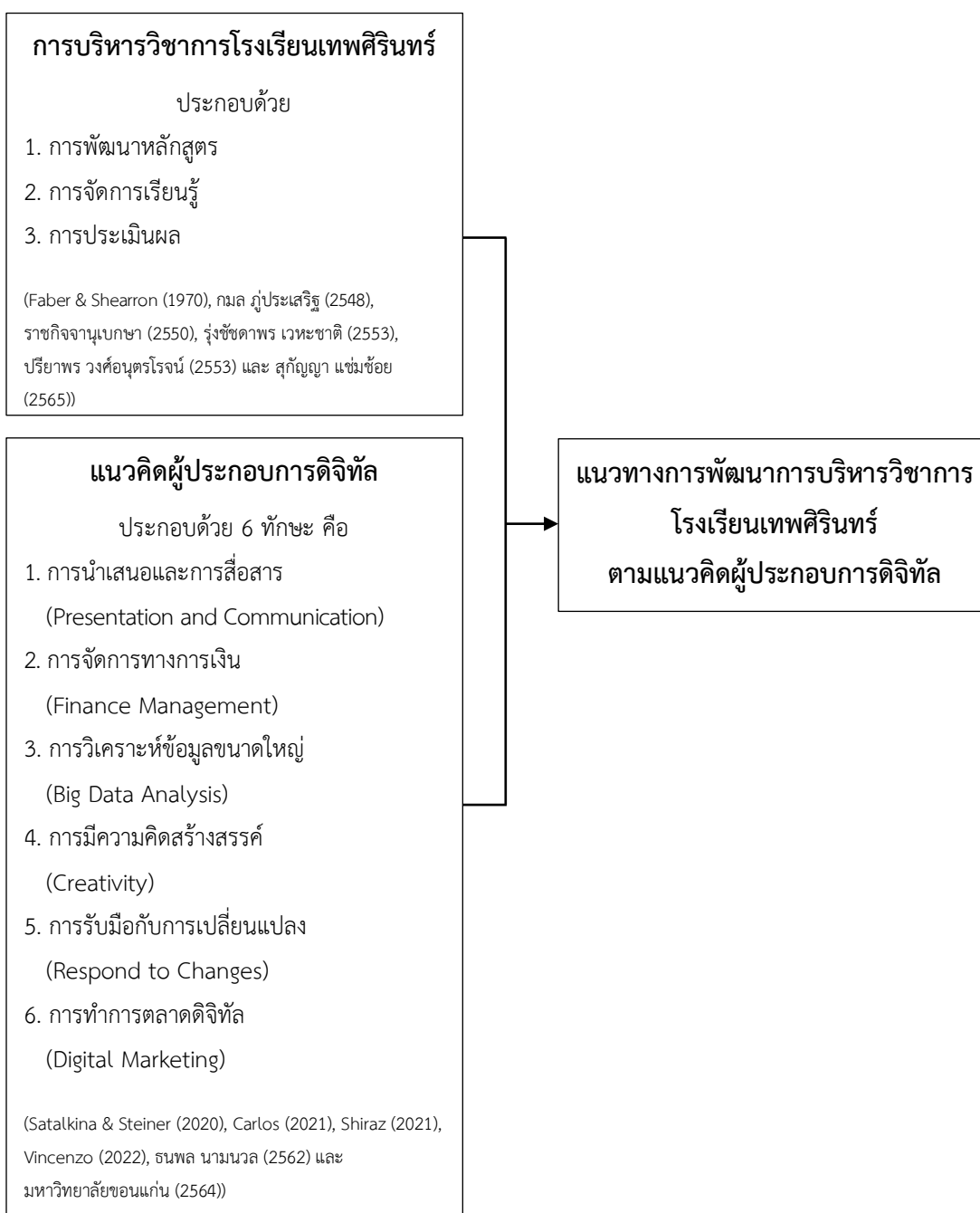
เทพศิรินทร์ต้องการมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ และมีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report) ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ กล่าวถึงสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ (พ.ศ. 2559 - 2563) ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ไว้ว่า 1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน อยู่ในระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม 2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก และ 4) ด้านการรักษาอัตลักษณ์ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการประเมินได้มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา สุนวัตกรรมหรือเป็นแบบอย่างที่ดี ไว้ว่า ผู้เรียนในชั้นมัธยมปลายควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มเติมต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อด้านอุดมศึกษาตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนควรมีโอกาสในการเลือกเรียนในรายวิชา เพิ่มเติมได้อย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดและความสามารถ โดยการเลือกเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับคณะที่ต้องการเลือกในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรได้รับการส่งเสริมในด้านทักษะให้หลากหลายมากขึ้น ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ของพลโลกในยุค 4.0 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2563) นอกจากนี้ ในปัจจุบันโรงเรียนเทพศิรินทร์มีอุดมการณ์และเป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทักษะด้านการคิด การสื่อสาร การเรียนรู้ การทำงาน และการผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาการอย่างต่อเนื่องสู่ระดับนานาชาติ พร้อมทั้งเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ตอบสนองต่อความถนัดและศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียนสู่ปัญญาประดิษฐ์

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และมุ่งพัฒนาให้มีทักษะความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล สามารถใช้สื่อและเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรม ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ

6. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
2. นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

8. นิยามเชิงปฏิบัติการ

ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur) หมายถึง ผู้เรียนที่สามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจในรูปแบบใหม่โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ สามารถบริหารจัดการ วิเคราะห์ วางกลยุทธ์ทางธุรกิจ การจัดการทางการเงิน สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพิ่มโอกาสและความท้าทายในการพัฒนาธุรกิจดิจิทัล

ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการพัฒนาและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย 1) การนำเสนอและการสื่อสาร 2) การจัดการทางการเงิน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ 4) การมีความคิดสร้างสรรค์ 5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และ 6) การทำการตลาดดิจิทัล

1) **การนำเสนอและการสื่อสาร** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการถ่ายทอดข้อมูลให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีเทคนิคการนำเสนอที่เหมาะสมและหลากหลาย

2) **การจัดการทางการเงิน** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

3) **การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ มีความหลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาใช้พัฒนารูปแบบธุรกิจและประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) **การมีความคิดสร้างสรรค์** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาคิดค้นพัฒนาสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ นำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจที่สูงขึ้น

5) **การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการความเสี่ยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีแนวทางในการวางแผนพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6) **การทำการตลาดดิจิทัล** หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการใช้สื่อดิจิทัลในการทำการตลาดที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

1) **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

2) **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

3) **การประเมินผล** หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

9. ขอบเขตการวิจัย

9.1 ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนเทพศิรินทร์ รวมทั้งสิ้น 118 คน ดังนี้

1) ผู้บริหาร จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการ จำนวน 4 คน

2) ครู จำนวน 113 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) โดยระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 จากจำนวนประชากร 157 คน

9.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย

1) การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล ของโรงเรียนเทพศิรินทร์

2) แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ทักษะ คือ การนำเสนอและการสื่อสาร การจัดการทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ การมีความคิดสร้างสรรค์ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และการทำการตลาดดิจิทัล

10. บริบทด้านการวัด

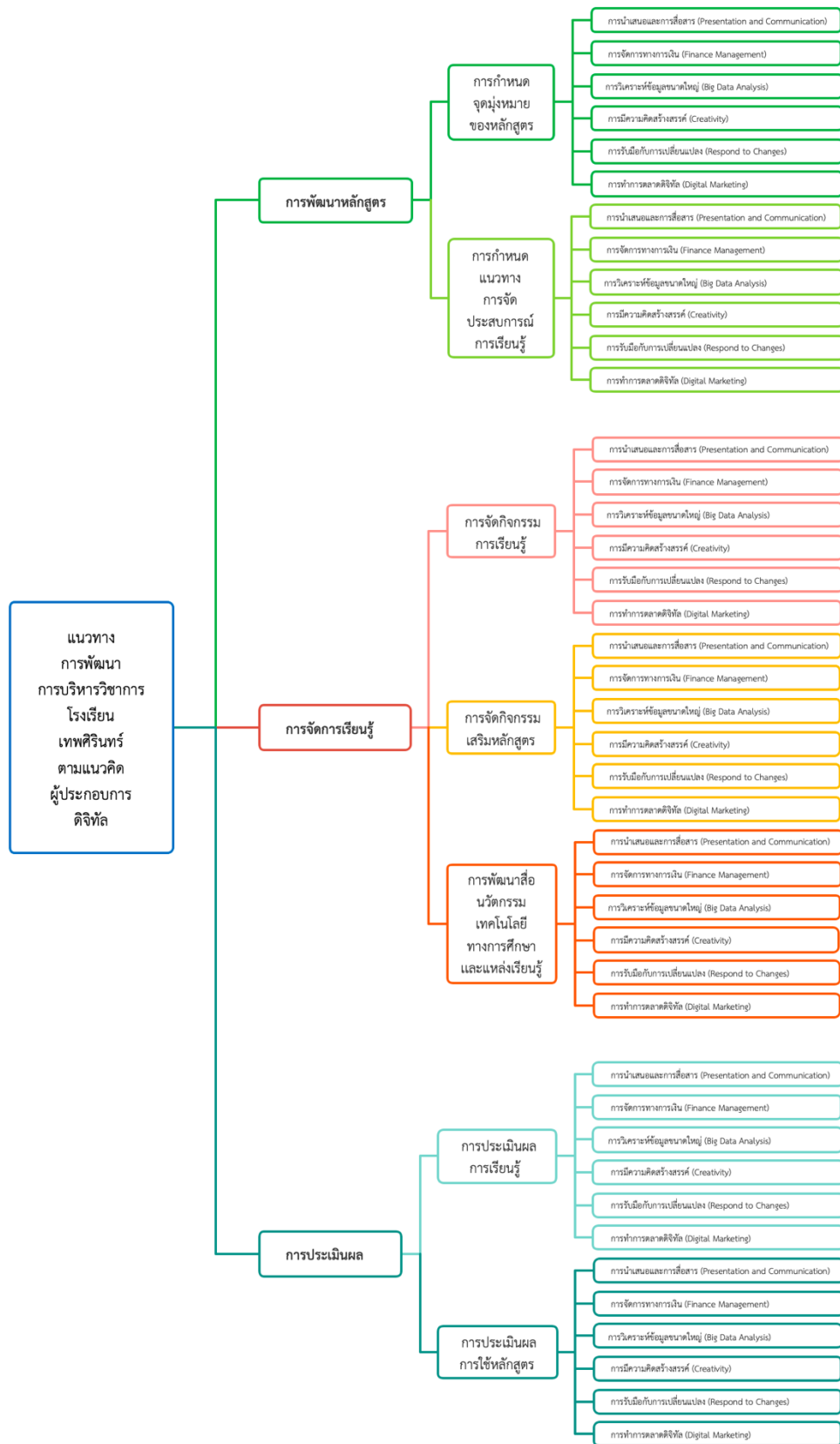
องค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1) การบริหารวิชาการ	1.1) การพัฒนาหลักสูตร	1.1.1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
		1.1.2) การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
	1.2) การจัดการเรียนรู้	1.2.1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
		1.2.2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
		1.2.3) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
	1.3) การประเมินผล	1.3.1) การประเมินผลการเรียนรู้
1.3.2) การประเมินผลการใช้หลักสูตร		
ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	
2) แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	

11. ตารางโครงสร้างเนื้อหา (Table of Specification)

องค์ประกอบ/มิติการวัด	รูปแบบการวัด	จำนวนข้อ
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)	5
ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)	42
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	คำถามปลายเปิด (Open-Ended Question)	3
รวมทั้งสิ้น		50

12. โครงสร้างแบบสอบถาม

12. แบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อรายการคำถามที่จะใช้ในแบบสอบถามต่อไปนี้ ว่าสอดคล้องกับนิยามของ
ตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่า**ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่
- 1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**ไม่สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ โปรดให้ข้อเสนอแนะ/แนวทางการดำเนินการ เพื่อพัฒนาปรับปรุงข้อคำถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.1	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	+1	0	-1	
1.2	อายุ (เกิน 6 เดือนขึ้นไปถือเป็น 1 ปี) ☐ 1) น้อยกว่า 25 ปี ☐ 2) 26 - 34 ปี ☐ 3) 35 - 44 ปี ☐ 4) 45 - 54 ปี ☐ 5) มากกว่า 54 ปี	+1	0	-1	
1.3	ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก	+1	0	-1	
1.4	ตำแหน่งงาน ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 3) ครู	+1	0	-1	
1.5	ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 - 5 ปี ☐ 3) 6 - 10 ปี ☐ 4) มากกว่า 10 ปี	+1	0	-1	

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล					
2.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล					
2.1.1	โรงเรียนมี <u>การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	+1	0	-1	
(1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(3)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(5)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	
2.1.2	โรงเรียนมี <u>การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	+1	0	-1	
(7)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(8)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(9)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(10)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(11)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(12)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2.2 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล					
2.2.1	โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด	+1	0	-1	
(13)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(14)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(15)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(16)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(17)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(18)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	
2.2.2	โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด	+1	0	-1	
(19)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(20)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(21)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(22)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(23)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(24)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	
2.2.3	โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด	+1	0	-1	
(25)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(26)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(27)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(28)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(29)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(30)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2.3 การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล					
2.3.1	โรงเรียนมี การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	+1	0	-1	
(31)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(32)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(33)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(34)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(35)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(36)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	
2.3.2	โรงเรียนมี การประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	+1	0	-1	
(37)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	+1	0	-1	
(38)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	+1	0	-1	
(39)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	+1	0	-1	
(40)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	+1	0	-1	
(41)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	+1	0	-1	
(42)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	+1	0	-1	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การพัฒนาหลักสูตร					
1)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร	+1	0	-1	
การจัดการเรียนรู้					
2)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร	+1	0	-1	
การประเมินผล					
3)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร	+1	0	-1	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อความคำถาม

.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบประเมินฉบับนี้

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

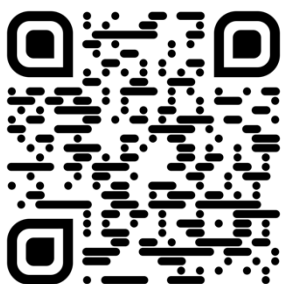

แบบสอบถาม เรื่อง

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
- แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล
- ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษา วิจัยและมีการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัย อย่างเคร่งครัด ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ขอเรียนว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ขอความกรุณาจากท่านตอบให้ครบทุกข้อและตรงกับความจริงมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้อ้างอิงและเกิดประโยชน์ในการนำไปใช้พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัลต่อไป ได้อย่างเหมาะสม
- ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นายปานพล เกตรา

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอบแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ (เกิน 6 เดือนขึ้นไปถือเป็น 1 ปี)

- 1) น้อยกว่า 25 ปี 2) 25 - 34 ปี
 3) 35 - 44 ปี 4) 45 - 54 ปี
 5) มากกว่า 54 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1) ปริญญาตรี
 2) ปริญญาโท
 3) ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งงาน

- 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน
 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน
 3) ครู

5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

- 1) น้อยกว่า 1 ปี 2) 1 - 5 ปี
 3) 6 - 10 ปี 4) มากกว่า 10 ปี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 – 3

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ: ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur)

1) ผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital Entrepreneur)	หมายถึง ผู้เรียนที่สามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจในรูปแบบใหม่โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ สามารถบริหารจัดการ วิเคราะห์ วางกลยุทธ์ทางธุรกิจ การจัดการทางการเงิน สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพิ่มโอกาสและความท้าทายในการพัฒนาธุรกิจดิจิทัล
2) ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการพัฒนาและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย 1) การนำเสนอและการสื่อสาร 2) การจัดการทางการเงิน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ 4) การมีความคิดสร้างสรรค์ 5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และ 6) การทำการตลาดดิจิทัล
3) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการถ่ายทอดข้อมูล ให้ผู้อื่น ได้เข้าใจอย่างชัดเจนพร้อมทั้งมีเทคนิคการนำเสนอที่เหมาะสมและหลากหลาย
4) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน
5) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ มีความหลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาใช้พัฒนารูปแบบธุรกิจและประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมา คิดค้นพัฒนาสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ นำไปใช้ในการบริหารต่อยอดเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจที่สูงขึ้น
7) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการบริหารจัดการความเสี่ยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีแนวทางในการวางแผนพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
8) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	หมายถึง ทักษะของผู้เรียนในการใช้สื่อดิจิทัลในการทำการตลาดที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ: การบริหารวิชาการ

1) การบริหารวิชาการ	การดำเนินการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล
2) การพัฒนาหลักสูตร	หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล
3) การจัดการเรียนรู้	หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล
4) การประเมินผล	หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

- คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **มากที่สุด**
 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **มาก**
 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **ปานกลาง**
 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **น้อย**
 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ **น้อยที่สุด**

1) **สภาพปัจจุบัน** หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามี การดำเนินการในปัจจุบันสำหรับการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

2) **สภาพที่พึงประสงค์** หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวัง หรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคตสำหรับการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	การบริหารวิชาการ - ผู้ประกอบการดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล											
2.1.1 โรงเรียนมี การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	✓	2	1	5	4	3	2	1
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

คำอธิบายประกอบตัวอย่าง

หากท่านเห็นว่า ในสภาพที่เป็นจริง โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านการนำเสนอและการสื่อสารในระดับปานกลาง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 3 ของสภาพปัจจุบัน หากท่านเห็นว่า ในสภาพที่พึงประสงค์ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านการนำเสนอและการสื่อสารในระดับมากที่สุด ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของสภาพที่พึงประสงค์

จบตัวอย่าง

ข้อ	การบริหารวิชาการ - ผู้ประกอบการดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล												
2.1.1 โรงเรียนมี การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด												
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6)	การทำตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1.2 โรงเรียนมี การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด												
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6)	การทำตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล												
2.2.1 โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด												
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6)	การทำตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ - ผู้ประกอบการดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2.2 โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา <u>การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2.3 โรงเรียนมีการสนับสนุนและพัฒนา <u>สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลการใช้หลักสูตร และการนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล											
2.3.1 โรงเรียนมี <u>การประเมินผลการเรียนรู้</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1) การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ - ผู้ประกอบการดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.3.2 โรงเรียนมี <u>การประเมินผลการใช้หลักสูตร</u> เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด												
ทักษะผู้ประกอบการดิจิทัล	1)	การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2)	การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3)	การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4)	การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5)	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6)	การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

3.1 ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีการประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

คำอธิบาย

1. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ ฉบับนี้ ดำเนินการโดยการนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล รวมทั้งนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดมาจัดทำเป็น (ร่าง) แนวทาง ฯ

3. แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีข้อความที่ใช้ประเมินโดยเรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ดังนี้

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	จำนวนข้อ			
	แนวทางหลัก	แนวทางย่อย	วิธีดำเนินการ	รวม
3.1 การจัดการเรียนรู้	1	2	6	9
3.2 การพัฒนาหลักสูตร	1	2	6	9
3.3 การประเมินผล	1	2	6	9
รวม	3	6	18	27

4. ข้อมูลการ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประกอบการประเมินอยู่ในเอกสารประกอบ หน้าที่ 14 ถึง หน้าที่ 25

5. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางหลัก และ แนวทางย่อย การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแผนภาพ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ นี้ ใช้เพื่อการศึกษาวิจัย และมีการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบ แบบประเมินทั้งสิ้น ดังนั้นการได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องครบถ้วนตามสภาพจริงของท่าน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้อ้างอิงและ เกิดประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิด ผู้ประกอบการดิจิทัล

ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางเพื่อการศึกษาครั้งนี้ และขอความอนุเคราะห์ท่านส่งกลับคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบ ประเมินเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายปานพล เกตรา

นิสิตปริญญาโทบริหารการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาศาสตร์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประเมิน

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่งปัจจุบัน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับ **มากที่สุด**

4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับ **มาก**

3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับ **ปานกลาง**

2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับ **น้อย**

1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / มีความเป็นไปได้ในระดับ **น้อยที่สุด**

1) ความเหมาะสม หมายถึง การกำหนดแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ของผู้เรียนมีความเหมาะสมกับบริบทสถานศึกษา อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

2) ความเป็นไปได้ หมายถึง ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ในการนำไปปฏิบัติ

ตัวอย่างการตอบแบบประเมิน

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด --> น้อยที่สุด					มากที่สุด --> น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ที่ 1	ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัล	✓	4	3	2	1	✓	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 1.1	สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 1.2	ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิตและ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการ ศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการ จัดการทางการเงิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

คำอธิบายประกอบตัวอย่าง

หากท่านเห็นว่า (ร่าง) แนวทางที่ 1 ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล **มีความเหมาะสม** ในระดับมากที่สุด ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของความเหมาะสม และหากท่านเห็นว่า **มีความเป็นไปได้** ในการนำไปปฏิบัติในระดับมากที่สุด ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของความเป็นไปได้

จบตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางหลัก และแนวทางย่อย การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ข้อ	(ร่าง) แนวทางหลักและแนวทางย่อย พัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด --> น้อยที่สุด					มากที่สุด --> น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ที่ 1	ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 1.1	สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 1.2	ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิตและ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการ ศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการ จัดการทางการเงิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ที่ 2	พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้น เสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 2.1	ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นการ กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็น ผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการทำ การตลาดดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 2.2	พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการทาง การเงินของผู้เรียน ผ่านการกำหนดแนว ทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และ ลงมือปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ที่ 3	พัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้าง การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 3.1	พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ เสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทาง ย่อยที่ 3.2	ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการจัดการ ทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ การพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด --> น้อยที่สุด					มากที่สุด --> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางที่ 1 ยกย่องการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล												
แนวทางย่อยที่ 1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการทำการตลาดดิจิทัล												
วิธีดำเนินการ	1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม เพียงพอและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพียงพอและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ผู้บริหาร กำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ของครู ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อมสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางย่อยที่ 1.2 ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการจัดการทางการเงิน												
วิธี ดำเนิน การ	1) ผู้บริหารประชุมวางแผนเพื่อกำหนด แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการ แนะนำแนวทางการรู้ความสามารถ ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการทางการเงิน พร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เหมาะสมกับ ลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ พร้อมจัดทำคู่มือสื่อการเรียนรู้ที่ บูรณาการทักษะการจัดการทางการเงิน ไปสู่การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาของตน ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ผู้บริหารติดตามผลการพัฒนาและใช้ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียน การสอนของครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการจัดการทางการเงิน ผ่านการ ประเมินครูผู้สอนด้วยตนเองและ สัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไป เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

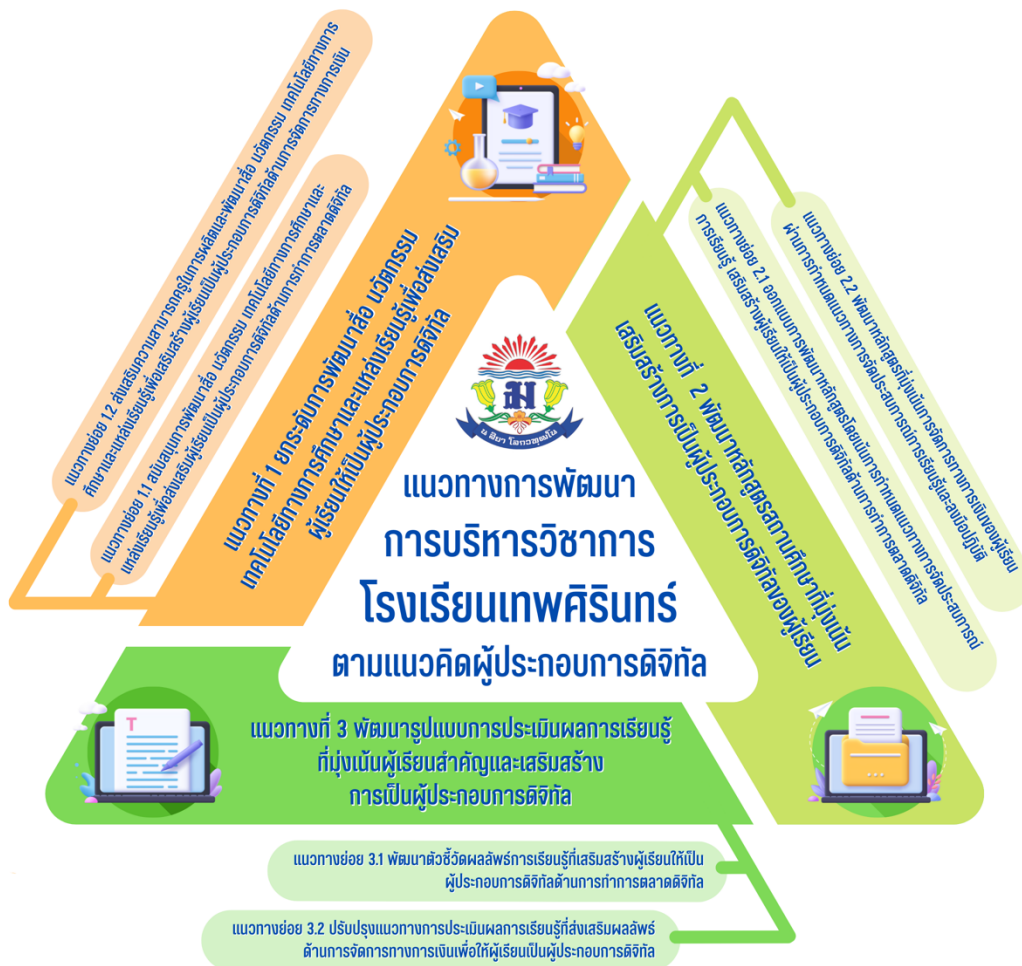
ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางที่ 2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลของผู้เรียน												
แนวทางย่อยที่ 2.1 ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล												
วิธี ดำเนิน การ	1) ผู้บริหารประชุมวางแผนผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรโดย มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์ การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำ ผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตร มาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ การทำตลาดดิจิทัลนำไปสู่การ เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงานวิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของ สถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้น การกำหนด แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแนวทางในการ ทำตลาดดิจิทัล โดยบูรณาการ การจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ผู้บริหารกำกับ ติดตาม ผลการ วิเคราะห์บริบทสถานศึกษาและกำหนด ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อ พัฒนาแนวทางการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ให้ผู้เรียนในด้านการตลาด ดิจิทัลในหลักสูตรสถาน ศึกษาโดย ครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชา พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของ หลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางย่อยที่ 2.2 พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการทางการเงินของผู้เรียน ผ่านการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ												
วิธี ดำเนิน การ	1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้วางแผน เลือกและจัด ประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นความรู้ ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้นความรู้ ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดยลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยง และเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้นการบูรณาการทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้ และความต่อเนื่องในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ ผ่านการทำ กิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรม เสริมหลักสูตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสม ของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ด้านการ จัดการทางการเงินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อนำ ผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ชื่อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางที่ 3 พัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้าง การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล												
แนวทางย่อยที่ 3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการดิจิทัลด้านการตลาดดิจิทัล												
วิธี ดำเนิน การ	1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทาง การประเมินผล และร่วมวางแผนกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับ การประเมินผลการเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัลในแต่ละรายวิชา โดย สอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการ ปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เป็นสำคัญ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเร่งรัดปรับปรุง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่ มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัล โดยมีรูปแบบการ ประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับ การเรียนรู้มุ่งเน้นการประเมินจาก ประสบการณ์จริงและต่อยอดนำไปใช้ใน ชีวิต พร้อมให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือ ประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำ และเผยแพร่คู่มือการประเมินผลการ เรียนรู้ที่หลากหลายครอบคลุมผลลัพธ์ การเรียนรู้ในด้านการทำการตลาดดิจิทัล ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
แนวทางย่อยที่ 3.2 ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการจัดการทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล												
วิธี ดำเนิน การ	1) ผู้บริหารวางแนวทางการอบรมและ พัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจใน การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้าน การจัดการทางการเงิน พร้อมรับฟัง ความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับ การประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2) ผู้บริหารจัดการอบรมและเวทีเสวนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการ ประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่ หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจาก การปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการ สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการ ประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการ จัดการทางการเงิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	3) ผู้บริหารกำกับและติดตามการสร้าง เครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมิน ด้านการจัดการทางการเงิน และหา คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำ รายงานผลการประเมินการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแผนภาพ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

แผนภาพ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
	มากที่สุด	-->			น้อยที่สุด	มากที่สุด	-->			น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การแสดงความสัมพันธ์ของแผนภาพ (ร่าง) แนวทาง ๓	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้อมูลประกอบการประเมิน (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ตารางที่ 1 สรุปดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์
ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล โดยภาพรวม

การบริหาร วิชาการ โรงเรียน	ข้อย่อยของ ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็น	แนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล						เฉลี่ยรวม
			1. การนำเสนอและการสื่อสาร (Presentation and Communication)	2. การจัดการทางการเงิน (Finance Management)	3. การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis)	4. การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Respond to Changes)	6. การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	
1. การ พัฒนา หลักสูตร (2)	1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร (2)	D	3.566	3.221	3.168	3.611	3.327	3.044	3.323
		I	4.752	4.717	4.681	4.770	4.699	4.619	4.706
	PNI _{modified}	.333(5)	.464(3)	.478(2)	.321(6)	.412(4)	.517(1)	.421	
	1.2 การกำหนดแนว ทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ (1)	D	3.389	3.088	3.133	3.398	3.239	3.071	3.220
	I	4.699	4.618	4.717	4.726	4.743	4.717	4.714	
	PNI _{modified}	.386(6)	.516(2)	.506(3)	.391(5)	.464(4)	.536(1)	.466	
	เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 1		.359(5)	.490(3)	.492(2)	.356(6)	.438(4)	.527(1)	.444
2. การ จัดการ เรียนรู้ (1)	2.1 การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ (3)	D	3.566	3.124	3.106	3.531	3.177	3.080	3.264
		I	4.832	4.761	4.628	4.823	4.743	4.708	4.749
	PNI _{modified}	.355(6)	.524(2)	.490(4)	.366(5)	.493(3)	.529(1)	.459	
	2.2 การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร (2)	D	3.442	3.071	3.080	3.434	3.124	3.053	3.201
	I	4.735	4.628	4.699	4.690	4.717	4.690	4.693	
	PNI _{modified}	.375(5)	.507(4)	.526(2)	.366(6)	.510(3)	.536(1)	.470	
	2.3 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ (1)	D	3.354	2.956	2.982	3.283	3.133	2.885	3.099
	I	4.761	4.655	4.664	4.743	4.752	4.690	4.711	
	PNI _{modified}	.420(6)	.575(2)	.564(3)	.445(5)	.517(4)	.626(1)	.524	
	เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 2		.383(6)	.535(2)	.527(3)	.392(5)	.507(4)	.564(1)	.485
3. การ ประเมินผล (3)	3.1 การประเมินผลการ เรียนรู้ (1)	D	3.434	3.142	3.221	3.442	3.230	3.124	3.265
		I	4.726	4.673	4.699	4.690	4.708	4.681	4.696
	PNI _{modified}	.376(5)	.487(2)	.459(3)	.362(6)	.458(4)	.499(1)	.440	
	3.2 การประเมินผลการใช้ หลักสูตร (2)	D	3.478	3.195	3.239	3.496	3.124	3.212	3.291
	I	4.708	4.690	4.805	4.796	4.584	4.770	4.726	
	PNI _{modified}	.354(6)	.468(3)	.484(2)	.372(5)	.467(4)	.485(1)	.438	
	เฉลี่ย PNI _{modified} ด้านที่ 3		.356(6)	.478(2)	.471(3)	.367(5)	.462(4)	.492(1)	.439
เฉลี่ยรวม		D	3.461	3.114	3.133	3.456	3.193	3.067	
		I	4.745	4.677	4.699	4.748	4.707	4.696	
		PNI _{modified}	.371	.506	.500	.374	.474	.531	

หมายเหตุ: D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

ผลจากการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ซึ่งสรุปในตารางที่ 1 และผลจากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 113 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน ผู้วิจัยพัฒนา (ร่าง) แนวทาง ฯ หลัก โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็นและพัฒนาแนวทาง ฯ ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล จากด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดอันดับแรกของขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน และวิธีการดำเนินการ พร้อมศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในเรื่องการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1) (ร่าง) แนวทางด้านจัดการเรียนรู้ พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 1 แนวทางย่อยที่ 1.1 แนวทางย่อยที่ 1.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

2) (ร่าง) แนวทางด้านพัฒนาหลักสูตร พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 2 แนวทางย่อยที่ 2.1 แนวทางย่อยที่ 2.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

3) (ร่าง) แนวทางด้านประเมินผล พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด นอกจากนี้เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล พบว่า การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ การจัดการทางการเงิน (Finance Management) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 3 แนวทางย่อยที่ 3.1 แนวทางย่อยที่ 3.2 และ 6 วิธีดำเนินการ ต่อไป

จากที่ผู้วิจัยดำเนินการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดอันดับแรกของขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน เพื่อนำมาจัดทำเป็นแนวทางหลัก 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) แนวทางหลักด้านการจัดการเรียนรู้ คือ การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ 2) แนวทางหลักด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 3) แนวทางหลักด้านการประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนรู้ โดย 1 แนวทางหลัก ประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ซึ่งได้จากการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดสองอันดับแรกของขอบข่ายแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล คือ 1) การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และ 2) การจัดการทางการเงิน (Finance Management) มาจัดทำเป็นแนวทางย่อยรวมทั้งสิ้น 6 แนวทางย่อยที่สอดคล้องกับขอบข่ายย่อยของการบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน โดย 1 แนวทางย่อย ประกอบด้วย 3 วิธีดำเนินการ ตามกระบวนการบริหารโดยใช้รูปแบบ PIE (PIE Model) ได้แก่ 1) การวางแผน (P-Planning) 2) การนำแผนไปปฏิบัติ (I - Implementation) และ 3) การติดตามประเมินผล (E - Evaluation) (Newby et al., 2000) โดยได้นำข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ที่ได้จากแบบสอบถาม รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการบริหารวิชาการตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล มาจัดทำเป็น (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 18 วิธีดำเนินการ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
1	การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .485$)	การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .524$)	1.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .626$)	1) ควรจัดการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการใช้สื่อการเรียน การสอนที่ หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจกับเนื้อหาที่สอนมาก ยิ่งขึ้น 2) ควรมีการสำรวจความ ต้องการการใช้สื่อหรือ เทคโนโลยีจากครู และ จัดหาให้ครูได้นำไปใช้สอน อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ควรมุ่งเน้นการจัดประ- สพการณ์การเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสรร สื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยี พร้อมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดพื้นที่แลก- เปลี่ยนเรียนรู้	การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สื่อ นวัต- กรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษาควรเน้น ตั้งแต่จัดทำ จัดทำมาจาก ท้องถิ่น ไปจนถึงสื่อที่ ทันสมัยเป็นสากล นวัต- กรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา (Educa- tional Innovation and Technology) อาศัยพื้น ฐานความรู้หลากหลายด้าน เช่น โสตทัศนศึกษา การ วัดผล จิตวิทยา การศึกษา และแนะแนว การศึกษา พิเศษ การบริหารการศึกษา รวมทั้งความรู้ด้านอื่น ๆ (ปิยนุช ทองพรม, 2550)	1. ยกระดับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่ง เรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียน ให้เป็น ผู้ประกอบการ ดิจิทัล	1.1 สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล <u>ด้านการทำการตลาดดิจิทัล</u> ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนและ ระดมความเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการ ศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ ส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำการตลาดดิจิทัล เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม เพียงพอและ สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมจัดสรร งบประมาณอย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนา 2) ผู้บริหารจัดหาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาการ จัดการเรียนการสอน พร้อมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้จัดการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพียงพอและ

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอช่วยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			1.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{modified} = .575$)	<p>4) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ คิด วางแผน และลงมือ ปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ พัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่ จำเป็นในอนาคต</p> <p>5) ปรับรูปแบบการสอน จากการมอบความรู้เป็น การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้เกิดกระบวนการคิดและ ลงมือทำ ใช้การบูรณาการ ความรู้ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้</p> <p>6) การจัดการเรียนรู้ ควร สอบถามกับผู้ เรียนว่า ต้องการสื่ออุปกรณ์ใดจะได้ มีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ที่เหมาะสมและตาม ความต้องการของผู้เรียน</p>	<p>แนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ดังนี้</p> <p>1) ศึกษาวิเคราะห์ความ จำเป็นในการใช้สื่อและ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ เรียนการสอน และการ บริหารงานวิชาการ</p> <p>2) ส่งเสริมให้ ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรม การเรียนการสอน</p> <p>3) จัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียน การสอนและการพัฒนา งานด้านวิชาการ</p> <p>4) ประสานความร่วมมือใน การผลิต จัดหาพัฒนา และ การใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ เรียนการสอน และการ พัฒนางานวิชาการกับ สถานศึกษา</p>	<p>ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้เกิด ทักษะการทำการตลาดดิจิทัล</p> <p>3) ผู้บริหาร กำกับ ติดตาม ประเมินผล การใช้สื่อ และแหล่ง เรียนรู้ ของครู ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำ การตลาดดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความ เหมาะสมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด พร้อม สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำผล ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป</p> <p>1.2 ส่งเสริมความสามารถครูในการผลิต และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล ด้านการจัดการทางการเงิน</p> <p>ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้</p> <p>1) ผู้บริหารประชุมวางแผนเพื่อกำหนด แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาครู ผ่าน การฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการแนะนำ แนวทางการรู้ความสามารถในการพัฒนา สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะ</p>	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม	ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
						บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น 5) การประเมินผลการ พัฒนาใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (การตี อนันต์นาวิ , 2551)		การจัดการทางการเงิน พร้อมสู่การเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล 2) ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้กับครู ในการพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย ที่เหมาะสมกับลักษณะของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิด พื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมจัดทำ คู่มือสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะการ จัดการทางการเงิน ไปสู่การจัดการเรียนรู้ใน รายวิชาของตนได้อย่างเหมาะสมและเกิด ประสิทธิภาพ 3) ผู้บริหารติดตามผลการพัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของ ครูที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการ ทางการเงิน ผ่านการประเมินครูผู้สอนด้วย ตัวเองและสัมภาษณ์จากผู้เรียน เพื่อนำผลที่ ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป
2	การพัฒนา หลักสูตร ($PNI_{modified} = .444$)	การกำหนดแนว ทางการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้	2.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing)	1) ควบรักษาสภาพปัจจุบัน ของหลักสูตรของโรงเรียน และทำการศึกษาข้อมูล หรือแนวคิดการจัดการ	แนวทางการปฏิบัติเกี่ยว กับการพัฒนาหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือ ปรับปรุงหลักสูตรให้ได้	2) พัฒนาหลักสูตรสถาน ศึกษาที่มุ่งเน้นเสริมสร้าง การเป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลของผู้เรียน	2.1 ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยเน้น การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประ กอบการดิจิทัลด้านการทำการตลาดดิจิทัล	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
		(PNI _{modified} = .524)	(PNI _{modified} = .536)	ศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และนำข้อมูลมาพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาต่อไป 2) ควรมี การพัฒนา หลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ใน ปัจจุบัน เสริมสร้างทักษะที่ จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล 3) โรงเรียนต้องมีการ พัฒนาหลักสูตรควบคู่กับ การพัฒนาผู้สอน สร้าง ความเข้าใจและตระหนักใน ความสำคัญของผู้ประกอบ- การดิจิทัล 4) กำหนดเป้าหมายหลักสูตร ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ได้ใช้แนวคิดผู้ประกอบ การดิจิทัลในการเรียนรู้	ผลดี ขึ้น ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตร การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร สํารวจความ ต้องการจำเป็น จัดทำ โครงสร้างหลักสูตรอย่าง เป็นระบบ รวมถึงการนำ หลักสูตรไปใช้ การนิเทศ การใช้หลักสูตร การติดตาม และประเมินผล การใช้ หลักสูตร และการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตาม ความเหมาะสม โดยการ กำหนดตัวชี้วัด และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องอาศัยทั้งหลักสูตร แกนกลางการศึกษาและ พิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ การศึกษาชั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพปัญหา และ ความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น แนว		ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารประชุมวางแผนผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้น การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ โดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) พร้อมนำ ผลการวิจัยและการประเมินหลักสูตรมาเป็น ส่วนหนึ่งในการกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้การทำการตลาดดิจิทัล นำไปสู่การ เป็นผู้ประกอบการดิจิทัล 2) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพ ปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษา กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำหลักสูตรที่ มุ่งเน้นการกำหนดแนวทางการจัดประสบ การณ์การเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด แนวทางในการทำการตลาดดิจิทัล โดยบูรณา การการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการ เรียนรู้ 3) ผู้บริหารกำกับ ติดตาม ผลการวิเคราะห์ บริบทสถานศึกษา และกำหนดผลลัพธ์การ เรียนรู้ที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการ

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอขยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			<p>2.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{modified} = .575$)</p>	<p>5) เพิ่มเติมเนื้อหาสาระ ทักษะทางการเงิน การลงทุน และการทำ การตลาดดิจิทัล เพื่อ ส่งเสริมทักษะจำเป็นใน อนาคตของผู้เรียนลงใน หลักสูตร</p> <p>6) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ คิด วางแผน และลงมือ ปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ พัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่ จำเป็นในอนาคต</p> <p>7) ควรสอบถามความ ต้องการของนักเรียนใน วิชา/เนื้อหาที่สนใจ เพื่อ นำมาวิเคราะห์สร้างหลัก- สูตรของสถานศึกษาที่ สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน</p>	<p>โน้มการเปลี่ยนแปลงของ โลกอนาคตและสถานภาพ ของสถานศึกษาเพื่อให้ได้ แนวทางที่ชัดเจนของหลัก สูตรในการกำหนดเนื้อหา รายวิชาและประสบการณ์ ในการเรียนรู้ต่อไป (Taba (1962), กระทรวงศึกษาธิ การ (2545), รุ่งชัชดาพร เวชชาติ (2553), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565))</p> <p>แนวทางการพัฒนาหลัก สูตรที่ เน้นผลลัพธ์การ เรียนรู้เป็นฐาน (Outcome Based Curriculum) มี ขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลและ วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) กำหนดผลลัพธ์การ เรียนรู้ 3) ออกแบบโครง สร้างหลักสูตรรายวิชา การ</p>	<p>(ร่าง) แนวทางหลัก</p> <p>(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ</p> <p>จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในด้าน การทำการตลาดดิจิทัลในหลักสูตรสถาน ศึกษาโดยครอบคลุมเป้าหมายในทุกรายวิชา พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของ หลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นประสบการณ์จริง เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาต่อไป</p> <p>2.2 พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการ ทางการเงินของผู้เรียน ผ่านการกำหนด แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติ</p> <p>ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้</p> <p>1) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้วางแผน เลือกลงและจัดประสบการณ์ เรียนรู้ที่เน้นความรู้ด้านการจัดการทาง การเงินของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัลโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum)</p> <p>2) ครูจัดลำดับเนื้อหาสาระที่เน้นความรู้ ด้านการจัดการทางการเงินของผู้เรียน โดย</p>	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
					จัดการเรียนรู้ และ 4) การ ประเมินหลักสูตร เพื่อนำ ผลมาวิเคราะห์และปรับปรุง (จิตติมา ญาณวงษา และ คณะ, 2564)		ลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องเชื่อมโยงและ เหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา เน้น การบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และ ความต่อเนื่องในการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและ กิจกรรมเสริมหลักสูตร 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ความเหมาะสมของ เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการทาง การเงินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ต่อไป
3	การประเมินผล ($PNI_{modified} = .439$)	การประเมินผล การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = .440$)	3.1 การทำ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ($PNI_{modified} = .499$)	1) การประเมินผลควรเป็น รูปแบบการสังเกตการ ดำเนินกิจกรรมของ นักเรียน รวมถึงผลการ ประเมินการจัดการของ ผู้เรียนด้วยซึ่งเกิดจาก จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม การสร้างประสบการณ์แก่ ผู้เรียนเป็นหลัก	แนวทางเกี่ยวกับการ ประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นฐาน (Outcomes based Curriculum) ให้ความสำคัญ กับการประเมินเพื่อ พัฒนาการใช้ข้อมูลเชิง ประจักษ์ การประเมินการ	3. พัฒนารูปแบบการ ประเมินผลการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญ และเสริมสร้างการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล	3.1 พัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ ดิจิทัลด้านการทำการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้ 1) ผู้บริหารกำหนดนโยบาย แนวทางการ ประเมินผล และร่วมวางแผนกับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการ ประเมินผลการเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัล ในแต่ละรายวิชา โดย

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ข้อมูลจากการสังเกต เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล	
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม					(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
			3.2 การจัดการ ทางการเงิน (Finance Management) ($PNI_{modified} = .487$)	<p>2) ควรแก้ไขการประเมินผล เป็นแบบพัฒนาการแทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และประเมินจากสิ่งที่ เรียนรู้ และการนำไปใช้ของ ผู้เรียน</p> <p>3) พัฒนาการประเมินและ ตัวชี้วัดที่ส่งเสริมการเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล รวมทั้งทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผลที่เกิดจากการ เรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง</p> <p>4) โรงเรียนควรเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการประเมินผล เพื่อให้เห็นมุมมองที่ หลากหลาย และพัฒนา วิธีการประเมิน</p> <p>5) การประเมินเพื่อการ เรียนรู้ที่เน้นบริบทชีวิตจริง ของ ผู้เรียนเป็นฐาน โดย</p>	<p>ทำงานจากสภาพจริงเน้นที่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็น สำคัญ และมีกลไกการ ปฏิบัติที่เอื้อต่อการ ดำเนินงานตามมาตรฐาน การศึกษา โดยมีวิธีการ ประเมิน 7 รูปแบบ ดังนี้</p> <p>1) การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) 2) การประเมินการนำไปใช้ ในชีวิตจริง (Authentic Assessment) 3) การประเมิน ด้วยการให้ ข้อมูล ย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์ (Creative Feedback) 4) การประเมินตนเอง (Self-Assessment) 5) การประเมินแบบร่วมมือ (Collaborative Evaluation) 6) การประเมินผลงาน (Performance - Based Assessment) และ 7) การประ-</p>	<p>สอดคล้องกับการประเมินตามสภาพจริง ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เน้นจากการปฏิบัติ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเร่งรัดปรับปรุง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำการตลาด ดิจิทัล โดยมีรูปแบบการประเมินผลที่ หลากหลาย สอดคล้องกับการเรียนรู้มุ่งเน้น การประเมินจากประสบการณ์จริงและต่อ ยอดนำไปใช้ในชีวิต พร้อมให้ผู้เรียนประเมิน ตนเองควบคู่ไปตลอดการเรียนรู้</p> <p>3) ผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ ติดตามการใช้เครื่องมือประเมินผล พร้อมสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่คู่มือ การประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านการทำ การตลาดดิจิทัลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล</p>	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอขยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
				<p>มุ่งเน้นสมรรถนะที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน</p> <p>6) นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดประเมินผล เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เป็นประโยชน์</p> <p>7) ควรมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน โดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป</p> <p>8) ควรมีตัวชี้วัด ความสามารถตามศักยภาพจริงของผู้เรียน แต่ละคน และวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย และมีแนวทางสำหรับการประเมิน</p>	<p>เมินโดยเชี่ยวชาญ (Expert Evaluation) ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562), สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565))</p>	<p>3.2 ปรับปรุงแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการจัดการทางการเงินเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล</p> <p>ประกอบด้วย วิธีดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารวางแนวทางการอบรมและพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการจัดการทางการเงิน พร้อมรับฟังความเห็นของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน 2) ผู้บริหารจัดการอบรมและเวทีเสวนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมออกแบบการประเมินผลที่หลากหลายและเน้นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการทางการเงิน 3) ผู้บริหารกำกับและติดตามการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินด้านการ 	

ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล			ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน เทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล		
	ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม				ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดผู้ประกอบการ ดิจิทัล				
				9) เปิดโอกาสให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกระบวนการวัด และประเมินผล		จัดการทางการเงิน และหาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานผลการ ประเมินการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น ผู้ประกอบการดิจิทัล	

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕-๘๗ ต่อ ๗๐๖๒
 ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๔๑๗ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
 นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
 การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
 ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
 ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๔๑๗

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศวีชร พงศ์กันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการทำนงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๘๙๑๔ ๑๙๑๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ panapol.p@debsirin.ac.th

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๔๑๗

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ภาณุภัทร ลิมจำรูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๘๙๑๔ ๑๙๑๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ panapol.p@debsirin.ac.th

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๗)/๔๑๘

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ
โรงเรียน และครูผู้สอน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว
เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)
ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๓)/๔๘๙

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๗)/๔๘๙

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

เรียน นายวิธาน พรหมสินธุ์ศักดิ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

ด้วย นายปานพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทร์ตัน เจริญกุล)
ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๓)/๔๘๙

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

เรียน ดร.ภาณุภัทร ลิมจำรูญ
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

ด้วย นายปณพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)
ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๗)/๔๘๘

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

เรียน นายปิยนัฐ ณะบุตร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

ด้วย นายปาลมพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัตติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)
ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๑๗๔๗)/๔๘๘

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

เรียน ร.อ.หญิง ดร.จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์
อาจารย์แขนงวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ

ด้วย นายปณพล เกตรา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทาง
การพัฒนาระบบบริหารวิชาการโรงเรียนเทพศิรินทร์ตามแนวคิดผู้ประกอบการดิจิทัล” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา
ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ฯ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)
ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายฯ คศ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 วันที่: 15 พ.ย. 65 เวลา 11:33
 เลขรับที่: (2745)/2352

คำสั่ง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ที่ ๕๖๓/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการดำเนินการสอบสารนิพนธ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา (แผน ข)
 ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา (นอกเวลาราชการ)
 ปีการศึกษา ๒๕๖๕

เพื่อให้การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการดำเนินการสอบสารนิพนธ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา (แผน ข) ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา (นอกเวลาราชการ) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบ ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ คณบดีโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒๒๗ (๑๐/๒๕๖๕) วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ จึงเห็นสมควรแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการดำเนินการสอบสารนิพนธ์ ของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา (แผน ข) ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา (นอกเวลาราชการ)

๑.	นายปาลมพล เกตรา	เลขประจำตัวนิสิต	๖๔๘ ๐๐๔๓๓ ๒๗
๑.๑	รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มะน้อย
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)		ประธานกรรมการ
๑.๒	อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)		กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก
๑.๓	อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)		กรรมการ
๒.	นางสาวทิพย์สุดา คฤห์ดี	เลขประจำตัวนิสิต	๖๔๘ ๐๐๒๘๐ ๒๗
๒.๑	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)		ประธานกรรมการ
๒.๒	รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)		กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก
๒.๓	อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)		กรรมการ

/๓. นางสาวชมภูณัฐ จันทร์แสง...

๒

๓. นางสาวชมภูณัฐ จันทร์แสง เลขประจำตัวนิสิต ๖๔๘ ๐๐๑๘๗ ๒๗
- ๓.๑ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส ประธานกรรมการ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)
- ๓.๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)
- ๓.๓ อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ กรรมการ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)
๔. นางสาวพรพรหม พานิชเจริญ เลขประจำตัวนิสิต ๖๔๘ ๐๑๘๔๑ ๒๗
- ๔.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล ประธานกรรมการ
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)
- ๔.๒ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)
- ๔.๓ อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล กรรมการ
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)
๕. นายพงษ์พัฒน์ พริ้มสุขสันต์ เลขประจำตัวนิสิต ๖๔๘ ๐๐๔๕๖ ๒๗
- ๕.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล ประธานกรรมการ
(อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)
- ๕.๒ อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)
- ๕.๓ อาจารย์ ดร.อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์ กรรมการ
(อาจารย์ประจำหลักสูตร)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณบดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายปานพล เกตตรา
วัน เดือน ปี เกิด	1 พฤศจิกายน 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	- สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต (สส.บ.) คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) สาขาวิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
การศึกษาปัจจุบัน	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทพศิรินทร์ 1466 ถนนกรุงเกษม แขวงวัดเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร